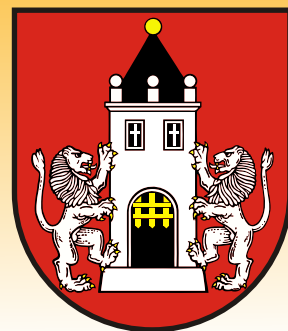

KDYŇSKÉ LISTY

**Informace
o hospodaření
města**

str. 4

**Čapí
rodinka
ve Kdyni**

str. 8

**Doma
ve
Kdyni**

str. 11

**Co je
nového
v infocentru**

str. 20

**Turistické
cíle
Kdyně**

str. 22

**Osvobození
města
Kdyně**

str. 30

OBSAH

- 2 Ze starostova stolu
- 4 Městský úřad Kdyň informuje
- 10 Informace o činnosti organizací města Kdyň
- 16 MKS „Modrá hvězda” Kdyň + Infocentrum Kdyň
- 23 Kdyňský lev Maxmilián dětem
- 25 Spolky a zájmové organizace
- 27 Sportovní organizace a kluby
- 30 Osвобоzení města Kdyň
- 40 Zajímavosti z historie
- 42 Občan reportérem
- 43 Inzerce/foto

QR KÓD

Prostřednictvím fotoaparátu chytrého telefonu či tabletu se ve Vašem internetovém prohlížeči zobrazí přímo webová stránka města Kdyň s aktuálním vydáním Kdyňských listů ke stažení ve formátu PDF. Pokud Váš fotoaparát QR kód automaticky nenaskenuje, je třeba do Vašeho zařízení nainstalovat některou z aplikací pro čtení QR kódů.

Informace o kulturních a společenských akcích pořádaných MKS „Modrá hvězda” Kdyň zveřejněné v Kdyňských listech jsou s ohledem na čtvrtletní periodicitu tohoto média bez záruky.

Aktuální informace a případné změny termínů akcí jsou vždy průběžně uveřejňovány na webových či facebookových stránkách MKS „Modrá hvězda” Kdyň. Web: www.mkskdyne.cz FB: MKS Modrá hvězda Kdyň

Kdyňské listy, ev. č. MK ČRE 11531
Vydává město Kdyň, IČO: 00253464
Adresa: Náměstí 1, 345 06 Kdyň
Vychází čtyřikrát ročně
Periodický tisk územního samosprávného celku, náklad 2 500 ks, zdarma
Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2022
E-mail: kramlova@radnice.kdyne.cz
Tel.: 379 413 522, www.kdyne.cz
Jazyková korektura: Mgr. Alena Kalíšková
Grafická úprava: Anna Štulíková
Tisk: CV Print, Cihlářská 503,
344 01 Domažlice
Redakční rada: Ing. Ivana Kramlová,
Ing. Štěpánka Mrázová, Bc. Jana Podskalská,
Ludmila Brychová, Antonín Váchal,
Anna Štulíková, foto: MěÚ Kdyň

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení spoluobčané, po čtvrt roce opět nastal čas uzávěrky Kdyňských listů a já tak usedám nad jarní úvodník, který píše v aprílovém počasí předvelikonočních dní. V okamžiku, kdy budete tyto řádky číst, budou Velikonoční svátky již dávnou minulostí a pozornost nás všech se bude upírat k plánům na léto a letní prázdniny. Mnozí z Vás v kontextu letních prázdnin jistě zaznamenali informaci o prodloužení letních prázdnin, resp. **zkrácení školního roku v Masarykově základní škole Kdyň. K tomuto kroku jsme z pozice rady města Kdyň museli přistoupit z důvodu realizace II. etapy sanace hlavní budovy školy, která navazuje na loňské sanační práce v levém křídle budovy a v prostoru školní kuchyně a jídelny.** V letošním roce bude sanováno právě křídlo budovy - tj. prostory šaten a dílen, které se stejně jako zbytek budovy potýkají s extrémní vlhkostí, jejímž důsledkem jsou nežádoucí plísně a nezdavé klima. **Školní rok 2021/2022 v Masarykově základní škole Kdyň bude proto z důvodu realizace stavebních prací ukončen již v pátek, 24. 6. 2022.** Rodiče žáků byli o této skutečnosti ze strany vedení školy informováni, aby mohli své rodinné letní aktivity této skutečnosti přizpůsobit.

Pokud se ještě na okamžik ohlédnou do nedávné minulosti, rád bych na těchto stránkách zmínil **PLES MĚSTA KDYNĚ**, který se uskutečnil ve zcela neobvyklém termínu, mimo plesovou sezónu, v sobotu 2. dubna 2022. Důvod přesunu obvyklého únorového termínu plesu je prostý – snažili jsme se vyhnout nejvyšší vlně koronavirové nákazy, kterou jsme předvíдали právě na únor a ples jsme tak od počátku roku plánovali na jarní měsíce. Zájem o listy v předprodeji byl i vzhledem ke „koronavirovému kulturnímu hladu“ ve společnosti neuvěřitelný – během týdne byl městský ples s bezmála maximální kapacitou sálu beznadějně vyprodáný. Večerem i celou plesovou nocí se linula

pozitivní a srdečná atmosféra – všichni jsme byli vděční, že máme opět možnost se osobně setkat na takto velké společenské akci, kde nám úsměv po dlouhé době nepřekrývaly roušky ani respirátory. Tato skutečnost pro mě byla potvrzením již odeznívající koronavirové pandemie, s jejímiž následky jsme se uplynulých téměř tři roky společně potýkali. Tuto krizi však bohužel plynule vystřídala další, zcela odlišná krize – **válečný konflikt na Ukrajině.** Přestože pro nás byla Ukrajina vždy zemí spíše vzdálenou, válečný konflikt ji přiblížil a s ní i vzpomínky na českou, resp. československou minulost v souvislosti s rokem 1968, který mnozí z nás znají jen z učebnic dějepisu nebo z vyprávění rodičů či prarodičů. Možná právě proto se v celé České republice strhla taková vlna solidarity a ochoty pomáhat. Pomáhat jsme se rozhodli i ve Kdyň, přestože naše možnosti jsou velmi omezené. Rozhodli jsme se proto jít cestou pomoci těm ukrajinským občanům, kteří k našemu městu mají vztah, a kteří zde dlouhodobě pracují. Bezprostředně po vypuknutí tohoto konfliktu jsem z pozice starosty oslovil místní zaměstnavatele s dotazem na potřebu řešení dočasného ubytování pro rodiny místních ukrajinských pracovníků. Výsledkem je vyčlenění čtyř městských bytů pro dlouhodobé ukrajinské zaměstnance, za kterými z Ukrajiny přišly jejich rodiny – ženy a děti. Město Kdyň dlouhodobě disponuje vlastní ubytovnou v ul. Markova, kde je v současné době ubytováno celkem 50 ukrajinských občanů. Většinou se jedná o dlouhodobé zaměstnance místních firem, kteří i navzdory končícím vizům plynule přešli pod režim tzv. dočasného ubytování, aby zde mohli i nadále pracovat a živit své rodiny.

Forem pomoci je samozřejmě mnohem více a od samotného počátku jsme se snažili vypořádat se se všemi problémy, které se na města i obce valily co možná nejlépe. V tomto směru jsme do této krize vstupovali již „zocelení“ koronavirovou pandemií a řadu problémů jsme již dokázali předvídat a připravit se na jejich efektivní řešení. Pomocnou ruku radě rodin v podobě poskytnutí dočasného ubytování nabídli sami občané ve svých domech, penzionech či rekreačních objektech. Na kdyňské radnici se mj. uskutecnila sbírka humanitární pomoci, která byla vlakem dopravena přímo do Kyjeva. Posléze jsme pomohli uspořádat sbírku dětského oblečení pro válečné sirotky a oblečení díky kontaktům zde dlouhodobě žijících Ukrajinců putovalo přímo do konkrétního ukrajinského sirotčince. Další formou pomoci Ukrajině bylo uspořádání benefičního koncertu OPEN STAGE PRO UKRAJINU, který jsme spolu s MKS „Modrá hvězda” Kdyň uspořádali po zkušenostech s loňským OPEN STAGE PRO MORAVU v souvislosti s tornádem. Na pomoc Ukrajině se vybralo neuvěřitelných 131 238 Kč, které jsme odeslali na konto Ukrajinské ambasády v ČR.

Jak tomu tak běžně bývá – počáteční soucítinou euforii každé krize vždy střídá fáze apatie a posléze i jakýsi vzor vůči veškerému dění a konání druhých, stejně jako tomu bylo v případě pandemie onemocnění COVID-19. V případě ukrajinské krize tomu nespíš nebude jinak. Již nyní slyším různé rozhořčené reakce a dotazy, zda město Ukrajincům platí to či ono?... Zda vyčleňuje všechny volné byty pro potřeby Ukrajinců na úkor kdyňských občanů? Nebo zda dokonce vystěhováváme naše občany z městských bytů, abychom je uvolnili pro válečné uprchlíky? Rozhodně ne! Ujistuji vás, že z pozice vedení města neděláme nic nad rámec či běžný standard toho, co v současné době řeší všichni starostové a městské rady napříč Českou republikou. Jak jsem uváděl již výše – vyčleněny byly celkem 4 městské byty, a to pro rodiny zde dlouhodobě zaměstnaných ukrajinských pracovníků. Ve Kdyni ve vztahu k ukrajinské krizi postupujeme zcela koordinovaně ve spolupráci s krizovým štábem ORP Domažlice i krizovým štábem Plzeňského kraje. Nezbyvá než věřit, že se tento válečný konflikt brzy uchýlí ke konci a ukrajinští občané, kteří našli azyl nejen v naší zemi, se budou moci vrátit zpět do své vlasti, do svých domovů.

Na těchto stránkách Vás kromě jiného seznamuji také s důležitými investičními akcemi a ani v tomto čísle tomu tedy nebude

jinak. Mnozí z Vás jistě zaznamenali **postup prací na opravě obvodového zdiva hřbitova**, před jejichž zahájením bylo bohužel nutné přistoupit k pokácení vzrostlých akátů, stojících podél zdi. Právě kořeny těchto stromů byly příčinou borcení a postupného sesunu hřbitovní zdi, jejíž stav byl v posledních měsících již havarijní a životu nebezpečný. Je mi upřímně líto každé zeleně, o kterou v posledních letech ve Kdyni i ve spádových obcích přicházíme, pokud však nebyla dlouhá léta ošetřována, její

špatný stav je bohužel již nezvratný. Ani odborné zásahy arboristů bohužel často nedokážou mnohé stromy ozdravit tak, aby pro své okolí nepředstavovaly potenciální nebezpečí – např. během víchřic a silných poryvů větru, které v posledních letech zažíváme stále častěji. Na každé kácení zeleně však vždy navazuje nová výsadba, kterou ve spolupráci s odborníky volíme tak, aby se stromům v daném prostředí dobře dařilo a abychom byli schopni jim posléze věnovat potřebnou pravidelnou péči. Opravu obvodového zdiva hřbitova doprovází

rovněž dlouho plánovaná **revitalizace zeleně v prostoru kolem smuteční síně**. Vzrostlá zeleň, mezi kterou převažovaly tůje, a nízké keře byla bohužel v zanedbaném stavu právě z toho důvodu, že o ni dlouhá léta nebylo náležitě pečováno. Doufám proto, že místo posledního rozloučení s našimi blízkými se v brzké době stane opět kultivovaným prostředím, ačkoliv žádná úprava tohoto prostoru nedokáže zmírnit bolest a smutek, který zde při smutečních obřadech zažíváme. Koloběh lidského života, resp. jakéhokoli života, je zkrátka neúprosný – i proto starou výsadbu nahrazuje výsadba nová, která má celý svůj „život“ před sebou.

V letošním roce stojíme také na prahu **zahájení I. etapy revitalizace ul. Markova**, která byla vyčíslena na 8 mil. Kč. Projekt, na kterém již třetím rokem intenzivně pracujeme, a který „oběhl“ všechna nutná administrativní kolečka neustále narážel na celou řadu technických překážek v podobě nezbytných přeložek sítí – vedení elektrického napětí a teplovodního potrubí. Realizace obou těchto přeložek je náročná nejen z časového, ale především z finančního hlediska a obě přeložky, nezbytné k zahájení stavebních úprav, se vyšplhají na několik milionů Kč. Revitalizace ul. Markova je klíčovou investicí zejména z hlediska nedostatku parkovacích ploch a její realizaci vznikne cca 60 automobilových stání. Projekt

počítá rovněž s bezbariérovým propojením obou částí ulice a s umístěním podzemních kontejnerů na tříděný odpad, které významně šetří prostor a jsou navíc velmi elegantním estetickým řešením třídění komunálních odpadů.

Jak jsem zmiňoval již v úvodu – naše myšlenky se brzy budou upínat směrem k létu, slunci, vodě a odpočinku a toto vše nám ve Kdyni poskytuje areál přírodního **koupaliště Hájovna**. Aby bylo koupaliště na léto připravené pro Vás, návštěvníky, bylo nutné jej stejně jako každý rok vyčistit od veškerých

nánosů řas, bahna a listů. Této náročné práce se na konci března opět ujali kdyňští dobrovolní hasiči, za což jim patří velké poděkování! Práce na místě jim nejen díky týmové spolupráci, zkušenostem a dobré organizaci práce ze strany velitele sboru, Václava Sokola, šla opravdu od ruky a Hájovna je na jakékoliv letní dobrodružství či odpočinek připravena opravdu důkladně! Aby to letošní léto na Hájovně bylo ještě o něco radostnější, čeká na Vás jedna novinka – **letní terasa na Hájovně!** Stupňovitá terasa vznikla nad kioskem s občerstvením a stane se místem pro Vaše setkávání, i relaxaci s příjemným výhledem na vodní plochu i okolí koupaliště. Věřím, že toto další vylepšení areálu koupaliště Na Hájovně uvítáte.

Ted' už opravdu nezbývá nic jiného, než popřát Vám pohodové jarní i letní měsíce plné sluníčka, radosti, odpočinku a příjemných chvil s Vašimi nejbližšími! Těším se na viděnou – třeba zrovna Na Hájovně!

Oskar Hamrus,
starosta města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

INFORMACE O HOSPODAŘENÍ MĚSTA KDYNĚ

Vážení a milí spoluobčané, tradičně Vás na stránkách Kdyňských listů seznamuji srozpčtem či hospodařením města Kdyně a nejnám tomu tedy bude i v tomto vydání, kde bych ráda stručně shrnula bilanci hospodaření loňského roku a nastínila některé brzké investice roku letošního.

Informace o hospodaření města Kdyně zveřejňujeme maximálně transparentně tak, abyste měli přehled o tom, jak si Vaše město finančně stojí – jakými finančními prostředky disponuje a z jakých zdrojů jsou tyto prostředky kumulovány, tedy odkud pocházejí. To je jeden úhel pohledu, který však ke komplexnímu pohledu na finanční zdraví jakékoliv instituce, město Kdyně tedy nevyjímá, rozhodně nestačí. Informace o disponibilních finančních prostředcích je nutné zasadit do kontextu potřeby budoucích investic, tedy vymezit oblasti, kam je třeba finanční prostředky směřovat. Ve Kdyni v této souvislosti hovoříme zejména o nutných investicích do infrastruktury, které často přicházejí bohužel již „pět minut po dvanácté“ a znamenají často až astronomicky vysoké investice, jejichž přidaná hodnota je pro nás, pro občany, jen těžko posouditelná, protože funkčnost vodovodu, teplovodu či kanalizace je pro nás již samozřejmým standardem. Nebudu toto téma dále rozvíjet, ostatně jsem se mu na stránkách Kdyňských listů věnovala již v minulém čísle.

Pojďme se vrátit zpět ke slibované bilanci hospodaření roku 2021. Hospodaření města Kdyně v loňském roce skončilo přebytkem ve výši cca 2,5 mil. Kč (celkové příjmy: 138 969 046,13 Kč, celkové výdaje: 136 429 597,15 Kč).

K 31. 12. 2021 město Kdyně na svých účtech disponovalo finančními prostředky ve výši cca 53 mil Kč. Schválený rozpočet pro rok 2021 počítal sice se schodkem ve výši necelých 14 mil. Kč, z důvodů spojených zejména s korona-

virovou krizí však nebylo možné tyto prostředky proinvestovat – mj. z důvodu nedostatku komponent (např. čipy a další elektrosoúčastky) či absence pracovní síly zejména v oboru stavebnictví.

Celá řada akcí a projektů plánovaných pro rok 2021 se tedy přehoupla do rozpočtu letošního roku.

Posun investičních akcí se týká zejména **rekonstrukce veřejného osvětlení ve spádových obcích**, spolufinancované Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, na kterou letos plynule navázala rekonstrukce veřejného osvětlení ve Kdyni (ul. Farní). Vyčerpány nebyly ani prostředky určené na **dostavbu Galerie č.p. 11**, kde jsme se až do loňského roku potýkali s problémy spojenými s nespolehlivým dodavatelem stavby, který nebyl schopen dílo řádně dokončit. Tato rozsáhlá investiční akce, jejíž počátky sahají až do roku 2018, je předmětem článku vedoucího odboru správy majetku a investic, Ing. arch. Ivana Šacha na str. 9. Čerpány nebyly ani prostředky určené na **rekonstrukci chodníků v ul. Dělnická**, jejichž rekonstrukce je odvislá od rekonstrukce vozovky, kterou zde bude provádět Plzeňský kraj, resp. Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, pod jejíž správu tato komunikace spadá. Akce byla odložena již opakovaně, a to z důvodu nálehavých havarijních oprav pozemních komunikací v jiných částech Plzeňského kraje. K rekonstrukci této ulice dojde podle nejnovějších informací v roce 2023, a to konkrétně v úseku od Centra vodní zábavy Kdyně až po restauraci Škarmanka. Stěžejní budou nejen nové povrchy chodníků a vozovky, ale zejména rekonstrukce vodovodní a kanalizační infrastruktury, která byla vyčíslena na téměř 20 mil. Kč. Dalšíh bezmála 10 mil. Kč bude třeba investovat do nových chodníků (rekonstrukce vozovky bude prováděna a hrazena Plzeňským krajem). V této části města je zapotřebí vyřešit rovněž odvádění dešťové, tzv. balastní vody, jejíž natékání do kanalizace spolu se splaškovou vodou je zcela nepřijatelné. Pouhé zpracování projektu rekonstrukce technické infrastruktury v této části města se vyšplhá na cca 1 mil. Kč. Souběžně s výměnou vodovodní a kanalizační infrastruktury bude provedena rovněž rekonstrukce veřejného osvětlení. Právě z důvodu velké finanční náročnosti a značného diskomfortu pro místní obyvatele z důvodu dlouhodobých stavebních prací, se kterými je kromě problematického přístupu k nemovitostem a značnému hluku spojena i vysoká prašnost, jsou takto rozsáhlé investiční akce prováděny vždy souběžně – tj. výměna infrastruktury, povrchů vozovek i chodníků a veřejného osvětlení. Stav kanalizace v této části města je, bohužel jako na řadě jiných míst, žalostný. Stejně jako opodál, v ulici Komenského, kde kamerové zkoušky v loňském roce odhalily propadlou,

popraskanou a řadu let zanesenou kanalizaci, avšak s tím rozdílem, že je na ní položen prakticky nový povrch vozovky. Budoucí rekonstrukce technické infrastruktury v těchto místech tak bude nejen značně nelogickou, ale především neehospodárnou záležitostí, neboť abychom se k zastaralé infrastruktuře dostali, budeme muset zničit nedávno položený povrch vozovky, který byl financován z finančních prostředků města Kdyně, ze kterých bude následně financována rovněž pokládka nového povrchu nad zrekonstruovanou infrastrukturou.

Pojďme se ale vrátit zpět k tématu nevyčerpaných finančních prostředků. Nevyčerpané finanční prostředky rozpočtu daného roku se nikam neztrácejí a město o ně rozhodně žádným způsobem nepřichází – tyto prostředky jsou naopak kumulovány na běžných účtech města Kdyně a je s nimi hospodařeno v dalších rozpočtových letech, kdy jsou dané investice již realizovatelné – jako např. v případě již zmíněného veřejného osvětlení či revitalizace zeleně v areálu hřbitova, která v letošním roce probíhá souběžně s opravou obvodového zdiva. Komplexní revitalizace zeleně kolem smuteční síně vč. opravy obvodové hřbitovní zdi je vyčíslena na 1,5 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že obvodové zdivo spolu s kostelem sv. Mikuláše a celým areálem hřbitova podléhá památkové ochraně, před opravou zdi bylo nutné získat stanovisko orgánů památkové péče a souhlas s postupem prací, aby nebyl narušen ráz hřbitova a jeho nezpochybnitelná historická hodnota. Tyto skutečnosti jsou rovněž důvodem pozdržení prací na opravách zdi, jejíž stav byl bohužel již neutěšený a vyžádal si rovněž pokácení vzrostlých akátů. Kořeny stromů byly bohužel příčinou špatného stavu zdi, jejíž statiku narušovaly a nebylo možné je nadále zachovat.

prostor kolem smuteční síně – příprava revitalizace zeleně

A JAKÉ INVESTICE NÁS TEDY V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ JEŠTĚ ČEKAJÍ?

Je jich celá řada, proto se pojdme zaměřit na ty nejbližší. Již třetím rokem pracujeme na průběžných **rekonstrukcích a opravách v budově radnice**, kde budujeme moderní a pro občany snadno dostupné kancelářské prostory. Z těchto důvodů do přízemí radnice přesouváme kanceláře, které Vy, jakožto občané, navštěvujete nejčastěji – Odbor správy nemovitostí (agenda bývalého Bytservisu), sociální pracovníce a v tomto roce dojde rovněž k přesunu kanceláře Odboru správy majetku a investic z nejvyššího patra budovy přímo do přízemí. Zásadní je rovněž **rekonstrukce radniční věže**, u které průzkum z dronu odhalil velmi nebezpečný havarijní stav spočívající v uvolněním oplechování a konstrukce střechy věže. Vzhledem k uměleckému zhotovení oplechování a nutnosti realizace komplikovaných výškových prací se jedná o investici ve výši cca 3,5 mil. Kč, která zahrnuje rovněž komplexní rekonstrukci věžních hodin a jejich osvětlení pomocí úsporné LED technologie.

V plném proudu jsou také **práce na obnově infrastrukturního majetku města Kdyně** – již od počátku roku probíhá **stavba nového vodovodu v obci Starec**, který nahradí stávající vodovod, jehož časté havárie občany Starce v loňském roce opravdu potrápily. V této lokalitě se doposud nacházely dva vodovodní řady – jeden z osinkocementu (azbest) pocházející roku 1971, jehož životnost by měla být cca 20 – 30 let a druhý vodovod z litiny, který pochází dokonce z roku 1938. Oba tyto řady jsou tedy již několik desítek let za hranicí své maximální životnosti. Stav veškeré vodovodní a kanalizační infrastruktury máme detailně zmapován díky schválenému Plánu financování obnovy vodovodů a kanalizací v majetku města Kdyně na období 2022 – 2031. Investice do této infrastruktury byly ve Kdyni bohužel dlouhodobě upozadovány, proto se v této oblasti potýkáme se značným podfinancováním, jehož důsledkem jsou časté havárie a odstávky. Rozpočet roku 2022 proto počítá s opravami a investicemi do vodovodní a kanalizační infrastruktury ve výši cca 6 mil. Kč.

Nezanedbatelné jsou také **investice do oblasti předškolního i školního vzdělávání**. Nejzásadnější je realizace II. etapy sanace hlavní budovy Masarykovy základní školy Kdyně, o které si přečtete v článku vedoucího Odboru správy majetku a investic, Ing. arch. Ivana Šacha na str. 9. Celkové investice do rekonstrukcí a oprav budov škol a školek pro rok 2022 činí více než 6,5 mil. Kč.

Priority rozpočtu města Kdyně pro rok 2022 tedy opět spočívají v opravách a rekonstrukcích - tedy v péči o městský majetek, který je pro spokojený život nás, občanů, zcela stěžejní. Naši prioritou z pozice vedení města proto i nadále zůstává funkční vodovod, kanalizace i teplovod, zdravé, bezpečné a moderní školní prostředí bez plísňe a rozvoj základních služeb pro obyvatele, jejichž fungování by mělo být již dávno samozřejmé.

Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

dlouhodobá vlhkost v budově MZŠ Kdyně způsobila vznik plísní

rekonstrukce vodovodu v obci Starec – výkopové práce

průběh rekonstrukce hřbitovní zdi – březen 2022

sanační práce v budově MZŠ Kdyně – zázemí školní kuchyně

radniční věž – foto z průzkumu dronem

průběh rekonstrukce hřbitovní zdi – duben 2022

sanační práce v budově MZŠ Kdyně – školní kuchyně

radniční věž – foto z průzkumu dronem

přípravné práce rekonstrukce veřejného osvětlení – ul. Farní

HUMANITÁRNÍ SBÍRKA PRO UKRAJINU

Vážení spoluobčané, v souvislosti s vypuknutím válečného konfliktu, ve kterém Rusko napadlo sousední Ukrajinu, se ve společnosti zvedla vlna solidarity, materiální a finanční pomoci. Také město Kdyně bylo jedním z měst, která se snažila na vzniklou situaci okamžitě a efektivně zareagovat a uspořádalo pro obyvatele Ukrajiny humanitární sbírku. S touto iniciativou jsme se připojili ke sbírce Českých drah, jejichž vlaky tuto pomoc postupně na Ukrajinu vypravovaly.

Nejprve byla vyhlášena sbírka materiální pomoci, tj. potravin, dětské výživy, dek a dalších v tu dobu potřebných věcí a poté se sbírka uskutečnila ještě jednou a byla směřována na aktuálně potřebné dětské oblečení pro ukrajinské sirotky.

Vzhledem k tomu, že se ve Kdyni již v době vyhlášení sbírek nacházela řada rodin ukrajinských občanů, kteří zde

pracovali, byly ze sbírky saturovány věci také pro případné potřeby těchto rodin.

Sešlo se nebývalé množství darů a chtěla bych tímto poděkovat Vám všem, jednotlivým dárcům, ale také firmám a dalším organizacím, které během této doby přinášeli své dary a velmi aktivně se do této sbírky zapojili. **SRDEČNÉ DÍKY!**

Pokud budete mít i nadále zájem pomáhat, ministerstvo vnitra spustilo web koordinující nabídky a žádosti o pomoc pro Ukrajinu:

www.nasiukrajinci.cz.

Díky této internetové stránce všichni, kteří chtějí konkrétně podpořit občany Ukrajiny, zjistí, kam mají svoji pomoc směřovat a jaká podpora je potřeba. Stránka je ale také určena přímo ukrajinským občanům a poskytuje jim informace, jak nastalou životní situaci řešit a kam se případně obrátit. Také Městský úřad Kdyně zřídil na chodbě

u vstupních dveří radnice informační panel pro ukrajinské občany, kde naleznou základní informace, které jsou zde průběžně aktualizovány.

Na závěr snad jen přání každého z nás ... мир Україні ! ...mír Ukrajině!

Ing. Štěpánka Mrázová
tajemnice MěÚ Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

RADNIČNÍ LISTY ROKU 2021

Teprve před necelými dvěma lety se začala psát nová era kdyňských radničních listů.

Psal se srpen 2020 a my jsme si mohli přečíst první číslo čtvrtletníku Kdyňské listy. Nyní držíte v ruce již osmé číslo, které je díky speciální rubrice Osvobození zatím neobsáhlejším vydáním. I přes tak krátkou dobu své dosavadní existence ale obstály Kdyňské listy v silné konkurenci déle vycházejících periodik a získaly hned **3. místo v krajském kole soutěže Radniční listy roku 2021, která je pořádána pod záštitou Ministerstva pro místní rozvoj ČR a je největší soutěží tohoto druhu v ČR.** Za redakční radu mohu říct, že z ocenění máme opravdu velikou radost a moc si ho vážíme. Velké poděkování a vlastně i samotná cena patří všem, kteří se na tvorbě zpravodaje od jeho začátku až po jeho tisk jakkoli podílejí a bez kterých by tu jednoduše nebyl.

Cena je důkazem toho, že Kdyňské listy plní svoje poslání, že jsou kvalitním informačním médiem, které čtyřikrát ročně přináší svým čtenářům užitečné informace. Díky elektronické podobě listů umístěné na webových stránkách města v záložce Aktuální informace má zpravodaj přesah i mimo Kdyni a spádové obce a je tak dostupný i čtenářům, kteří zde nebydlí. Každé vydání je možné si stáhnout do mobilního telefonu, tabletu či notebooku a číst online. Nezbyývá než popřát Kdyňským listům hodně spokojených čtenářů a aby i nadále plnily své poslání a přinášely občanům důležité a aktuální informace o dění v našem městě a spádových obcích.

Ing. Ivana Kramlová
předsdkyně redakční rady

PLATBA MÍSTNÍCH POPLATKŮ

Až do 30. června 2022 mohou občané města Kdyně vč. spádových obcí hradit místní poplatky. Místní poplatky vycházejí ze zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích ve znění pozdějších předpisů a na území města jsou zavedeny formou tzv. obecně závazné vyhlášky. Většina občanů se týká zejména úhrada místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství a místního poplatku ze psů.

V případě, že nebude úhrada místního

poplatku provedena do termínu splatnosti, tj. do 30. června 2022, je správce poplatku, kterým je Městský úřad Kdyně, oprávněn poplatek zvýšit až na trojnásobek sazby poplatku.

V případě místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství se nezaplacený poplatek může vyšplhat až na částku 1 500 Kč/poplatníka. **Úhradu místních poplatků mohou občané provést převodem na bankovní účet (č.ú.: 19-424321/0100) nebo v hotovosti**

či kartou na pokladně MěÚ Kdyně.

Podrobné informace k platbě místních poplatků naleznete na **webových stránkách města Kdyně v sekci PRO OBČANY – MÍSTNÍ POPLATKY.** V případě jakýchkoliv nejasností k platbě místních poplatků je možné se obrátit na úředníky Finančního odboru Městského úřadu Kdyně.

Finanční odbor MěÚ Kdyně

POVINNOSTI OBCE V OBLASTI ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Město Kdyně, stejně jako každé jiné město i každá obec, musí podle nového zákona o odpadech č. 541/2020 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2021, nejméně jednou ročně informovat občany o způsobech a rozsahu odděleného soustředování komunálního odpadu, o využití a odstranění komunálního odpadu a o možnostech prevence a minimalizace vzniku komunálního odpadu.

Problematika odpadového hospodářství se v posledních letech stává ožehavým tématem nejen z hlediska ekologie a udržitelnosti života na zemi, ale také z hlediska stále se zvyšující finanční náročnosti likvidace odpadů, jejíž příčinou je zejména tlak na snižování množství produkováných odpadů.

Odpad vzniká jakoukoliv lidskou činností, proto je také komunální odpad, tj. odpad pocházející z domácností, největší odpadovou položkou a také jedním z největších problémů lidské společnosti. K minimalizaci všech důsledků přesycení planety odpadem je proto třeba v každé domácnosti důsledně třídit dnes již běžně separovatelné složky odpadu – plast, papír a sklo. **Za účelem třídění odpadů jsou ve Kdyni a všech spádových obcích umístěna tzv. hnízda, tj. stanoviště kontejnerů na papír, plast a sklo. Kromě toho je možné třídit také kovový odpad (např. plechovky) nebo nápojové kartony (tzv. TETRA PAK), které ve Kdyni shromažďujeme spolu s plastem do žlutých kontejnerů. Dále je k dispozici celkem 5 kontejnerů na textil a 1 nádoba na jedlý olej, která je umístěna ve sběrném dvoře Kdyně.**

Do sběrného dvora je rovněž možné odevzdávat objemný, nebezpečný i tříděný odpad.

Po vytrídění všech výše uvedených složek komunálního odpadu v každé domácnosti zbyde tzv. **směsný komunální odpad**, který je ukládán do popelnic a je určen k likvidaci, v případě našeho města je tento odpad skládkován.

Do roku 2021 mělo město Kdyně obrovskou výhodu z hlediska financování i vzdálenosti odvozu odpadu v podobě vlastní skládky Libkov, jejíž kapacita je však již vyčerpána a skládka se připravuje k rekultivaci. Směsný komunální odpad je proto Technickými službami Kdyně odvážen na skládku Štěpánovice nebo na skládku Lazce.

VÝSLEDKY Z HLEDISKA MNOŽSTVÍ ODPADŮ:

Tříděný odpad:

- Plast: 74,572 t
- Papír: 122,026 t
- Sklo: 91,131 t

Ostatní odpad:

- Komunální odpad: 635,860 t
- Objemný odpad: 381,204 t

VÝSLEDKY Z HLEDISKA FINANCOVÁNÍ ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ:

- Náklady na tříděný sběr: 2 371 953 Kč
- Náklady na objemný odpad: 667 720 Kč
- Náklady na směsný komunální odpad: 3 125 695 Kč
- Náklady na provoz sběrného dvora: 1 018 747 Kč
- **Náklady celkem: 7 184 115 Kč**
- **Příjmy z poplatků od občanů: 2 623 477 Kč**

Z výše uvedených údajů týkajících se financování odpadového hospodářství je jasné patrné, že náklady na likvidaci odpadů mnohonásobně převyšují příjmy, které město Kdyně získá výběrem místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, který již od roku 2021 činí 500 Kč/osobu a je jedním z nejnižších v České republice.

Důsledným tříděním odpadu bohužel nepřispíváme ke snížení finanční náročnosti odpadového hospodářství, ale významně se podílíme na snížení negativních dopadů lidské činnosti na životní prostředí, což je vlastně tím nejcennějším, co může naše společnost udělat pro příští generace – zanechat po sobě čistou přírodu a zdravé životní prostředí. V tomto směru máme velmi dobrou spolupráci se společností EKO-KOM a.s., která nám pomáhá naplňovat veškeré zákonné povinnosti související s minimalizací vzniku komunálního odpadu.

Na sklonku roku 2021 došlo k pořízení nového svozového vozidla Technických služeb Kdyně pro svoz směsného komunálního odpadu. Staré vozidlo již řadu let přesluhovalo a bylo poruchové. Nový vůz je objemnější a na jeden svoz tak pojme mnohem více odpadu, čímž šetří nejen čas, ale také kilometry, a tím pádem i naftu a životní prostředí. Na tomto příkladu se opět dostáváme k provázanosti celého systému a k dopadům na životní prostředí, které se i ve Kdyni snažíme dle našich možností minimalizovat.

Soňa Spěváková
Stavební odbor MěÚ Kdyně

KDYŇSKÉ LISTY MAJÍ VYUŽITÍ I PO PŘEČTENÍ

Vážení spoluobčané, vzhledem k velkému zájmu o starší výtisky Kdyňských listů nejen ze strany místních obyvatel, ale i turistů či kdyňských rodáků, bychom Vás chtěli požádat o spolupráci ve věci jejich NErecyklace v tradičním slova smyslu. Pokud si listy přečtete a nemáte v úmyslu si je doma stráždat po jednotlivých ročnících, prosíme, nevyhazujte je do kontejneru! **Přineste je do infocentra a dejte jim šanci na „nový život“, na přečtení a informování někoho dalšího. Odměnou za takto vrácený výtisk Kdyňských listů Vám bude možnost zdarma navštívit expozi-**

ci Muzea příhraničí nebo aktuální výstavu. DĚKUJEME, ŽE S NÁMI MYSLÍTE NA PŘÍRODU I NA DRUHÉ.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA KDYŇE INFORMUJE

Po dlouhé dvouleté přestávce, kdy naše akce v knihovně zastavil covid, opět plánujeme a připravujeme přednášky, besedy a vyrábění. Zatím jsme se u nás potkali s panem Karlem Štenbaurem na přednášce o bylinkách, s tvořivou Natálkou Vítovcovou jsme se zdatně připravovali na jaro a Velikonoce.

V dalším tvoření se zájemkyně pokoušely o výrobu netradičních šperků, kdy nám paní Tara Nová předvedla, jak na tvarování měděného drátu a tepání na kovadlině.

Začátkem dubna k nám zavítala již potřetí spisovatelka Martina Bittnerová, která nás zavedla do vzpomínek a korespondence nejen o Velikonocích spisovatelek Boženy Němcové a Karolín Světlé.

Ani nejmladší návštěvníci knihovny nepřišli zkrátka. Děti z mateřských škol putovaly po knihovně a hledaly knihovnického skřítky. Po jeho nalezení se díky pohádce děti dozvěděly, jak se chovat v knihovně a jak zacházet s knihami.

Pro žáky 1. stupně ZŠ jsou připraveny besedy se spisovatelkou Michaelou Fišarovou a hercem Miroslavem Reilem. Pro dospělé se 18. května uskuteční beseda s automobilovým závodníkem Radomírem Mrkvánem o mezinárodní rallye Wiesbaden – rallye, která dokázala na pár hodin otevřít železnou oponu. Tato beseda bude spojena s prodejem knihy o této rallye a autogramiádou.

Během května nás ještě čeká Natálka Vítovcová a zdobení triček, termín konání bude včas oznámen.

V červnu nás navštíví manželé Špillarovi se svou cestopisnou přednáškou

o Tanzánii, Keni a Zanzibaru. Přednáška se bude konat 22. června 2022.

Pro širokou veřejnost byl v knihovně, na facebooku i webových stránkách knihovny připraven pro zábavu soutěžní kvíz „Najdi pohádku v emoji“ pro děti, pro dospělé „Najdi název knihy v emoji“. Zapojilo se 77 soutěžících. V dětském kvízu se zapojilo 53 dětí, v dospělém 21 soutěžících.

Vylosovaní výherci byli odměněni knihou.

Z řad dětí obdrželi cenu: Kristýna Hartl, Marek Elbl a Samuel Ledvína, z dospělých pak Edita Kočandrlová, Petra Mišková a Vlasta Müllerová.

Perličky v tipování emoji: Sněhurka (Sněžka a 7 trpaslíků), Pod jezevčí skálou (Mýval pod skálou, Jezevec pod horou), Jak vytrhnout velrybě stoličku (Jak vytrhnout velrybě zub, 10x dětmi napsáno VERLYBA i VERLIBA)

Děkujeme všem soutěžícím za účast a výhercům ještě jednou gratulujeme!

Irena Hambeková

MěK Kdyňe

foto: MěK Kdyňe

ČAPÍ RODINKA VE KDYNĚ

V těchto dnech řada z nás obrací zrak a pozornost k našemu čapímu hnízdu, které ční mezi ulicí Mlýnskou a Sokolskou. V hnízdě je zatím stále spatřován jen jeden čáp, který vyhlíží přílet svého partnera. Tento čáp však neopustil hnízdo ani v zimním období, čas od času se stavěl ve svém „domečku“, ale hlavně byl spatřen, jak se prochází po okolních polích a loukách.

Na mnohé alarmy a dotazy od občanů jsme kontaktovali pracovníky Záchrané stanice živočichů v Plzni, aby nám sdělili skutečnost, že čápi v posledních 10 – 15 letech ne vždy odlétají do Afriky, ale jako zimoviště si vybírají bližší oblasti, např. Španělsko, kde je kromě teplého podnebí také velké množství skládek, kde se

čápům daří z hlediska dostatečného množství snadno dostupné potravy. To je také jeden z důvodů, proč se čápi v posledních letech na svá hnízda vrací tak brzy – přilétají totiž již na přelomu února a března. Čáp, který zde setrvává často až do přelomu roku, pak zpravidla s přituhující zimou odlétá více na jih nebo do sousedního Německa, do tzv. ptačích parků, kde se ptáci přes zimu přikrmují.

Např. jeden mladý čáp bílý z roku 2021 kroužkovaný v červnu na hnízdě v Tachově byl pozorován v srpnu na shromaždišti čápů v lokalitě Münchberg v Německu.

Čapí populace na Domažlicku z 50 % odlétá tradičně do Afriky, odkud se vrací na přelomu dubna a května. Zbylých 50 % čapí populace si cestu za teplem krátí právě odletem do Španělska, odkud se vrací již na přelomu února a března.

Kdyňské hnízdo bylo v předchozích letech ochuzeno, dva roky po sobě nebyl zaznamenán žádný přírůstek, v loňském roce se podařilo odchovat dvě mláďata, z čehož jedno mládě bylo prostřednictvím Záchrané stanice živočichů Plzeň do hnízda dodáno, bylo adoptováno.

V srpnu se však stala jednomu

z mláďat nehoda a mládě čápa bylo nalezeno jak pro neschopenost letu bloudit po sídlišti Na Tržišti.

Díky pracovníkům našich vodovodů a kanalizací byl čáp odchycen a čekal na odbornou pomoc v odchytovém kotci u budovy radnice, kterou mu okamžitě přijel poskytnout p. Makoň ze Záchrané stanice živočichů Plzeň. Po ošetření a krátkém pobytu v záchrané stanici byl vypuštěn k jiným čápům nedaleko obce Tisová. Příjemnou zprávu od p. Makoňe jsme obdrželi na podzim 2021, kdy z Kroužkovací stanice Národního muzea Praha došlo hlášení, že adoptovaný čáp bílý byl vyzpozorován ornitology ve Španělsku v lokalitě Cardona u Barcelony.

Musím vyzdvihnout velmi dobrou spolupráci se záchranou stanicí, která se snaží okamžitě řešit vzniklý problém a velmi dobře se stará nejen o populaci čápů. Budeme se těšit na další přírůstky v čapím hnízdě ve Kdyňi. Krásnou podívanou zažívají spoluobčané bydlící v okolí hnízda, zejména v Sokolské ulici, při pozorování, jak se v „čapí školičce“ učí mláďata létat.

Soňa Spěváková

Stavební odbor MěÚ Kdyňe

foto: MěÚ Kdyňe

MĚSTSKÉ INVESTICE V OBLASTI ŠKOLSTVÍ

terasa MŠ Dělnická

II. ETAPA SANACE MZŠ KDYNĚ

V průběhu letních prázdnin letošního roku dojde k realizaci druhé fáze sanace vlhkého zdiva hlavní budovy Masarykovy základní školy Kdyně. Dojde tak k završení projektu, který má za cíl odstranit nebezpečné prostředí, ve kterém se už naše děti nebudou muset dále pohybovat. V průběhu dubna bude vybrán dodavatel, se kterým bude uzavřena smlouva o dílo.

Projekt počítá se sanací spodní části školy v místě vstupu do areálu a v prostoru šaten. Součástí realizace je podřezání obvodového zdiva a provedení svislé hydroizolace. Dále bude provedena drenáž podloží a aplikování sanačních omítkových systémů. Náklady na tuto etapu sanace činí cca 2 mil. Kč.

MATEŘSKÁ ŠKOLA DĚLNICKÁ

V Mateřské školce v Dělnické ulici v brzké době proběhne rekonstrukce terasy v přílehlé zahradě školky. Projekt počítá s kompletní demolici stávající nevyhovující terasy, která je dlouhodobě v havarijním stavu a neumožňuje bezpečné užívání. Nová terasa bude zhotovena z betonových prefabrikátů. Celkové náklady na tuto akci činí cca 750 tis. Kč.

MATEŘSKÁ ŠKOLA MARKOVA

V současné době se připravuje projekt rekonstrukce střechy pavilonu Mateřské školy v Markově ulici. Stávající ploché zastřešení bude nahrazeno sedlovou střechou pro zajištění větší odolnosti a životnosti objektu. Připravuje se také rekonstrukce a rozšíření objektu, kde je umístěna kuchyně mateřské školy. Zde bude vybudováno moderní stravovací zařízení, které bude splňovat stávající standardy v dětském stravování.

Celý objekt bude kompletně zrekonstruován a propojen s ostatními pavilony. Kompletně obnoveno bude nejen vybavení kuchyně, vybudována bude také moderní jídelna s potřebným sociálním zázemím.

*Ing. arch. Ivan Šach
vedoucí Odboru správy majetku
a investic MěÚ Kdyně
foto: MěÚ Kdyně*

PROČ KDYNŠKÁ GALERIE STÁLE NENÍ DOKONČENÁ?

Stavba galerie č.p. 11 ve Kdyni, která navazuje na objekt městské knihovny, započala již v roce 2018 a do dnešního dne bohužel není tato stavba v hodnotě několika desítek milionů Kč dokončená. Důvodem však není absence finančních prostředků města, nýbrž potíže s generálním dodavatelem stavby, který v květnu roku 2018 vzešel z výběrového řízení.

Problémy se stavbou začaly na přelomu roku 2020 a 2021, kdy fakticky došlo k zastavení stavebních prací. Důvodem bylo opakované porušování smluvních podmínek ze strany generálního dodavatele stavby.

Původní plán v průběhu roku 2021 rozvázat spolupráci oboustrannou dohodou vedení města s dodavatelem stavby bohužel ztroskotal na tristním přístupu dodavatele k vzájemným jednáním s vedením města. V návaznosti na průběh jednání byla s dodavatelem spolupráce na základě rozhodnutí rady rozvázána jednostranně v souladu se smlouvou o dílo. Tímto se tedy problém z hlediska fyzické realizace stavby vyřešil.

Počátkem tohoto roku tak mohlo dojít k obnově střežných stavebních prací. Bylo zrealizováno vybudování dešťové kanalizace, teplovodní přípojky a teplovodních rozvodů uvnitř objektu.

Dále byly zhotoveny betonové podlahy a v současné době se připravuje obnova výtahu, který je potřebný rovněž pro provoz městské knihovny a školní družiny. Kabina výtahu musela být bohužel z důvodu technických úprav, způsobených změnou příslušných technických norem, odvezena do dílny subdodavatele zajišťujícího její úpravu. Úprava byla realizována již před vypovězením smlouvy, a z toho důvodu došlo k dlouhodobé odstávce výtahu. K obnově provozu výtahu by mělo dojít v následujících týdnech.

V objektu galerie se bude následně pracovat na obkladech vnitřních prostor, instalaci sanitárních zařízení, dveří a dalšího vybavení, které je ke kolaudaci, zpřístupnění objektu veřejnosti a k zahájení provozu galerie zcela nezbytné.

*Ing. arch. Ivan Šach
vedoucí Odboru správy majetku
a investic MěÚ Kdyně
foto: MěÚ Kdyně*

ŠKOLNÍ DRUŽINA – ŽIVÁ SOUČÁST SVÉHO MĚSTA

I v této nelehké covidové době se spoustou hygienických zákazů, nařízení a omezení se v naší školní družině snažíme činnosti a aktivity, které pro žáky zařazujeme do letošního školního vzdělávacího programu, připravovat tak, aby byly pro ně zajímavé a přitažlivé a aby se při nich i něco nového a poučného dozvěděli.

A protože zvědavost je pro malé děti přirozenou vlastností, snažíme se jí při našem vzdělávání, pokud tyhle děti v tomto mladším školním věku jsou, využít.

Jelikož hodně akcí pořádaných MKS „Modrá hvězda“ nebo Informačním střediskem ve Kdyni koresponduje s výchovně vzdělávacím programem školní družiny, vychovatelky této nabídky využívají a hojně veřejné kulturní akce se svými žáky navštěvují.

Jednak se žáci na těchto akcích vzdělávají, své vědomosti, které mají z klasického vzdělávání v lavicích, si rozšiřují, a to vše jednou z nejefektivnějších forem vzdělávání – zážitkem.

A dalším přínosem je, že vedeme naše děti, nejmladší obyvatele města Kdyně a okolí, k navštěvování takových kulturně vzdělávacích akcí, aktivně v nich vytváříme pozitivní vztah ke svému bydlišti a regionu, ke spoluobčanům, kteří něco umí a jsou ochotni předávat svůj um a věnovat čas ostatním lidem. Vedeme děti k tomu, aby si vážily jejich práce a učily se od nich, že lidé mohou svůj volný čas trávit smysluplně.

Nenásilnou formou žáci získávají informace o svém městě, kraji, regionu a o životě a době svých předků, jejich odkazu pro nás a o své minulosti.

V letošním školním roce 2021 – 2022 jsme s žáky navštívili:

V září: v rámci našeho týdenního projektu na začátku školního roku „Poznej svoje město, ve kterém žiješ“ jsme se zúčastnili poznávacího kvízu. Průvodcem hry byl dětem Iviček Maxmilián, hru pro děti připravilo MKS „Modrá hvězda“. Formou stopovačky děti aktivně plnily zadané úkoly, hledaly významné budovy a body, dozvídaly se o historii i současnosti města Kdyně. Každý splněný úkol si zapisovaly nebo zakreslovaly do průvodního pracovního listu. Pro vyhodnocení splněných úkolů si došly do informačního střediska, kde děti za odměnu získaly samolepky se Ivičkem Maxmiliánem, který je mimochodem jedním ze symbolů města Kdyně, a omalovánky s místy, která při hře navštívily.

V říjnu: výstavu místních zahrádkářů, na které děti poznaly spoustu starodávných nástrojů, které ve svých domácnostech a ho-

spodářství používali naši předkové, jejich babičky, dědečkové, ale i prababičky a pradědečkové. Také na vlastní oči viděly, kolik podzimních plodů a květů se dá vypěstovat a s údivem zjistily, kolik druhů existuje třeba jablíček, hrušek nebo ořechů, kolik mají tvarů, barev a jak voní. Prostě poznávaly podzim všemi smysly.

V prosinci: v době adventu jsme předvánoční čas s dětmi zahajovaly návštěvou **kdyňského betlému** v opravdovém chlévě, kde viděly výsledek lidové tvořivosti nádherné slaměné postavy Josefa, těhotné Marie, prázdnou kolébku, do které se zanedlouho měl narodit Ježíšek, a pastýře se svými ovečkami. Připomněli jsme si tam jeden z nejstarších příběhů lidstva, který se dotýká snad každého z nás.

Krásné a pokojné Vánoce děti popřály občanům Kdyně formou Andělské vánoční pošty. Děti svá přáníčka osobně rozdaly v Domově seniorů, v mateřské školce, v MKS „Modrá hvězda“, v knihovně a v kanceláři školy. Také jsme navštívili našeho pana starostu na MěÚ, abychom jemu i všem zaměstnancům popřáli krásné Vánoce, zdraví a hodně sil do jejich práce. Děti předaly vlastnoručně vyrobená přáníčka a zazpívaly koledy a vánoční písničky. Chceme, aby děti zažily radost obdarovaných a jak je hezké a milé myslet na ostatní.

V lednu: jsme se s dětmi k **Betlému vrátili**, Marie už porodila, v kolébce ležel narozený Ježíšek a klaněli se mu tři mudrcové se svými dary.

6. ledna ještě proběhlo setkání s ponocným panem Holubem. U betlému jsme společně s ním zakončili období Vánoc. Při rozhovoru se děti něco dozvěděly o tomto starém řemesle, co bylo náplní práce ponocného, jak chodil oblečen, jaká měl privilegia v obci. Vyslechly modlitbu – výzvu, kterou ponocný svoji občůzku obcí doprovázel, a mohly si prohlédnout jeho atributy – halapartnu a lucernu.

V únoru: na den výročí narození J. Š. Baara (* 7.2. 1869) jsme byli pozváni do krásného, historického prostoru kdyň-

ského muzea na živé čtení pana Brycha z knihy Chodské pohádky. V příjemné, autenticky zařízené chodské světničce s petrolejovou lampou z přelomu 19. a 20. století s téměř autentickým knězem a spisovatelem J.Š. Baarem, děti vyslechly pohádky Jak šel Paleček na vandr a O volovi, který byl poslán na studie. V krásném, umělecky výrazném přednesu pana Brycha v chodském nářečí děti vyslechly výrazy jako íčko, cák, rozpíčky, humna, zásep apod. Proto po přečtení pohádek se pochopitelně rozvinula bohatá diskuse plná zvědavých otázek ze strany žactva, na které pan Brych trpělivě odpovídal. Také děti moc zajímalo, proč má pod límečkem košile bílý proužek a co má na řetízku v kapsičce. Dozvěděly se, že jde o kolárek a cibulové hodinky, které se v té době takto nosily.

V březnu: v rámci školního projektu **Noc s Andersenem** jsme se ve spolupráci s paní Brychovou z infocentra v kdyňském Muzeu přihraničí účastnili setkání nad knihami Josefa Čapka (23. 3. 1887), od jehož narození uplynulo letos 135 let. Děti si vyslechly v živém čtení pana M. Brycha (alias J. Čapek) pohádky Jak pejsek a kočička pekli spolu dort a Jak si pejsek roztrhl kalhoty. Paní Brychová vyprávěla dětem i o jeho mladším bratrovi Karlovi a knize Dášenska čili život štěněte. Pohádka Jak přišli foxteriéři ke svému černému flíčku na patře v tlamičce se stala dalším zpestřením. Na děti však čekalo v závěru i živé překvapení – přišel mezi ně vzdálený bratranec foxteriérů – Toník. Děti poznaly, že foxteriéři mají opravdu čertíka v těle.

Své dojmy ze setkání děti výtvarně ztvárnily kresbami pejska a kočičky, ze kterých opět paní Brychová uspořádala veřejnou výstavu v muzeu.

*Bohuslava Wernerová
vedoucí vychovatelka*

školní družina

foto: Bohuslava Wernerová

DOMA VE KDYNĚ – CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

ŽÍT PO SVĚM

Posláním pečovatelské služby Doma ve Kdyni je pomáhat lidem zůstat co nejdéle doma a žít tak, jak jsou zvyklí. K tomu jim pomáhají naše sociální a zdravotní služby. Když se ale zapojí více služeb a ochotní sousedé, může podoba samostatného života vypadat jako v příběhu paní Anny.

Paní Anna prožila celý svůj život v rodném domku blízko přírody. V důchodovém věku zůstala sama na domácnost i malé hospodářství. Vždy si všude došla anebo ji pomohli sousedé. Poslední dva roky ji sužovaly zdravotní obtíže a bylo stále náročnější se postarat o sebe a o domácnost. S některými věcmi ji dokázala pomoc pečovatelská služba, přičemž zdravotní péči zajišťovaly sestřičky. Přesto s příchodem zimy paní Anna usoudila, že je stále obtížnější vše zvládat a podala si žádost do domova seniorů, kam posléze nastoupila, ale

s jasnou představou, že na víkendy chce jezdit domů. Přes zimu se jí to ne vždy podařilo, avšak s příchodem jara domov seniorů na víkend opouští a za podpory pečovatelské služby a sousedů se může stále vracet tam, kde prožila celý život. Domov seniorů jí zase nabízí péči, podporující prostředí a společnost, díky čemuž mohla opět nalézt ve stáří svou důstojnost, aniž by opustila to, co je jí tolik blízké. S podporou všech zúčastněných může žít i v pokročilém věku po svém.

SLAVÍME MDŽ

Konec zimy máme u nás spojený s oslavou Mezinárodního dne žen. Tento svátek nejen připomíná boj za volební právo žen, ale hlavně je příležitostí vzpomenout na ženy ve svém okolí, kolegyně, kamarádky ale u nás hlavně klientky a chuť potěšit.

Oslava u nás proběhla s živou hudbou panů Kupilíka a Johánka. Kolegyně

napekly dobrotu a pohoštění bylo bohaté. Pozvání přijaly i obyvatelky Domova seniorů ve Kdyni. Všichni se náramně bavily a odcházely domů spokojeny.

*Bc. Lucie Routová
ředitelka Doma ve Kdyni
centrum sociálních služeb
foto: Doma ve Kdyni*

DOMAVEKDYNĚ.CZ

PROJEKT „PRO VŠECHNY” – I PEČUJÍCÍ SI ZASLOUŽÍ PÉČI

Zkusme si představit, že někdo z našich blízkých najednou onemocní a nezvládne se nadále o sebe starat. Jsme to teď my, kdo se rozhodne a o svého blízkého pečujeme. Pečujeme každý den, každou svou chvíli. Pečujeme, protože chceme, je to pro nás přirozené, samozřejmé. Avšak mnohdy na úkor svých potřeb a zájmů, svého zaměstnání a dalšího svého. Zajímá se pak někdo o mě jako o pečujícího? Jak se má pečující? Potřebuje s něčím pomoci? Jak se asi kdy cítí? Paní Veselá pečovala doma o svého manžela, který trpěl Alzheimerovou chorobou. Jeho psychický i fyzický stav se postupně zhoršoval. Dcera manželů Veselých žije v zahraničí, společně se vídají zřídka. Sama paní Veselá má zdravotní obtíže, takže pro ni situace doma nebyla jednoduchá. Ze svého zaměstnání byla zvyklá být denně v kontaktu s lidmi, to jí také hodně scházelo.

Pan Veselý vždy spravoval vše, co se týče domácnosti a financí. Teď vše musela zvládnout jeho manželka. Čekalo ji vyřizování více záležitostí spojených s jednáním na úřadech. Cítila se bezradná.

Oporu nabídl paní Veselé tým s názvem

„Pro Všechny“. Konkrétně paní Veselá pomohl tým zajistit příspěvek na péči a na mobilitu a průkaz osoby se zdravotním postižením. Pomohl jí porozumět docházejícím úředním dopisům, zastal ji v komunikaci s úřady a s lékařem, obstaral léky pro jejího manžela a podpořil ji i v dalším. Podporu tým poskytl paní Veselé také v průběžném telefonickém a e-mailovém kontaktu, který pokračoval ještě i po úmrtí jejího muže.

Tým projektu „Pro Všechny“ funguje ve Kdyni a okolí. Zajímá se a pomáhá zejména pečujícím ženám, které se doma o někoho (převážně manžela, partnera, rodiče) neformálně starají. Neformálně znamená, že pečují o svého blízkého, aniž by byli profesionálním pečovatelem. V rámci projektu jim pomáhá zdravotní sestra, psycholog a sociální pracovník. Podporu nabízejí v této náročné situaci radou, ale i praktickou podporou, čímž může být např. zajištění zdravotnických a kompenzačních pomůcek, zajištění příspěvku na péči a komunikace s úřady, praktický nácvik péče, organizace péče (zaměstnání vs. péče vs. osobní život) a zajištění případných služeb a úkonů pečovatelské služby.

Projekt „Pro Všechny“ je určen zejména ženám starším 50 let, které se starají o svoje blízké. Pečující přece potřebují také péči. Služby projektu se přizpůsobí situaci pečujících a jsou poskytovány zdarma.

Projekt „Pro Všechny“ pomáhá již od roku 2019 a je spolufinancován Evropskou unií (číslo projektu CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0009667).

Pomoci vám můžeme zejména v těchto situacích:

- pokud se vám vrací blízká osoba z LDN či jiného zdravotnického zařízení a chcete o tuto osobu pečovat doma
- pokud se stav blízké osoby náhle zhoršil a není schopná některé úkony zvládat samostatně, ale chcete o tuto osobu pečovat doma
- pokud máte pocit, že péče o blízkou osobu je již na hranici vašich sil
- čekáte na umístění vašeho blízkého do domova seniorů
- a ve spoustě dalších...

Pokud máte zájem o služby projektu „Pro Všechny“, neváhejte nás kontaktovat:

Email: provsechny@domavekdyni.cz

Tel.: 725 834 802

Osobně v Krámečku, kde sídlí pečovatelská služba – Markova 655, Kdyně

Těšíme se na Vás.

*Mirka Minaříková
za projekt „Pro všechny“
foto: www.domavekdyni.cz*

PROČ JE TO TAK DRAHÉ?

V poslední době velmi častá otázka, kterou slyším v souvislosti s placením za sběr, svoz a uložení komunálních odpadů. Pokusím se odpovědět co nejsnadněji. V současné době již svážíme komunální odpad na skládku ve Štěpánovicích a na skládku v Lazcích.

Cena za SKO pro firmy, podnikající osoby:

- Štěpánovice: 2 154,77 Kč/t – svážíme odpad z Chodské Lhoty, Kdyně a spádových obcí
- Lazce: 2 406,45 Kč/t – svážíme odpad z obcí Kout n. Šumavě, Spáňov a obce svazku Zahořany

Cenu za svoz odpadu samozřejmě musíme stanovit na celý rok. V současné době máme cenu za popelnici do 120l – 3000 Kč/rok. Z této částky odvedeme 21% DPH.

Zbývá nám tedy 2 370 Kč. Dále si je třeba uvědomit, že další náklady jsou na dopravu a obsluhu vozu.

Anebo 3000 Kč vydělíme 52 – počtem svozů za rok. Je to tedy po zaokrouhlení 58 Kč na jeden svoz – za tuto částku už dnes nedojedete ani na skládku.

Cena pro obce:

- Štěpánovice: 2 092,55 Kč/t
- Lazce: 2 101,75 Kč/t

Obce mohou uplatnit ze zákona slevu a pak je cena:

- Štěpánovice: 1 692,55 Kč/t
- Lazce: 1 701,75 Kč/t

Sleva je však možná za dodržení těchto podmínek pro rok 2022:

Množství 190 kg na osobu a rok. Tohle množství vynásobíme počtem obyvatel v obci podle údajů ČSÚ, stav ke dni 1. ledna 2022. Kdyně 5 146 obyvatel x 0,19t je 977,74t za rok 2022, které jsou ve slevě. Ve chvíli, kdy produkce odpadu obyvatel města v průběhu roku překročí výše zmiňované množství, je již cena beze slevy.

DALŠÍ ROKY SE POSTUPNĚ SNIŽUJE MNOŽSTVÍ ODPADU NA OSOBU/ROK A ZVYŠUJE SE CENA ZÁKLADNÍHO POPLATKU

Rok	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v tunách	0,19	0,18	0,17	0,16	0,15	0,14	0,13	0,12
Dílčí základ poplatku v Kč	900,-	1 000,-	1 250,-	1 500,-	1 600,-	1 700,-	1 800,-	1 850,-

Každý rok je tedy poplatek zvyšován o 100 Kč/t, v roce 2024 a 2025 o 250 Kč/t a následující roky zase o 100 Kč/t.

Odpad od firem a podnikatelů se samozřejmě nezapočítává do produkce města a není na něj sleva.

„Město nám zdražilo odpady, tak tam budu házet všechno, na třídění se mohu vys....t“. Taký dobré tvrzení, ale úplně mimo. A také ho od „odborníků“ slychám.

vám. Jak je uvedeno výše, cenu neustále navyšuje Zákon č. 541/2020 Sb., O odpadech, dále pak samotné skládky, kterým se zvyšují ceny vstupů. A samozřejmě cena dopravy.

Shrnutí: Abychom si tedy udrželi nižší cenu za odpad (při uplatnění slevy) co

nejdéle, musíme snižovat produkci komunálních odpadů a co možná nejvíce třídit. Je to i na nás.

Martin Fremuth
ředitel TS Kdyně
foto: TS Kdyně

OD PROSINCE VE KDYNĚ JEZDÍ NOVÝ SVOZOVÝ VŮZ SCANIA

Maximální hmotnost:

- 26 t

Typ motoru:

- řadový 6válcový vznětový motor

Zdvihový objem:

- 12,7 dm³

Maximální výkon při 1800 ot/min:

- 410 hp (302 kW)

Kupní cena celkem včetně DPH:

6 640 480 Kč

Za měsíc:

- najedeme cca 1 500 km – a to převážně v městském provozu
- svezeme okolo 140 t komunálního odpadu
- vysypeme přes 8 000 kusů popelnic
- jezdíme denně (v pracovní dny) za každého počasí

foto z předávání vozu – starosta
a místostarostkou

Martin Fremuth
ředitel TS Kdyně
foto: TS Kdyně, MěÚ Kdyně

JAK SE HLEDÁ PORUCHA?

Tímto článkem se Vám pokusím nastítnit, jak to u nás vypadá, když je nějaká větší porucha.

Byl pátek 11. února 2022 22:32 hod., když přišla poruchová SMS, že je malý tlak v systému centrálního zásobování teplem. Těsně před 23:00 hod. jsme už byli tři zaměstnanci Transtepla na místě a začali zjišťovat, co se kde děje. Celou noc jsme uzavírali jednotlivé větve a tlakovali části rozvodů, abychom zjistili, kde nám utíká voda ze systému. Kolem sedmé hodiny ránní už nám to bylo jasné. Byla děravá odbočka primárního (hlavního) teplovodu pro domy 651 – 653 v Mlýnské ulici. Jenže uzavřít tuto odbočku nebylo jen tak. Ono vlézt do šachty, kde je zhruba 45°C, je plná horkého vlhkého vzduchu a není zde na 20 cm vidět, tam zavřít dvě šoupata a vylézt zpět ven do -5°C není žádná sranda. U tohoto typu uzavíracího šoupěte se musí cca 35x otočit kolečkem o 360° a pak vše dotáhnout speciálním klíčem, aby uzávěr těsnil.

Když byla tato odbočka úspěšně uzavřena, tak ze všech míst, kde to bylo jen trochu technicky možné, jsme dopouštěli vodu do systému. Po natlakování, což znamenalo dopuštění cca 55 m³ vody, vymazání všech poruch na kotelně se ihned rozjely kotle a začalo se dodávat teplo do celého města tak, aby byl výpadek tepla pro většinu obyvatel co nejmenší. Díky tomu, že byla sobota a venku začalo trochu svítit sluníčko, tento výpadek někteří odběratelé ani nestačili zaregistrovat. Mnozí by si mysleli, že máme hotovo a můžeme domů. Jenže co s obyvateli odpojených domů? Vydrží do pondělí? Zkusili jsme tedy, zda by byl někdo ochoten nám vyříznout asfalt v místě poruchy.

Díky ochotě jednatele společnosti Vody a Kanalizace města Kdyně Ing. Václava Opaty, bylo domluveno, že pan Štefl přijede a vyřízne nám, co bude třeba. Takže začalo další kolo, kdo nám to vykope? Vždy nám v tomto ohledu vyšel vstříc pan Zdeněk Hula z Brnírova a ani tentokrát neklamal.

Dalším problémem byla zaparkovaná vozidla v těsné blízkosti plánovaného výkopu. Po dohodě s místním oddělením Policie České republiky jsme během 15 minut věděli za kým vyrazit se žádostí o přeparkování. I toto vyšlo, a tak místo sobotního oběda už nám pan Hula kopal vyříznutý asfalt a otevíral betonový kanál za vydatné pomoci pana Zdeňka Homolky z města Kdyně a jeho dětí. Po vykopání a zjištění hloubky poškození nám bylo jasné, že toto sami neopravíme. Proto přišel

na řadu poslední prosebný telefon, tentokrát na svářeče pana Míru Janíka. Ani on nestihl sobotní oběd a přijel se podívat, co vše bude zapotřebí k opravě.

Při prohlídce ještě pro jistotu klepl do trubky, zda je opravdu nutno daný kus trubky vyměnit. V tu chvíli byli osprchováni studenou vodou nejen přihlížející děti za ochrannou páskou, ale i kus parkoviště. Takže nedalo se nic jiného udělat, než tyto kusy trubek vyříznout, vyměnit a zavařit nové. Kolem 17:00 hod. v sobotu tak byla do provozu uvedena i tato uzavřená odbočka a dodávky tepla kompletně obnoveny. Samozřejmě by toto vše nebylo možné bez pomoci pana Forsta, který obsluhuje plynovou kotelnu, a paní místostarostky Ing. Věry Říhové, která o všem informovala občany města.

Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat všem výše jmenovaným za jejich ochotu pomoci i mimo pracovní dobu. Samozřejmě jedno velikánské díky patří i zaměstnancům Transtepla, jmenovitě Josefu Pišťákovi a Josefu Krajcovi, kteří na tom, že vše bylo po osmnácti hodinách opraveno, měli lví podíl.

Václav Nejdla

jednatel Transtepla Kdyně, spol. s r.o.

foto: Transtepla Kdyně, spol. s r.o.

BYLA ZIMA MEZI NÁMI, ALE UŽ JE ZA HORAMI

*Byla zima mezi námi,
Ale už je za horami.*

*„Moranu dnes vyneseme,
zimou už se netřeseme.
Sluníčko už bude hřát,
není co si více přát.
Všechno zase pokvete,
Všem to dneska řekněte.”*

O Moranu (známou pod různými jmény jako např. Morena, Morana, Marzana, Mařena, Smrt, Smrtka nebo Smrtholka) jsme se pokusili i my školáčky. Přáli jsme si jaro, tak tu zimu jsme už museli zahnat pryč.... Všichni ze školky Markova jsme vynesli své malé Moranky do lesa, kde jsme se rozloučili se zimou a přivítali jaro. Nebylo to však jednoduché – cestou z lesa děti musely splnit několik úkolů. Všichni byli odvážní a ničeho se nezalekli. Jaro jsme si zkrátka vybojovali.

Jako první nám ve školce rozkvétl plot. Kdo nevěří, ať se zajde podívat – plot krásí 300 kyticek různých barev.

Pak se nám v oknech objevily jarní kyticky a dokonce uvnitř tříd začala klíčit semínka. A na záhonku začala růst i nějaká bylina. Zkrátka, jaro už tu opravdu je! Jaro nám do školky pomohly přinést i děti s rodiči. Po celém areálu MŠ naleznete několik jarních dekorací,

nejvíce osázených truhlíků jarními květinami. Všem našim úžasným dětem a jejich rodinám mnohokrát děkujeme. Jste skvělí a jsme moc rádi, že Vás máme.

MŠ Kdyně Dělnická 35 vyhlašuje zápis k předškolnímu vzdělávání na školní rok 2022/23

ZÁPIS DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY V DĚLNICKÉ ULICI

Mateřská škola Kdyně, Dělnická 35 oznamuje,
že zápis dětí na školní rok 2022/2023

Proběhne od **2. 5. 2022 - 16. 5. 2022**
formou individuálních schůzek.

Návštěvu mateřské školy si můžete domluvit na
Telefonním čísle: **606 557 395**

Těšíme se a rádi Vám vše ukážeme

Bc. Ivana Kreslová
ředitelka MŠ Markova
foto: MŠ Markova

ŽÁCI SE UTKALI V UMĚLECKÝCH SOUTĚŽÍCH

Po dvouleté přestávce se konečně znovu rozběhly soutěže základních uměleckých škol. Pro žáky i jejich učitele je to velká příležitost ke sbírání zkušeností. Příprava na umělecké soutěže není jednoduchá. Často zabere většinu školního roku. Samotný soutěžní výkon pak trvá pouhých několik minut. Podobně jako ve sportu je to také zkouška nervů a dokonalé koncentrace. Přesto soutěže nevnímáme jako více práce než užítku. Konfrontace s konkurencí přináší zejména řemeslný posun. Vidíme nové techniky, slyšíme jiný repertoár. Vykočení za hranice našeho regionu znamená naučit se něco nového, jít na zkušenou.

Ministerstvo školství letos vyhlásilo soutěžní klání v oboru zpěv a hra na dechové nástroje. Obě tyto kategorie se nám podařilo vzorně reprezentovat dokonce až na krajské úrovni. V oboru zpěv získala Karolína Löffelmannová druhé místo. Mirka Johánková a Andrea Šleřová třetí místo

a Lada Divišová čestné uznání. Ve hře na zobcovou flétnu se umístila na třetí příčce krajského kola Magda Vosecká. Vítězství z krajského kola si odvezl ve hře na baryton Roman Lár, druhou příčku ve hře na lesní roh obsadila Nikola Hudcová, třetí ve hře na trubku Gabriel Cristinoi.

Krásná ocenění přivezli pro ZUŠ Kdyně žáci z nové klavírní soutěže Klavírláska, vypsané pro klavíristy z celého Plzeňského kraje. V soutěžní přehlídce pořádané v Horšovském Týně získaly žákyně Kateřina Bušková, Markéta Dědinová a Rozálie Váchalová zlaté pásmo. Rozálie Váchalová byla navíc oceněna zvláštní cenou za mimořádný interpretační výkon.

Literární dramatický obor bude naši školu reprezentovat v krajské přehlídce dětských divadel na přelomu dubna a května. Do vyššího kola soutěže postoupil divadelní soubor s představením Apolena o zámecké paní z hradu Rýzmburka.

Vavříny pro výtvarný obor přivezla ze soutěže vyhlášené Plzeňskou diecí a Plzeňským krajem Hana Matějková. Její práce na téma Babička svatá Ludmila byla odměněna prvním místem. Hanu Matějkovou spolu s bývalým žákem pěvecké třídy ZUŠ Kdyně Michalem Švecem ocenil za jejich umělecké aktivity Plzeňský kraj cenou Plzeňský Orfeus.

A kde nás uvidíte a uslyšíte? Srdečně zveme na pořad s názvem Pocta tradici. V neděli 29. května od 15:00 hod. se touto akcí v kdyňské sokolovně připojme

Kateřina Bušková a Markéta Dědinová na klavírní soutěži Klavírláska

k mohutné vlně propagace uměleckých škol pod záštitou Nadace Magdalény Kožené ZUŠ Open.

Oznamuje termíny zkoušek do uměleckých oborů na školní rok 2022/2023:

HUDEBNÍ OBOR:

Pondělí 13. 6. 2022 od 13:00 do 17:00 hod. v budově v Klatovské ulici

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR:
Pondělí 30. 5. 2022 v galerii MKS MH na náměstí

- 1. – 4. třída od 14:00 hod.
- 5. – 9. třída od 16:00 hod.

VÝTVARNÝ OBOR:

Úterý 14. 6. 2022 v galerii MKS MH od 16:00 hod.

Mgr. Milada Nejdlová
ředitelka ZUŠ Kdyně
foto: ZUŠ Kdyně

KDYŇSKÝ BAZÉN JE OPĚT OTEVŘEN PRO VŠECHNY BEZ VÝJIMEK

V polovině března 2022 se Centrum vodní zábavy Kdyně opět otevřelo všem, bez ohledu na očkování a certifikáty o prodělání nemoci COVID-19. Mile mě překvapilo, že hned druhý den po rozvolnění přišlo do CVZ Kdyně obrovské množství návštěvníků. Návštěvnost se jako lusknutím prstu vrátila na stálá čísla před „COVIDem“, což jsem opravdu nečekal. Po jednotlivých „nucených koronavirových odstávkách“ byl nástup návštěvnosti vždy hodně opatrný a zhruba měsíc trvalo, než se návštěvnost opět ustálila. Březnový obrat a návrat k běžné návštěvnosti jen dokládá fakt, že lidem už plavání v našem bazénu chybělo. Určitě k tomu přispěly i jarní prázdniny, které tou dobou probíhaly.

Na plno se také rozběhly kurzy plavání pro děti a předškoláky. Tyto

kurzy už několik let úspěšně vede paní Oldřiška Halada. Připravujeme se také na kurzy plavání pro školy, zejména kdyňské, které se kvůli opatřením proti onemocnění COVID-19 už dva roky nemohly konat. Zajišťujeme rovněž individuálně také kurzy plavání pro mateřské školy. Momentálně do kdyňského bazénu jezdí školka z Dražanova, kterou budou následovat také školky ze Kdyně, z Kouta na Šumavě a ze Všerub.

Chtěl bych Vás na těchto stránkách také upozornit na konec platnosti Vánočních permanentek. Tyto budou platit do konce května 2022. Jedná se o permanentky na roky 2020 a 2021, jejichž platnost byla z důvodu plošného uzavření bazénů z důvodu šíření nákazy COVID-19 prodloužena.

Centrum vodní zábavy Kdyně se stále snaží své služby pro Vás, návštěvníky,

vylepšovat a modernizovat. V rámci zlepšování našich služeb byly pořízeny nové elektronické dávkovače na papírové ručníky, které naše služby opět posunou směrem k vyšším standardům.

Na závěr bych Vás chtěl všechny do našeho Centra vodní zábavy ve Kdyni co nejsrdečněji pozvat, a to jak do bazénu, tak do Wellness centra, kde nabízíme finskou saunu, parní saunu, lakonium a infra kabinu. To, že Centrum vodní zábavy Kdyně patří ve svém regionu k nejlepším, dokládá i známka z recenzí na serveru Mapy.cz. Z pěti možných hvězdiček jsme v hodnocení získali známku 4,6 – výborné. Tohoto hodnocení si velmi vážíme a děkujeme Vám za něj!

Jan Zelenka
ředitel Centra vodní zábavy Kdyně

OPEN STAGE PRO UKRAJINU

24. února jsme se probudili do úplně jiného světa. Ruská okupace do Ukrajiny ochromila demokratický svět a překvapila svoji brutalitou. Mezi lidmi mnohých národností se zvedla silná vlna solidarity a následné pomoci. Morální, hmotné, humanitární.

Také my jsme chtěli přispět tím, čím umíme a můžeme. Ve spolupráci s městem Kdyně jsme 5. března uskutečnili benefiční koncert s názvem **Open Stage pro Ukrajinu**. Podobně jako při koncertu, který byl věnován podpoře lidem na Moravě, jejichž domovy zničilo v červnu minulého roku tornádo, jsme v ultra rychlém čase připravili doslova festival.

Účinkovali:

Jarda Hnízdil (jihočeský písničkář, člen kapely Spolektiv), kapela The Papper Jack (domažlická bigbítová partička, 24. dubna pokřtí ve Kdyni svoje debutové album), domažlická kapela Fousy, benefiční myšlenku opět podpořil kdyňský muzikant Antonín Strnad, nechyběl domažlický ženský pěvecký sbor Canzonetta, který si připravil mimo jiné i ukrajinskou hymnu. Z Prahy přijeli známí hudebníci Honza Holeček a Pavel Marcel (oba účinkují v mnoha projektech po boku zvučných jmen). Po druhé v krátkém čase do Kdyně dorazil písničkář Vladimír Merta. V doprovodu výborných muzikantů Ondřeje Fencla a Vojty Jindry mezi lidmi pustili nejznámější Mertovy protiválečné skladby. Po nich patřila Open Stage pro Ukrajinu plzeňskému slamerovi Radkovi Antonínu Shejbalovi alias Pangumpánovi (do roku 2017 člen vokální skupiny Hlasoplet, člen DJKT Plzeň, držitel ceny Thálie z roku 2017 za roli Gumpána v Zahradě divů). V závěru chladného benefičního dne kdyňské náměstí roztančili kdyňští crew z party, která si říká Sabotage Company.

Celý dobročinný festival provázal

prodej doplňkového zboží, které věnovali nebo vyrobili dobrovolníci. Od květin v ukrajinských barvách, doma našitých vlajek a látkových tašek po button placky na oděv. Během chvíle byl vyprodán domácí ukrajinský boršč. Lidé na místě mohli vydražit nádherného anděla, který byl vyroben technikou macramé a nesl název Anděl naděje. Do dražby se zapojil i starosta města, který po zajímavé dražbě anděla získal. Krásnými částkami lidé přispívali do zabezpečených kasiček doslova po celý večer.

Výtěžek z celé akce ve výši 130 683 Kč a 15 EUR byl v následující pracovní den vložen na konto, které zřídila ukrajinská ambasáda.

Celý den se nesl ve znamení pohody, a to jak ze strany návštěvníků, účinkujících kapel a řečníků (aktivistka Jana Filipová, JUDr. Zdeněk Novák – starosta Domažlic, Bc. Stanislav Antoš – místostarosta Domažlic) nebo skvělého moderátora, herce a umělce na volné noze, Michala Hnátku. Michala lidé ve Kdyni mohli zažít v lednu na pódiu vedle houslisty Jana Hrubého nebo na prknech, která znamenají svět dětské radosti – coby herce v hudební pohádce.

Přijel k nám rovnou ze slovensko-ukrajinských hranic, kam se svým bratrem vezli humanitární pomoc a na cestě zpět převezli několik osob do bezpečí.

Na Open Stage pro Ukrajinu nechybělo slovo starosty města, pana Oskara Hamruse, který apeloval na to, aby lidé v těžkých dobách drželi spolu, poděkoval za solidaritu a pomoc, kterou lidé projeví a dodnes projevují.

V průběhu večera jsme se telefonicky spojili s paní Martou Kubišovou, která našemu shromáždění poděkovala a vyjádřila podporu všem, kteří bojují o svobodu.

Dojemný moment přineslo rovněž telefonické spojení s ukrajinským velvyslancem Yevhenem Pereabynisem. Slovy díky vyjádřil úctu všem, kteří podporují Ukrajinu v těchto těžkých chvílích. Zdůraznil vděčnost za nevídanou podporu od lidí nejen ve velkých městech, ale i tady u nás. Všem, kteří jste na náměstí, ač byla velká zima, přišli, přispěli a neváhali pomoci lidem, kteří se ocitli v nejhorším konfliktu od druhé světové války a ve válce, která trvá do dnešních dní, ztrácejí své blízké, domovy a majetek, patří náš upřímný dík. Je naší milou povinností poděkovat všem, kteří naši myšlenku podpořili a věnovali mnoho času, nápad a úsilí úspěchu celého koncertu.

VELMI DĚKUJEME:

- ZOD MRÁKOV – občerstvení pro účinkující
- PEPEKÁRNA – občerstvení pro účinkující
- KVĚTINÁŘSTVÍ JIŘINA – květiny do prodeje, Anděl naděje do dražby
- ANNA STULÍKOVÁ – festivalová grafika
- RADKA ROSENBAUMOVÁ – logo s holubičkou
- ZAMĚSTNANCI MĚSTSKÉHO ÚŘADU – pomoc s výrobou button placek, velká pomoc a podpora na místě
- PENZION JANKA – benefiční ubytování
- DÍLNIČKA U OLI – polštářky do prodeje
- KDYNŠKÉ TVOŘENÍ POMÁHÁ – materiál na polštářky
- ZVUKAŘSKÝ TEAM VAŠKA VÁCHALA – benefiční zvučení
- DOBROVOLNÍCI – ušití vlajek a tašek
- MARTIN FRANTIŠEK FURDA – propojení s panem velvyslancem a paní Martou Kubišovou

PARTNERY AKCE BYLY:

Město Kdyně, TS Kdyně, Český rozhlas Plzeň, OSA – Ochranný svaz autorů, TV Filmpro.

Pozn. autorky textu: V úvodu článku je použit „ukrajinismus“ „do Ukrajiny“ („na Ukrajině“) je rusismus, který vychází právě z historických událostí a je nová tendence používat správné skloňování – v Ukrajině, do Ukrajiny.

Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

TAKOVÉ OBYČEJNÉ RÁNO 1. BŘEZNA 2022

Normálně tátové ráno nepostávají ve dveřích, když dovedou děti do školky.

Zato maminky, ty to dokážou...čekat ještě pod oknem, aby se přesvědčily, že jejich princezna nebo rytíř netrpí, nepláčou a že jim to nemusí trhat srdce, když jdou do práce a nechávají je tu napospas.

Jenže je to právě naopak. To dětičky mají ten dar – radar a bulí a pláčou a vztekají se, či jinak projevují hlasitě to, co označme za emotivní vydírací divadlo pro maminky. Maminky jsou pak nešťastné, protože dětičky usedavě pláčou a ony vůbec neví, že jakmile vytáhnou paty a jsou v bezpečné vzdálenosti, radar dá dětem okamžitě vědět:

„Tak, už je to dobrý, už stačí ...a jdeme si hrát.“ Cvak a úsměv a jde se.

Někdy se toto podaří i učitelce nebo učiteli ještě před odchodem rodiče, ale to jen v ojedinělých případech.

Dneska to bylo ale úplně naopak. Slzy se vhrnuly do očí mně při vyprávění, které jsem slyšela po větě: „Tak co, jak bylo dneska v práci?“ Odpověď: „Těžce, ráno těžce. Vypadalo to jako každé jiné ráno. Rodiče chodili s dětmi jako vždycky. Maminky už přestávají postávat v šatně a pod okny. Vždyť je už taky na čase. Je druhá polovina školního roku, skoro jaro, březen a tak by si už měly zvyknout obě strany. Dneska to bylo jinak i pro mě. Ráno přišel tatínek

Skolenko s holčičkami. Mladý, kolem pětaticet let. Přišel, odevzdal dcerky do třídy a – neodcházel. Postával. Jen tak se díval. Dlouze. Stál ve dveřích a díval se, jak se děti rozutekly a s radostí si hrají s ostatními. Zeptala jsem se: „Potřebujete ještě něco?“ „Ne, ne, jen se ještě jednou chvilku podívám na děvčata, než pojedu. Domů. Rukuju na Ukrajinu“ odpověděl. Ještě chvilku postál a pak prostě šel.

Normálně tátové ráno nepostávají ve dveřích, když dovedou děti do školky. Dneska to bylo jinak.

*Dana Žáková
učitelka Domažlice/Kdyně*

VLADIMÍR MERTA

„Není problém dělat koncerty v Praze, ale je důležité taky, aby ožily všechny kraje, aby bylo co nejvíce lidí zaangażovaných do té solidarity s Ukrajinou, protože víme, že to nikdy nevydrží dlouho. Vždycky je velké vzdmutí, my jsme to zažili v '68. První týden byla Praha a Československo na prvních stránkách novin, za tejdén už jsme tam nebyli ale vůbec. A zdá se mi, že dnešní situace je kompletně jiná, že tenhle

problém bude dlouhodobý, bude krvavý a to nejmenší, co můžeme udělat, je zazpívat pár písniček proti válce, které já jsem dělal kdysi v domnění, že trochu kopíruju protestní americké zpěváky. A ono mě to doběhlo. Prostě najednou ty písničky jsou aktuální. A bohužel je to zpěvem proti tankům.“

*Vladimír Merta
5. března 2022 Kdyně
Open Stage pro Ukrajinu*

KURZ ČESKÉHO JAZYKA PRO BĚŽENCE Z UKRAJINY

V městském kulturním středisku probíhá od soboty 2. dubna kurz češtiny pro běžence z Ukrajiny. Ke spolupráci jsme oslovili paní Oksanu Vovsíkovou a paní Viktorii Buškovou. Čeština je základním pilířem zvládnutí obtížné situace po příchodu utečenců z války, je mostem k nalezení kontaktů i zaměstnání. Protože ve většině případů přicházejí maminky s dětmi, i náš kurz je připraven tak, aby se v jednu chvíli ženy mohly učit a zároveň jejich děti měly program a přesto byly stále na dosah svým příbuzným. Skvělou oporou nám je paní Ivana Havrusevičová se svojí dcerou Ivankou. Obě svými pedago-

gickými schopnostmi s dětmi pracují, věnují se jim, hrají s nimi na klavír, povídají si. Všechny dámy, které se do výuky českého jazyka zapojily, fungují jako dobrovolnice, a tak jim náleží veliký dík nejen za jejich profesionální přístup, předávání informací, ale i za jejich temperament, se kterým ženy, které utekly z války, motivují ke zvládnutí situace. Ukrajinské ženy na chvíli zapomenou na to, čím se svými dětmi prošly a dál procházejí. Sál kulturního střediska praská ve švech, „v lavicích“ sedí ženy a dívky všech věkových kategorií. Po prvotní nesmělosti se pouštějí do dialogů, děti jsou jako vždy

bezprostřední, vděčné a chvílemi i konečně radostné. Děkuji paní Oksaně Vovsíkové, která zapojila celou rodinu do pomoci a sama lidem, kteří přicházejí a dočasně zde nacházejí domov, věnuje vše, nač jí síly stačí. Jsme svědky vskutku dojemných momentů plných vděčnosti za prvotní pomoc ať „s obíháním úřadů“, hledáním zaměstnání, lékařské pomoci nebo jen obyčejného lidského pochopení.

*Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

BADATELKA VÁCLAVA JANDEČKOVÁ JE STAVITELKOU MOSTŮ

Badatelka a spisovatelka Václava Janděčková je novou držitelkou prestižní ceny Brückenbauer |Stavitel mostů. Toto ocenění je udělováno již od roku 2007 v německém příhraničním Centru Bavaria Bohemia v Schönsee osobnostem, které se zasloužily o mimořádné sousedské vztahy.

Mezi oceňovanými jsou každoročně jednotlivci i organizace či různé samostatné kulturní a vzdělávací projekty. Mezi držitele ceny patří současný ministr kultury Martin Baxa (čestná cena z roku 2014), politik Karel Schwarzenberg (čestná cena z roku 2016), bývalý ministr kultury Daniel Hermann (čestná cena z roku 2018), z regionu například pedagog, sportovec a trenér Pavel Fashingbauer (kategorie osobnosti z roku 2008), nakladatel a badatel Zdeněk Procházka (kategorie osobnosti z roku 2008), poběžovická učitelka Miroslava Šebestová (osobnosti, rok 2010), za náš region můžeme jmenovat i Karla Reitmeiera – německého redaktora a velkého přítele Čechů (kategorie osobnosti z roku 2015) nebo Masumi Böttcher-Muraki, japonskou spisovatelku, filantropku, tvůrkyni 7 kamenných zenových zahrad v Evropě, která své ocenění získala v roce 2017 za realizaci kamenné zenové zahrady v Poběžovicích.

Václava Janděčková se stala čerstvou držitelkou ceny Brückenbauer – Stavitel mostů 7. dubna 2022. Za přítomnosti velvyslance Tomáše Kafky převzala ocenění za svůj přínos a zásluhy ve zpracování příběhů Železné opony a zprostředkování historie dané oblasti.

zleva: Walter Jonas, vládní prezident Horní Falce
zprava: Tomáš Kafka, velvyslanec ČR v Německu, Václava Janděčková

Badatelka se věnuje objevování zločinů komunismu, různými formami ilustruje nelidské zacházení, které jde ruku v ruce s totalitním režimem. Je objevitelkou příběhů tzv. falešné hranice. Téma dále zpracovává nejen do knižní podoby, ale například formou komiksového čtení či divadelních představení ve snaze šířit povědomí o tématu zejména směrem k mladé generaci. Je členkou Českého centra Mezinárodního PEN klubu, zakladatelkou Společnosti pro výzkum zločinů komunismu. Za svoji publikaci věnovanou složitému tématu smrti Jana Masaryka získala zvláštní mezinárodní ocenění Egona Ervina Kische.

„Ceny Brückenbauer – Stavitel mostů si velmi vážím. Přijímám ji s pokorou, ale je pro mě i závazkem, že bych neměla ve své práci polevit. Raná doba komunismu v Československu byla nepřehledná a ne každý se v tajných nezákonných akcích StB dokázal vyznat. Mně se to začalo dařit, a tak jsem chtěla svou práci inspirovat veřejnost, a zejména mladší generace k zájmu o naši

nedávnou historii.

Mám radost, že složitou problematiku falešných hranic z našeho pohraničí z doby totalitního režimu díky různorodým projektům, knihám a přednáškám se zájmem vnímají nyní i naši němečtí sousedé. Falešné německé celnice byly totiž aranžovány právě v domech, kde původně vyrůstali jejich předkové.“

Slavnostní večer udílení cen proběhl v krásných prostorách Centra Bavaria Bohemia (CeBB), které je styčným místem kulturního života, turismu, přeshraničních projektů a spolupráce v českých a bavorských regionech – v Horní Francích, Horní Falcí, Dolním Bavorsku a Karlovarském, Plzeňském a Jihočeském kraji. Letošní udílení cen přineslo ocenění také pro partnerské střední odborné školy v Chamu a Domažlicích.

Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: archiv Václava Janděčková

RÝZMBERSKÝ HRADNÍ GULÁŠ

35. nebo 37. Rýzmberský hradní guláš?

To s příznivci tohoto dnes již legendárního festivalu probereme 18. června 2022, tentokrát již ve stráni pod Rýzmberkem, kam se po covidové pauze festival vrací. Během uplynulých dvou let, kdy svět zasáhla covidová pandemie, jsme „vařili“ Gulášek, který jsme přesunuli do centra města, do útulné muzejní zahrady.

www.kdyne.cz

Věříme, že se publikum do oblíbeného prostředí přírodního amfiteátru vrátí.

Zahrají:

Hromosvod, Žalman, Faux Pase Fonet, Dýně, Michal Willie Sedláček, Spolektiv a kapela Klíč, která oslaví 40 let na scéně. Návštěvníci Guláše budou mít možnost vidět kapelu v kompletní velké sestavě ve složení: Jaroslav MARIAN, Pavla MARIANOVÁ, Jitka KRUPÍČ-

podatelna@radnice.kdyne.cz

KOVÁ, Jiří KRUPÍČKA, Jana SLAVATOVÁ, Jana BOŠKOVÁ, Jan JANDA.

Kapela KLÍČ připomene všechny své známé skladby inspirované středověkými a renesančními tóny, folkem či šansonem. **Vstupenky na Rýzmberský hradní guláš jsou k zakoupení na našich stránkách www.mkskdyne.cz.**

Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

Město Kdyně

KDYŇSKÉ FARMÁŘSKÉ TRHY ÚSPĚŠNĚ POKRAČUJÍ

Farmářské a řemeslné regionální trhy ve Kdyni začaly svoji druhou sezónu. Jsme velmi rádi, že z prvotního nápadu na zkoušku se vyvinul už pravidelný farmářský program, který láká do centra města vždy jednou za měsíc mnoho lidí ze Kdyně a okolí.

Kdyně se může pyšnit skutečnými farmářskými trhy, na kterých se prodávají lokální potraviny, ručně vyráběné výrobky, jezdí k nám mnoho výrobců, kteří jsou držiteli ocenění Regionální potravina. Zakládáme si na tom, že nabídka zboží zahrnuje výhradně výrobky českého původu. Farmářské trhy mají tedy za cíl nabídnout produkty, které vznikají pod rukama místních či regionálních pěstitelů, chovatelů, výrobců, tvůrců.

Loňský rok přinesl našim trhům dobré jméno a už je snazší získat další skvělé prodejce. I proto jsme už letos ve Kdyni stihli přivítat za prodejním pultem kromě osvědčených tváří i osobnosti nové, známé například z **televizních pořadů o vaření** (Lokše od Zuzky, paní Zuzana Horová byla dlouholetou produ-

centkou pořadů o gastronomii) nebo třeba tým „Od Štěpána“, kterého navštívil Zdeněk Pohlreich s pořadem ANO! Šéfe.

Není prostor vyjmenovat všechny prodejce a jejich nabídku, to se děje každý měsíc na našem facebooku, kde propagujeme celou nabídku, ale můžeme shrnout, že si lidé na místě zakoupí od potravin, přes dekorace, doplňky, různé pochoutky, po med, domácí vejce, koření, oblečení, přírodní kosmetiku, bylinky, proutěné zboží atd. Letošní rok jsme s trhy začali v březnu, o měsíc později, při těch dubnových, nám novou farmářskou sezónu otevřely děti z obou kdyňských mateřských škol. Připravily si pásmo jarních básniček, písniček a došlo i na roztomilé tanečky. Svítlo jim k tomu sluníčko a zatleskalo jim plné náměstí.

Jsme rádi, že během trhů bývá plné náměstí po celý den. Naše trhy rády přivítají i charitativní prodej – už po dvakrát se přihlásili pracovníci útulku Šance pro kočku a prodávali charitativní zboží, jehož výtěžek přinese péči kočičkám bez domova. Děkujeme všem, kteří na trhy rádi chodíte a nakupujete.

My můžeme trhy připravit, zařídit, oslovit dobré prodejce, ale jen lidé, kteří na trh přijdou, ochutnají, nakoupí, posedí u místních provozovatelů na kávě, trhům dávají život.

Náš trh „má stále otevřeno“ – přihlásit se může každý, kdo splňuje naše kritéria – regionální producent/rodinná farma/výrobce vlastního zboží/doložitelný původ nabízeného. **Příští trh se uskuteční 24. května** a už teď se těšíme, že se potkáme. Trhy budou pokračovat i v dalších měsících, připravujeme gastronomické setkání, posezení nad tématem zdravého vaření z kvalitních surovin, ukázky receptů, dílničky pro děti, výlet za zvířátky do Minimlékárny Tomáše Webera a další doplňující tematický program.

Připojujeme poděkování městu Kdyně za maximální podporu regionálních trhů a technickým službám za ochotu pomoci po technické stránce.

*Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

FESTIVAL VÍNA VE KDYNĚ!

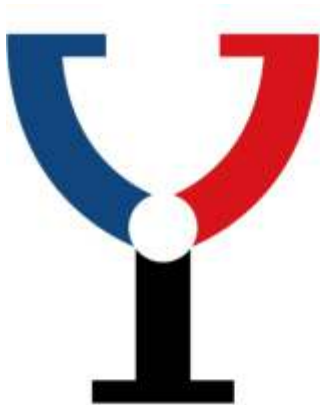
Kdyně se zařadila mezi města, kde se uskuteční známý Festival vína. V sobotu 3. září 2022 na kdyňském náměstí zazní cimbál a cinkání skleniček. Vstup na festival je zdarma, k degustacím si návštěvník zakoupí degustační skleničku s logem Kdyňského festivalu vína a bude na něj čekat pestré množství vinařů, kteří budou prezentovat výhradně česká a moravská vína. Festival vína s největší

pravděpodobností obohatíme o část prodejců našich farmářských trhů. Milovníci vína znají tuto akci z velkých měst jako je Plzeň, Cheb, Strakonice, Poděbrady, Mariánské lázně, Karlovy Vary, Rakovník nebo ze zámku Kozel. I ve Kdyni festival představí kulturu pěstování a konzumace vína, nabídne skvělá česká vína, která jsou v mnohých případech oceňována nejen návštěvníky

festivalu, ale i ve světě různými prestižními cenami.

Partnerem Festivalu vína je Město Kdyně a Městské kulturní středisko „Modrá hvězda“ a pořadatelem jsou České festivaly vína.

*Na skleničku vás srdečně zve
Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

České festivaly vína

CO NOVÉHO V INFOCENTRU

Nacházíme se na prahu nové turistické sezóny, do které TIC Kdyně vstupuje již jako člen Asociace turistických informačních center. Po splnění všech předepsaných kritérií nám byl udělen certifikát.

Těšíme se, že členství v A.T.I.C. nás ještě více vtáhne do profesního dění. Možnost setkávat se s kolegy v oboru, vyměňovat si informace otevírá cestu k získání důležitých zkušeností a poznatků. Rovněž nám usnadní prezentovat naše město, jeho zajímavosti a kulturní programy v širokém republikovém záběru.

Po rozvolnění opatření jsme konečně uskutečnili první kurz tkaní s Martou Volfikovou. Všechny šest našich stavů našlo

své zájemkyně. Během pěti velmi příjemných večerů si nejpilnější tkadlenky stihly utkat až 4 metry látky. Milým překvapením se stala nabídka paní Lady Tiché pokračovat s utkanými látkami na KURZU ŠITÍ a domů si odnést hotový výrobek. Příležitost zasednout k šicímu stroji a vyzkoušet si práci s tkaninou měla opět velký ohlas. **Rádi bychom paní Ladě Tiché touto cestou za její poskytnutý čas a zkušenosti poděkovali.**

V prostorách výstavních se také již opět besedovalo.

V lednu se spisovatelkou a historičkou Mgr. Kristýnou Pinkrovou a v únoru s cestovatelem Markem Šimíčkem. Pro děti školní družiny jsme v jarních měsících uskutečnili také dvě autorská čtení. Čekal na ně nejdříve J. Š. Baar a v březnu Josef Čapek.

Zájem o školní prohlídky v synagoze již není jen z naší místní školy, ale i z domažlického gymnázia. Určitě je to zásluhou i našeho nového rabína „Daniela Gottlieba“ (loutka). Toto jméno získal po velmi oblíbeném rabínovi, který měl být ve Kdyni nejdéle sloužícím rabínem. Přejí mému kolegovi, aby jeho služba trvala také dlouho a u dětí si získal oblibu.

Velikonoční výstava kraslic ze sbírky Anny Zelenkové spojená s lidovými tradicemi, zdobením perníčků, malováním vajíček a pletením pomlázek se setkala s vysokou návštěvností. Muzeum, ale i přilehlý park byly v obležení doslova po celý den. Děti si mohly všechny techniky samy vyzkoušet. **Za trpělivost děkujeme Anežce Červenkové, Boženě Svobodové,**

Jitce Kreslové a panu Kaufnerovi ze Všerub. Příjemnou atmosféru dokresloval jarmark Chráněných dílen sv. Josefa z Meclova a z Domažlic se svými výrobky.

Mám velkou radost, že vám mohu představit **kompletní program výstav v Muzeu příhraničí na rok 2022.**

- První pozvánka bude na výstavu „Hrdinové válečného nebe“ Františka Šmerdy, se spoluúčastí Miloše Ryněse. Vernisáž výstavy bude **5. května od 17:00 hod.**
- V sobotu **4. června** se bude konat vernisáž výstavy Lady Tiché s názvem „Jak se šíjí sny ve Kdyni aneb šití, co tě chytí“. Naučná výstava o šití, vhodná i pro školní skupiny, bude zahájena módní přehlídkou s bohatým doprovodným programem.
- Na červenec a srpen připravuje výstavu obrazů pro Kdyni regionální malířka Jarka Papežová s plánovanou vernisáží **30. června**. Věříme, že v průběhu prázdnin vás potěší i doprovodným programem k této výstavě.
- V měsíci září bude sál Muzea příhraničí patřit našim hasičům a jejich významnému jubileu.
- V říjnu najde otevřenou bránu muzea malíř a spisovatel z Klatov, Alois Andrlé, syn slavného malíře Bedřicha Andrlého.
- Program výstav uzavře v prosinci vánoční výstava Josefa Lady.

Věrným turistům „vandrovníkům“ děkujeme za jejich vytrvalost a věrnost. Máme pro ně připravenou další sérii vycházek na květen a červen a mj. i **dva turistické výlety autobusem do Bavorska.** Zájemci o účast mohou být i z řad veřejnosti. **Přihlásit se musíte do 25. května v TIC Kdyně.** Pokud se tyto zájezdy setkají se zájmem, budeme rádi pokračovat na podzim v nabídce.

Stejně jako v loňském roce i na tuto sezónu je připravena **soutěž informačních center z destinace Český les S MOBILEM V KAPSE**, tentokrát s názvem **Kámen na kameni**. Naše infocentrum pro vás připravilo 14 cílů v okolí. Po nasbírání QR kódů si můžete vyzvednout výherní vizitky v TIC Kdyně.

Toto vydání KL přináší několik vzpomínek našich spoluobčanů z atmosféry květnových dnů 1945.

Zveřejňujeme je s cílem inspirovat vás a vyzvat k zaznamenávání vyprávění příběhů ze života vašich rodičů a prarodičů. Budeme velmi rádi, pokud se s námi o ně podělíte. Příspěvky bychom rádi uchovávali ve vznikající složce Vzpomínky města Kdyně, která bude archivována v Muzeu příhraničí. Se záznamem příběhů vám můžeme pomoci.

Na závěr bych chtěla poděkovat za vaše připomínky a reakce k již zveřejněným článkům. Mám radost z pozitivních ohlasů, ale jsem velmi vděčná i za kritické připomínky. Chybu nedělá určitě nikdo rád, ale přesto se jí někdy dopustíme.

V květnovém čísle 2021 jsem chybně uvedla funkci Jana Horna (*1916) v Živnostensko-řemeslnické jednotě. **Nepůsobil tam jako předseda, ale jako jednatel a zapisovatel.** Ve stejném čísle vyšel i článek Strípky z historie tenisu. Příspěvek tehdy vznikl k výročí tenisového oddílu ve Kdyni velmi narychlo, bez většího časového prostoru k ověřování a dohledávání. Psala jsem o **tenisových kurtech v Dělnické ulici**, které se měly nacházet někde v místě dnešního dětského sportoviště. Jako majitele jsem tehdy chybně označila továrníka Keila, pozemky v těchto místech však vlastnil někdo jiný. Kdo tyto velmi moderní kurty nechal postavit, stále nevím. Pan Keil na nich jen rád a často hrával, stejně jako řídící Václav Vilímc, od jehož syna Ing. Václava Vilímce jsem před několika týdny získala fotografii zmiňovaných kurtů. Byla bych velmi vděčná za případné další informace k tomuto sportovišti. Předem děkuji za spolupráci.

Nová série vycházek TIC Kdyně „Pojďte s námi do přírody“

- **4. května: Okolo Kdyně se zastávkou v Pekle**
Sraz u brány do Muzea přilhraničí ve 13:00 hod.
Trasa: Kdyně – Prapořiště – Starec – Kout n.Š. – Bílka – Peklo – Kdyně (9,5 km), vede: M. Beneš
- **11. května: Okolím Přeštic se sv. Vojtěchem**
Trasa: Přeštice – Příchovice – Ticholovec – Vícov – Přeštice (11km), odjezd vlakem ze Kdyně 8:32 hod. do KT, v KT přestup v 9:30 hod. vlak Přeštice v 9:50 hod. Návrat z Přeštic vlakem v 16:06 hod., příjezd do Kdyně vlakem v 17:30 hod., vede: M. Brych
- **18. května: Krásy šumavského předhůří**
Trasa: Kolinec – Hory Matky Boží – Cihelna – Horní Staňkov – Velhartice (10km), odjezd vlakem ze Kdyně v 8:32 hod., v KT přestup v 9:33 na vlak do Kolince, příjezd 10:10 hod., odjezd z Velhartic 16:24 hod. do KT 16:57 hod., z KT busem 18:10 hod., příjezd do Kdyně 18:38 hod., vede: J. Švejnoch
- **25. května: Motovýlet – Orlovice**
vede: M. Beneš
- **1. června: Od studánky ke studánce**
Trasa vede přes několik studánek k Martinovi, na Modlín, do Smržovic, na Nové Chalupy (8km), odjezd ze Kdyně ve 12:40 hod. z autob. nádraží k zastávce U sloupku. návrat do Kdyně busem, vede: L. Hynčíková

- **8. června: Autobusový výlet: přechod hřebenovky Hohen Bogen**
Odjezd z Domažlic, Poděb. ul. v 9:00 hod., Spáňov 9:05 hod., Kdyně autob. nádraží 9:15 hod., výjezd lanovkou na Ahornriegel, odtud po hřebenu Hohen Bogen až na Burgstall a dále zpět na parkoviště autobusů pod lanovku, zastávka v Neukirchenu b.H.B. klášterní zahrady a kostel
Pěší trasa: 11,5 km, cenu 150 Kč je potřeba uhradit do 25. května v TIC Kdyně, jízdenka lanovkou 9 Eur a vstup na věž 5 Eur není v ceně
vede: Vladimír Beneš a Milan Brych
NUTNÁ REZERVACE V TIC KDYNĚ
- **15. června: Malebnou přírodou Oslího Mlýnečku**
Trasa: Vlkanov – Šitboř – Valtířov – Oslí Mlýneček – Postřekov (11km), odjezd busem ze Kdyně 9:35 hod., odjezd z DOM 10:07 hod., příjezd Vlkanov 10:35 hod., odjezd busem z Postř. v 16:50 hod. od vlak. nádraží, Dom. přestup na bus 17:33 hod., předpokl. návrat do Kdyně 17:53 hod.
vede: J. Švejnoch
- **22. června: Autobusový výlet: Tři znaky**
Pěší trasa: 11,5km, Kříž na skále, Skleněný kříž a Tři znaky, odjezd z Domažlic, Poděb. ul. v 9:00 hod., Spáňov 9:05 hod., Kdyně autob. nádraží 9:15 hod., ze Kdyně na parkoviště Althütte, enu 170 Kč je potřeba uhradit do 25. května, vede: Vladimír Beneš a Milan Brych
NUTNÁ REZERVACE V TIC KDYNĚ
- **29. června: Dešenické muzeum pivovarnictví, hrad Pajrek a posezení v Nýrsku**
Trasa: Dešenice – Matějovice – Pajrek – Nýrsko (9km), odjezd busem ze Kdyně 9:52 hod., v KT 10:24 hod., odjezd z KT vlakem v 10:40 hod. do Dešenic, odjezd busem z Nýrska v 17:33 hod., příjezd KT 17:54 hod., odjezd busem z KT v 18:12 hod., příjezd Kdyně 18:38 hod.
vede: M. Brych

Ludmila Brychová
TIC Kdyně

foto: Ludmila Brychová

KINO KDYNĚ ZKOUŠÍ NOVINKU

Kino Kdyně připravilo novinkové promítání. Každý měsíc promítá pro vybrané cílové skupiny – dopolední projekce pro seniory, rodiče na mateřské nebo pohádkové promítání pro děti.

Cílem těchto programů je nabídnout možnost navštívit kino mimo klasické časy. Ne každý má možnost jít do kina večer, o víkendu. Nápad je zatím v testovací fázi, pokud se shledá s přízní veřejnosti, rádi z dopoledního vysílání uděláme tradici.

Program je vždy vyvěšen ve vitrínách kina, MKS, na výlepových plochách, webu a facebooku.

Dopolední projekce pro rodiče na mateřské jsou přátelské k divákovi, který přijde třeba s malým miminkem. Při těchto akcích se počítá s případným pláčem děťátka, potřebou jej nakrmit, přebalit. K dispozici je přebalovací podložka i možnost soukromí.

Seniorská představení jsou věnována lidem, kteří se třeba obávají sami večer

někam jít nebo v pozdějším večerním čase už nejsou v kondici. Lidé nad 60 let věku mají zlevněné vstupné. A na dopolední pohádky mohou přijít všichni – od dětí ve školkách po dospělé, kteří si třeba rádi vychutnají skvosty české pohádkové kinematografie. Národní filmový archiv totiž nabízí mnoho perel tohoto fondu. Čerpali jsme z něj například v případě 100. výročí narození výtvarníka, loutkáře a ilustrátora Jiřího Trnky.

Další novinkou, pomocí které do kina zkoušíme přivést více diváků, je technologické řešení společnosti Artinia.

Jedná se o nový způsob doručování filmů kinařům a také možnost získat některé novinky skutečně (aspoň trochu) v „novinkové lhůtě“. Ve zkratce se jedná o nové technologické řešení distribuce filmů a zjednodušený princip funguje tak, že film přijde vybaven unikátními digitálními vodoznaky a audioznaky,

které obsahují konkrétní a jedinečné informace o uživateli, tedy kinu, datu a místě projekce a pro případ úniku kopií do světa internetu je jasně identifikován pachatel.

Projektem Artinia vzniká možnost i pro kina, která nejsou plně digitalizována uvést alespoň některé nové tituly.

Pro děti stále funguje tzv. KINOPÁSEK – děti sbírají „body“ do kartičky a 10. představení mají zdarma. Filmy a pohádky, pro které body platí, jsou vždy vyznačeny v programu.

Od září bude Kinopásek v novém kabátku a děti se mohou těšit opět na drobné odměny, omalovánky či samolepky.

Do kina Vás zve
Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

TURISTICKÉ CÍLE JAK JE ZNÁME A NEZNÁME

KŘÍŽ POD KRAVAŘEM

Stará pověst v kronice o kříži na Kravaři vypráví, že na místě, kde stojí kříž, se prý zabili snoubenci, kteří jeli ze svatby z Úboče. Splašili se jim koně a na památku toho tam byl postaven kříž.

Po letech prý byl ten kříž někým odstraněn a od té doby, kdykoliv podzámecký polesní na ono místo vystoupil, strhla se na vrchu děsivá vichřice. Strach a hrůza ho vždy z toho pojímala, takže to místo raději jen zdáli obcházel. Svěřil se s tím i v Koutě panu hraběti, který poručil: „Nechte nový dřevěný kříž s dřevěným tělem Páně postavit!“ Od té doby byl na Kravaři u hrobu zabitých snoubenců, kteří jsou tam prý i pochoováni, klid a pokoj.

Z farní kroniky se dovídáme o opravě kříže v roce 1906 toto: Kříž ten špatnoučký, prohnílý byl tam několik let. Spolek chudých žen vybral peníze a zakoupil nové tělo Páně, z litiny pozlacené, a pan lesní z Podzámčí Josef Pták daroval dřevo na kříž, který když zhotoven byl, umístěn byl na křížovatce na Kravaři dne 22. října 1906. Církevní průvod na Kravař vedl děkan Kavale. Velké množství lidu za krásného počasí hemžilo se na krásném onom vrchu. Kázání pana faráře u kříže konané sledováno bylo s pozorností neobyčejnou! Po skončení pobožnosti rozcházel se lid na všechny strany.

Od té doby byl kříž již několikrát obnovován Klubem českých turistů. Poslední újmu kříž utrpěl při kůrovcové kalamitě v r. 2019.

Nechyběl tam dlouho, kříž opravil revírník Miroslav Kacerovský.

U OBRÁZKU

Když se vypravíte po červené turistické značce ke Kreslově studánce, narazíte na turistické označení **U obrázku**. Kdy přesně tam byl umístěn první obrázek Panny Marie, už asi nevíme. Pár let tam dokonce obrázek chyběl. Značkařku KČT, paní Annu Jančíkovou, na toto upozornil bývalý podzámecký hostinský Karel Adámek. Z vyprávění pamětníků v hospodě věděl, že obrázek tam kdysi visel a byl častým cílem vycházek dětí z koutského sirotčince. Řádové sestry, které se o sirotky staraly, se k němu chodily s dětmi modlit. A protože pan Adámek právě vyklízel půdu a jeden takový obrázek Panny Marie našel,

požádal ji, aby ho tam pověsila. Aby lépe vzdoroval vlivům počasí, nechala pro něho paní Jančíková vyrobit kovový rámeček u Jaromíra Řežábka a jako správná značkařka k tomuto místu opatřila i turistickou tabulku „U obrázku“. Původní strom podlehl kůrovci, a tak se v roce 2019 obrázek Panny Marie znovu obnovil a umístil na zdravý strom o pár metrů blíž ke Kdyni.

KOUTSKÝ SIROTČINEC

Nacházel se v severní části obce – pod objektem bývalého zámku. Byl zřízen v roce 1908 posledním hrabětem Filipem ze Stadionu jako opatrovna pro místní děti a děti z okolí. Nazýval se „Filipinum“ na počest svého zakladatele. Nejprve byl určen pro výchovu starších hochů, ale zanedlouho byl přeměněn na internát a sirotčinec hochů i dívek.

Péči o tyto děti převzal Řád školských sester „de Notre Dame“ (z Hyršova). Svěcení sirotčince se konalo 8. června 1908 a v provozu byl do podzimu 1950, kdy došlo ke zrušení v rámci akce K (nezákonné, násilné likvidace klášterů a mužských katolických řeholních řádů). Děti tehdejší režim umístil do dětských domovů, řádové sestry byly internovány.

Po roce 1950 budova sloužila jako byty pro důstojníky vojska ze zámku, koncem sedmdesátých let pak sloužily tyto byty pro pracovníky Okresního stavebního podniku v Domažlicích. Po roce 1989 převzala budovu obec Kout na Šumavě.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně

foto: Ludmila Brychová

Kdyňský lev Maxmilián dětem

Ahoj děti!

Mám velkou radost. Ve školách a školkách jste vyprovodily paní Zimu, vynesly jste Moranu a konečně jste přivolaly jaro.

S jarem k nám přišla i spousta kamarádů. Někteří z vás mají možná i ukrajinské spolužáky. Říkám si, jestli jste na tom jako já. Já musím použít přední i zadní tlapy, abych se s nimi dorozuměl.

A tak jsem si řekl, že se zkusím pár důležitých slovíček naučit. Vzal jsem si k tomu na pomoc kamarády, podívejte se na obrázek, jak nám to spolu jde. Zkuste to s námi, děti!

Váš Maxík

Námět a text: Jana Podskalská. Ilustrace: Eva Cvachovcová.

AKCE POŘÁDANÉ MKS „MODRÁ HVĚZDA“ KDYNĚ

MKS „Modrá hvězda“ Kdyně vás srdečně zveme na představení

RÝZMBERSKÝ HRADNÍ GULÁŠ

HROMOSVOD ŽALMAN
FAUX PASE FONET
DYNĚ
MICHAL WILLIE SEDLÁČEK
SPOLEKTIV KLÍČ

moderuje: Jindřiš Wladil

18. 6. 2022 od 15:00
přirodní amfiteátr pod hradem Rýzmberek u Kdyně

Info na: www.mkskdyne.cz / +420 858 279 895 / info@modrahvezda.cz
Vstupenky v předprodeji na www.mkskdyne.cz

MKS „Modrá hvězda“ Kdyně vás srdečně zveme na představení

Moderuje FILIP KORYTA alias DR. FILIPITCH

DR. FILIPITCH
(mistr ČR 2017)
SVĚD
(mistr ČR 2021)
KROONY
(finalista MČR)
JAKES
(celebrita Chodska)

20.5.2022 OD 19:00 vstupné 150 Kč
KAVÁRNA ESENCE Kdyně, Americká 123

MKS „Modrá hvězda“ Kdyně, Náměstí 136, 345 06 Kdyně | www.mkskdyne.cz | FB @ModrahvezdaKdyne

PARTIČKA na vzduchu

Richard, Michal, "Babouš", Jakub, Martin, Lukáš

16. 5. Kdyně
Pondělí 20:00 **SOKOLOVNA**

Předprodej vstupenek: MKS MODRÁ HVĚZDA, NÁMĚSTÍ 136, KDYNĚ, tel: 377534284
Vstupenky budou v prodeji také na místě před začátkem představení

MKS „Modrá hvězda“ Kdyně vás srdečně zveme na představení

24. dubna v 15:00

Čekají vás: Ewa Šušinková (kontrabas) a Miloš Černý (house)

Vstupné: 150 Kč

2. KONCERT ROKU 2022 KPH Kdyně

Posla Československé lidové armády
František Ondříček
a Jan Václavík

13.05.2022 od 19:00

KDYŇ

Město Kdyně a MKS „Modrá hvězda“ Kdyně vás srdečně zveme na

PROGRAM:

- 15:00-17:00 odbojení Májky pro všechny
- slavnostní Májka
- posezení u ohně s kapkami

Aurora Bluegrass Band
SVOR
- občerstvení
Krmelc U Jarlna

KDYŇSKÁ MÁJKA
30.4.2022
PARK MUZEA PŘIHRANICÍ

Těšíme se na vás!

VÝUKA ČESKÉHO JAZYKA

Безкоштовні навчання чеської

Бесплатные уроки чешского языка

Výuka bude probíhat odlehčenou adaptační formou pro začátečníky. Určeno pro válečné utečence z Ukrajiny - pro děti i dospělé. Pro děti připraven doplňující program.
První setkání se koná **02.04.2022 od 14:30 hodin do 16:30 hodin** v sále MKS „Modrá hvězda“.

Безкоштовні навчання чеської мови для початківців з музикою для дітей та дорослих. Призначений для біженців від війни з України.
Перша зустріч відбудеться **2 квітня 2022 року з 14:30 до 16:30** у залі MKS „Modrá hvězda“, Náměstí 136, 345 06 Kdyně.

Бесплатные уроки чешского языка для начинающих с музыкой для детей и взрослых. Предназначен для беженцев с войны из Украины.
Первая встреча состоится **02.04.2022 с 14:30 до 16:30** в зале MKS Синяя звезда, Náměstí 136, 345 06 Kdyně.

Vede: Oksana Vovsiková a Viktorie Bušková

Kurzy budou probíhat pod záštitou MKS „Modrá hvězda“ Kdyně Náměstí 136, 345 06 Kdyně www.mkskdyne.cz | FB @ModrahvezdaKdyne

INFORMACE O ZO ČESKÉHO SVAZU VČELAŘŮ KDYNĚ

V letošním roce oslaví Český svaz včelařů již 150. výročí své existence. V této souvislosti bychom rádi čtenáře Kdyňských listů informovali o činnosti základní organizace Kdyně, která je největší ze třinácti ZO na domažlickém okrese. O opylení se zde starají včely sto čtrnácti včelařů a osmi včelařů, kteří sice mají umístěné včely na území kdyňské ZO, ale jsou členy jiných organizací. Jsme rádi, že se naše členská základna stále rozrůstá a že přibývá mladých lidí se zájmem o včelaření. V našich řadách jsme letos přivítali čtyři nové členy.

Na letošní výroční členské schůzi jsme ve zprávě o činnosti zrekapitulovali dění posledních dvou včelařsky ne příliš úspěšných let. Dvě špatné včelařské sezóny se samozřejmě odrazily také na

produkci medu. Pro srovnání podle statistiky naši včelaři vyprodukovali v roce:

- 2021 – 13 863 kg
- 2020 – 11 993 kg
- 2019 – 20 070 kg medu

Oproti tomu v roce 2017 bylo vyprodukováno téměř 37 000 kg. Krátkým příspěvkem do diskuse přispěli i přítomní hosté, a to starosta města pan Oskar Hamrus a předseda okresní organizace ČSV Domažlice přítel Karel Strnad. Z jejich úst zaznělo nejen poděkování všem přítomným, ale i příslib maximální podpory.

Ve Kdyni se nám stále nedaří najít nadšeného včelaře, který by byl ochotný věnovat se dětem, a obnovit tak činnost včelařského kroužku. Ten zde působil od roku 2000 a mezi dětmi se těšil veliké oblibě. Kroužek pod vedením přítele Václava Kokaisla z Hluboké fungoval velice úspěšně několik let a naši mladí včelaři dosahovali výborných výsledků nejen v okresních, ale i v mezinárodních soutěžích. Jeho vedení pak na krátkou dobu převzal přítel Michal Král z Prantů a v roce 2016 byla činnost kroužku ukončena.

Nyní už nás ale čeká nejkrásnější

a nejdůležitější část včelařského roku – období jara, rozkvetlá příroda s příslibem medové snůšky. Doufáme, že letošní včelařská sezona bude úspěšnější než ty poslední a přejeme všem čtenářům krásné prožití jara.

Petra Jiříková

jednatelka ZO ČSV Kdyně

foto: Petra Jiříková, www.vcelarstvi.cz

JARNÍ POZDRAV OD ZAHRÁDKÁŘŮ

Správná zima ještě ani nezačala a my tu máme jaro se vším všudy. I když počasí je takové aprílové, na zahrádkách se může připravovat vše pro výsadbu. Vrcholí takové ty předpřípravy. Co si letos vysejeme, které odrůdy vyzkoušíme, zda ty

osvědčené nebo zkusíme něco nového nebo od všeho trochu. Ať se rozhodneme jakkoliv, všechny tyto varianty výsadby či výsevu jsou prospěšnější nežli poslouchat neustále zprávy o covidu. Až nám zelenina vyroste, přispěje k větší odolnosti našeho organismu před viry a různými nemocemi. Z toho vyplývá, že zahrádka je to pravé a je třeba o ni pečovat s veškerou vážností. To je ta nejučinnější posilující dávka.

V pátek 11. března měla naše organizace výroční schůzi, kde byly promítnuty některé obrázky za poslední tři roky naší činnosti. Pan Jan Löffelmann zpestřil program krátkou přednáškou k jarnímu prořezu stromů. Je již také jedním z pamětníků, a proto jeho vzpomínka směřovala k členům, kteří pro naši organizaci hodně znamenali. Bohužel řada z nich už není mezi námi. Hovořil také o výstavách, vystavovatelích a jejich výpěstcích. Žil těch několik minut v dávných vzpomínkách a bylo to velmi příjemné.

Na schůzi bylo oznámeno členům, že se připravuje pronájem společenské

místnosti pro různé rodinné a společenské oslavy. Zatím pouze pro členy ČZS Kdyně. Taktéž se plánuje vzpomínkový večer na našeho bývalého dlouholetého předsedu, pana Karla Ihu. Včas budeme o termínu této akce informovat.

Bliží se velikonoční svátky, o kterých říkám, že jsou těmi nejkrásnějšími. Nezáleží na tom, jestli slavíme klasické křesťanské Velikonoce nebo svátky jara. Zvyky a tradice se už tak proluly, že zjednodušeně všichni máme radost, že je zima za námi a užíváme si probouzející se přírodu a hřejivé sluníčko. K Velikonočům neodmyslitelně patří barvení a malování vajíček a kraslic, pečení beránků a mazanců, pomlázky a koledníci.

Za zahrádkáře přeji všem zdraví, klid, štěstí a příjemnou procházku v kouzelné jarní přírodě.

Jan Mazanec

předseda ZO ČZS Kdyně

foto: Stela Provalilová

V PRAPOŘIŠTÍCH UŽ TO ZASE ŽIJE

Po loňské vynucené pauze jsme se v Prapořištích vrhli do oživení společenského a kulturního života s dvojnásobnou vervou a výsledek se záhy dostavil.

Tři povedené akce během jednoho měsíce, dvakrát zaplněný sál místní sokolovny a masopustní veselí s koblížky, klobáskou a se vším, co k němu patří. Prapořištěmi se zase po dlouhé době rozezněl zvuk harmoniky, zpěv a s ním se do ulic vydal masopustní průvod. Nechyběl ani pohotovostní covidový vůz s první pomocí.

Poslední březnovou sobotu jsme uspořádali Sokolský ples a nezapomněli jsme ani na naše nejmenší, pro které se hned v neděli konal Dětský maškarní bál. Sladkou odměnu si děti zasloužily nejen za krásné a nápadité masky, ale i za účast na soutěžích. Za zábavné odpoledne plné her a tance děkujeme našim skautům, kteří se již tradičně na konání bálu podílejí. Těšíme se na další společné akce.

Eva Šupová

TJ Sokol Prapořiště

foto: TJ Sokol Prapořiště

O HMYZÁCÍCH, O ZÁTIŠÍ, O ZVÍŘÁTKÁCH

A nejen o nich bude výstava dětských prací žáčků a žáků výtvarného oboru Základní umělecké školy ve Kdyňi, která rozsvítí ponuré chodby kulturního střediska a bude umístěna v přízemí „Modré hvězdy“.

Ale ani návštěvníci, kteří přijdou zhlédnout výstavu Falešné hranice: akce Kámen nepřijdou zkrátka. Výstavu jsme po domluvě s autorkou přestěhovali do mezipatra a patra budovy kulturního střediska.

Rozhodli jsme se náročné téma, které zobrazuje utrpení lidí, v této ne příliš veselé době přesunout z dosahu dětských očí a chodby zútulnit barvami a obrázky. Výstavu dětských prací je možno navštívit v obvyklém čase (9 – 16 hod.). Obrázky zpracoval a vybral pan Přemysl Raška, pedagog ZUŠ Kdyňe a výtvarník. Kulturní středisko tak rozsvítil výběrem skvělých prací malých nadaných dětí.

Moc mu děkujeme a Vás srdečně zveme k návštěvě.

Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyňe
foto: MKS „Modrá hvězda“ Kdyňe

OPRAVA VARHAN V KOSTELE SV. MIKULÁŠE VE KDYNĚ

Oprava varhan v kostele sv. Mikuláše ve Kdyňi se dostává do závěrečné fáze. Právě na ni však již chybí finanční prostředky. Římskokatolická farnost s

radostí přijala nabídku souboru CANZONETTA na BENEFIČNÍ KONCERT pro varhany. Srdečně zveme všechny příznivce na tuto

událost do kostel sv. Mikuláše v neděli 5. června od 18:00 hod.

Ludmila Brychová
TIC Kdyňe

OSLAVY 150 LET SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ KDYNĚ

V únorovém čísle Kdyňských listů jste si mohli najít krátkou zmínku o tom, že Sbor dobrovolných hasičů ve Kdyni v letošním roce oslaví 150. výročí svého založení. Ve městě jsme nejstarším občanským sdružením a tak trochu historie.

Už od 14. století vznikaly směrnice, jak zamezit požárům a jak je hasit. Domy v té době byly dřevěné, blízko sebe stavěné, a tak se dovídáme, že požár v té době měl vždy katastrofální následky. Tehdejší směrnice nakazovaly, že **každý dům musí mít vědro na vodu a města pak háky, vidlice a žebříky.**

Ještě v 17. století měly hlavní úlohu při požárech cechy. Požární řád té doby ukládal jednotlivým řemeslníkům úkoly. Např. řezníci měli nosit háky, krejčí vědra na vodu, obuvníci malé stříkačky, velké obsluhovali zvonáři, puškaři, nebo hodináři. Klíče ke všem dveřím měl u sebe městský sudí.

V roce 1781 postihl Kdyni velký požár, který zničil celou jižní stranu města

i s radnicí a s ní celý archiv a uložené památky. Oheň se nevyhnul ani manufaktuře. Trvalo to téměř sto let, než vývoj přinesl nějaké změny. **Po vzoru jiných měst a dalším ohni v roce 1867, kdy shořely dva domy, rozhodla obecní rada o založení hasičů ve městě.** Dle zákona byli jmenováni prozatímní funkcionáři k založení dobrovolných hasičů. Hasiči měli být součástí Sokola, ale neshody mezi funkcionáři byly příčinou, že sbor nevznikl.

A tak 9. prosince 1871 členové obecní rady a prozatímní funkcionáři hasičů vydali pro veřejnost prohlášení o významu hasičského spolku a též sběrací listinu. Akce měla značný úspěch i finanční přínos, ale trvalo to ještě půl roku, než došlo k ustavení. Na památné ustavující schůzi **30. června 1872 byly přečteny Stanovy, které muselo nejprve schválit Okresní zastupitelství a pak zvolení funkcionáři. Velitelem se stal Bedřich Želízko, podvelitelem František Lommer a zapisovatelem**

Christian Sunderhauf. Dobrá myšlenka se zdařila a Sbor dobrovolných hasičů ve Kdyni plně žil a pracoval bez přerušení.

Jen 2. světová válka jeho činnost omezila. Nesmělo se v té době schůzovat, kulturně žít, ale jen být připraveni k zásahům při požárech. **Historie sboru je velice pestrá a zajímavá. V rámci oslav, které se uskuteční 10. září 2022, vám ji přiblížíme nejen výstavou, ale i písemnou formou.** Nebudou chybět ukázky staré, ale ani nejmodernější hasičské techniky.

Přítomna bude dechová hudba Horalka, která nás vždy při oslavách doprovází. Zajímavé akce budou připraveny pro děti, mladým zahraje SVOR a nebude chybět pořádné občerstvení. Celý program oslav 150. výročí zveřejníme v příštích Kdyňských listech. Vše umíme naplánavat, zorganizovat, zajistit, ale jen počasí si musíme vyprosit u sv. Petra prostřednictvím sv. Floriána, patrona hasičů.

*Jaroslava Mlezivová
jednatelka SDH Kdyně*

PŘEDÁNÍ VĚRNOSTNÍ STUŽKY A INFORMACE O POŽÁRNÍ PREVENCI

Z pověření výboru SDH Hluboká dne 20. 2. 2022 předal starosta sboru pan Petr Drahoňovský společně se strojníkem sboru panem Jiřím Brezáni věrnostní stužku za 70 let obětavé práce v SH ČMS svému členovi panu Václavu Kalíškoví. Blahopřejeme a přejeme mnoho zdravíčka do dalších let.

POŽÁRNÍ PREVENCE

Vážení spoluobčané, každý rok v jarních měsících hasiči vyjíždějí k požárům v přírodním prostředí častěji než kdykoli v průběhu roku.

Ze zkušeností víme, že za většinou požárů stojí lidská neopatrnost a nedbalost, nedovolené rozdělávání ohně a především pak zmiňované pálení kletí a biologického odpadu. A to vše bez ohledu na povětrnostní podmínky – sucho, slunečno a vítr. Denně profesionální i dobrovolné jednotky vyjíždějí k desítkám požárů trav a lesů. Počet požárů v přírodním prostředí se běžně pohybuje v průměru jednotek za den. Abychom se my tady ve Kdyni a ve spádových obcích vyhnuli zbytečným nepříjemnostem, bylo pro tento případ zřízeno sběrné místo v bývalé kotelně ve Kdyni, kam může občan města Kdyně a spádových obcí odvézt biologický odpad – suchá tráva, listí, větve, prostě veškerý BIO odpad. Dále je

třeba věnovat maximální pozornost odhazování hořících nebo doutnajících předmětů, používání mechanizačních prostředků při lesních a polních pracích, které nejsou opatřeny lapači jisker nebo jiným zařízením zabraňujícím vzniku požáru, jízdě motorových vozidel po lesních a polních cestách a suchých travních porostech.

Dále je nutné v souvislosti s pálením si připomenout, že zákon jednoznačně zakazuje vypalování porostů! Podrobnější informace k tématu naleznete na webových stránkách města:

www.kdyne.cz/aktualni-informace/aktuality/

*Petr Drahoňovský
preventista okrsku č. 9 Kdyně
foto: SDH Hluboká*

 Město Kdyně

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ KDYNĚ

Vážení turisté a přátelé turistiky. V minulém čísle Kdyňských listů jsem psal o tom, jak rychle uplynul loňský rok a jak plánujeme vycházky a výlety na letošní rok. Než jsem se stačil pořádně rozhlédnout, máme tady jaro, příroda se probouzí, kvetou první kyticky a ptáčky od brzkého rána švitoří ze všech sil.

Ani my, turisté, nezahálíme a připravili jsme pro členy a také pro širokou veřejnost několik jarních akcí. Mnozí se zúčastnili akce **Odemykání České studánky** a také **výletu vlakem na Jarní setkání turistů Plzeňského kraje**, které pořádal odbor KČT v Plzni – Bolevci na vrchu Chlum. To je již minulost, v sobotu **23. dubna** se uskutečnila vycházka z **Babylonu** naučnou stezkou do **Domažlic (10 km)**, následující sobotu **30. dubna** je plánovaná **Májová vycházka** se startem tradičně od restaurace **Škarmanka**, ale hlavně se blíží

sobota 7. května s tradičním pochodem Za Kdyni štihlejší. Letošní ročník je jubilejní, padesátý, a pro účastníky jsou připraveny tři trasy se startem u restaurace **Škarmanka** ve 13:00 hodin a cílem na **Rýzmberku**. První trasa povede ze Kdyně na **Rýzmberk**, na druhou a třetí trasu nás odveze autobus do **Nové Vízky** a do **Úsilova**. Z obou obcí půjdeme také na **Rýzmberk**, kde účastníci jubilejního pochodu obdrží drobné upomínkové předměty, bude připraveno občerstvení a k poslechu zahraje místní country kapela.

Již další sobotu 14. května pojedeme vlakem do Železné Rudy, navštívíme **Kneippovy lázně** a projdeme se okolím **Rudy**, jistě najdeme čas na občerstvení, místní muzeum nebo infocentrum a vlakem se vrátíme domů. **Také připravujeme splutí Otavy 21. května, účast na dnech VHT (dny vysokohorské turistiky) ve**

skalní oblasti Rumpál od pátku 27. května do neděle 29. května.

Nesmím zapomenout na výlet autobusem do **Prahy**, odtud **poplujeme parníkem na Slapy**, po prohlídce okolí přehrady přejedeme autobusem do **Příbrami** k návštěvě poutního místa **Svatá Hora**. Následuje **výlet do Klatov do Spáleného lesa** a blíží se významná akce, a to etapový pochod **Stezka Českem** pořádaný **11. června**, kdy **turisté z České republiky (a nejen oni) obejdou během této soboty celou naši republiku.** Kdyňští turisté zajišťují úsek ze **Svaté Kateřiny do Všerub** a dále na **Českou Kubici**. Připraveno je ještě mnoho vycházek a akcí, ale o nich až příště. Klub českých turistů – odbor Kdyně srdečně zve nejen organizované turisty, ale také širokou veřejnost a mládež na veškeré turistické akce a výlety.

Bližší informace o akcích získají zájemci tradičně ve vývěsní skříňce umístěné naproti kinu a také elektronickou formou pomocí e-mailu a v kalendáři akcí na **webové adrese www.kct-kdyne.cz.**

*Lubomír Zlámal, předseda
výbor KČT – odbor Kdyně
foto: výbor KČT – odbor Kdyně*

ZE ŽIVOTA SDH PODZÁMČÍ

Od února se po dlouhé pauze, způsobené řáděním viru, vrátil na Podzámčí kulturní život. 19. února prošel obcí za doprovodu harmonikáře pana Štípka masopustní průvod. V průvodu se objevilo kolem 20 masek. V místním MKS uspořádali podzámeční hasiči 19. března tradiční minibál. Vyprodanému sálu k tanci a poslechu hrála skupina Klasik z Nýrska. V tombole bylo něco kolem stovky cen a stoly se prohýbaly pod množstvím občerstvení, které si návštěvníci přinesli. Myslím si, že se minibál vyvedl. Tomu svědčí i to, že největší vytrvalci se vydrželi veselit téměř do svítání.

O týden později, 26. března se v klubovně dobrovolných hasičů v Domažlicích konaly zkoušky odbornosti Hasič III. a II. stupně, které vyhlásila Okresní odborná rada represe při OSH Domažlice. Z našich řad se zkoušek účastnili 4 členové, z toho tři zkoušek odbornosti Hasič III. stupně a jeden člen zkoušek odbornosti Hasič II. stupně. I přes to, že na přípravu nebylo mnoho času, si všichni vedli moc dobře a u zkoušek uspěli. Jsem na ně jako velitel náležitě pyšný i proto, že se do

zkoušek přihlásili jako jediní z celého našeho okrsku č.9. Kdyň. Od začátku dubna začaly tréninky sportovních družstev mužů a žen, kdy se připravujeme na okrskovou soutěž v požárním sportu.

Z pracovních aktivit na nás v dubnu čeká sázení stromů pro Lesy České

republiky, dále pak průběžné brigády na zvelebování obce a drobné pracovní aktivity, které patří k naší činnosti.

*Vojtěch Dvořák
velitel SDH Podzámčí
foto: SDH Podzámčí*

ÚNOR V SDH Kdyně

„Únor bílý, pole sílí“. Tak tahle pranostika se letošního února vůbec netýkala.

Lepší vyjádření by bylo, že „foukalo jako ze strniště“. Ano, vítr nás hezky potrápil a i v těchto dnech zlobí a zejména zlobí hasiče. Po celé České republice jsou voláni ke stovkám zásahů. Nejinak tomu bylo i ve Kdyňi.

Ve čtvrtek 17. února 2022 kdyňští hasiči vyjízděli celkem 7krát k odstraňování popadaných či vyvrácených stromů a to na různých místech jejich obvodu. Byly to větve, ale i pěkné klády. Nutno říci, že ne každý hasič může pracovat s motorovou pilou, ale jen ten, který má platné oprávnění a předepsaný praktický výcvik. Bezpečnost je v práci s pilou nezbytností a odpovědnost má vždy velitel daného zásahu. Odpovědnost má i každý sám za sebe. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem dobrovolným hasičům, kteří na odstraňování únorové větrné kalamity pracovali. Naše fotografie mluví za vše.

*Jaroslava Mlezivová
jednatelka SDH Kdyň*

OSLAVY 77. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ MĚSTA KDYNĚ

Po nucené dvouleté „koronavirové“ přestávce se letos konečně dočkáme oslav osvobození města Kdyně, a to rovnou se vším, co k nim po léta neodmyslitelně a zcela právem patří – konvoj vítězství, projevy, hymny, položení věnců, koncerty a další doprovodný program. A naopak, v tomto „sedmičkovém“ roce, kdy si **připomínáme 77. výročí osvobození města Kdyně americkou armádou**, připravujeme společně s MKS „Modrá hvězda“ Kdyně kromě tradičního programu i program zcela netradiční.

Již v loňském roce jste v regionálním i místním tisku mohli zaznamenat několik článků o životě MUDr. Františka Klemense, leteckého navigátora RAF, který byl historií bohužel prakticky zapomenut a jeho odkaz dodnes žije ve stínu známějšího kdyňského rodáka, letce plk. Josefa Hubáčka. František Kohn, který si z důvodu náboženské persekuce změnil jméno na Klemense, se narodil na Náměstí v domě č.p. 139 (nyní budova pošty), kde jeho rodina provozovala

obchod. Klemens jakožto student medicíny v roce 1939 opustil vlast a stal se jedním z prvních válečných uprchlíků 2. světové války. V roce 1942 byl přijat do RAF, kde sloužil až do roku 1946, kdy československou armádu v hodnosti poručíka opustil. O poválečném životě Františka Klemense do nedávné doby neexistovaly téměř žádné záznamy a jeho život byl opředen tajemstvím. Mezi jeden z mála známých faktů patřilo datum jeho úmrtí – MUDr. František Klemens zemřel v roce 1985 v Izraeli. Dnes o životě tohoto kdyňského rodáka víme již mnohem více, a to zejména díky kontaktu s jeho potomky, kteří žijí v Austrálii a o historii a osud své rodiny s evropskými kořeny se velmi intenzivně zajímají.

Proč ale v souvislosti s letošními oslavami osvobození zmiňuji právě Františka Klemense? Odpověď je jednoduchá – tento pozapomenutý kdyňský rodák se v letošním roce dočká připomínky svého odkazu ve formě pamětní desky na svém rodném domě, tedy na

budově dnešní pošty. K slavnostnímu odhalení pamětní desky dojde právě v rámci letošních oslav osvobození, kterých se plánují zúčastnit také potomci MUDr. Františka Klemense, alespoň pokud bude možné mezi Austrálií a Českou republikou cestovat bez nepříjemných „COVIDových“ omezení.

Již nyní Vás tedy srdečně zvou v pátek **6. května 2022 na kdyňské náměstí, které v rámci programu oslav ožije různorodým kulturním programem.** Těšit se můžete mj. na příjezd konvoje historických vozidel Klubu 3. armády Plzeň nebo na tradiční koncert dechové hudby Horalka. Ve večerních hodinách se kdyňským náměstím rozezná swingové melodie známého orchestru Swing melody pod vedením Jana Veverky. Vrcholným okamžikem oslav bude již zmíněné slavnostní odhalení pamětní desky MUDr. Františka Klemense.

*Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města Kdyně*

PŘÍBĚH MARIE SLADKÉ

Marie Sladká a George Baron

Příběh Marie Sladké, roz. Schneiderové, která své vzpomínky vyprávěla svým dětem.

V dubnu 1945 nebylo houkání sirén ve Kdyni ničím neobvyklým. Oznamovaly blížící se nálet, a tedy rychlý přesun do bezpečí. Za druhé světové války pracovali v přádelnách nejen zaměstnanci, ale i váleční zajatci. Těm se dařilo využívat zmatku při poplachu a z továrny utíkat. Marie Schneiderová, tehdy devatenáctiletá děvče, se od kamarádky dověděla, že v hospodě u Šmejkalů mají dva uprchlíky.

Nemohli tam zůstat, a tak se pro ně hledal nějaký jiný úkryt. Běžela tedy za rodiči, zda by si k sobě domů nemohli jednoho z nich vzít. Byla ráda, že souhlasili. Ještě ten samý den vzala doma kabát tzv. montgomerák, klobouk a se svým starším bratrem Jiřím šli ke Šmejkalům. Při zpáteční cestě byla ulice plná německých vojáků. Pokuřovali a bavili se mezi sebou, a tak si sourozenci vzali svého nového kamaráda mezi sebe. Neustále na něho mluvili a on jim pokyvoval, jako by jim skutečně rozuměl každé slovo.

Podkrovní pokojíček u Schneiderů čp. 410 patřil až do 5. května George Baronovi. Odtud snadno pozoroval dění v Masarykově ulici, proudící kolony německých vojáků odcházejících na Eschlkam. Přestože spolu zpočátku mluvili nohama rukama, vznikalo krásné přátelství. Nejen Marušku a Jirku, ale i paní Schneiderovou, kterou oslovoval „mama“, učil anglicky. **Když se začaly na obloze objevovat lehká americká letadla, hned rodině hlásil, že Američané přijdou do Kdyně 5. května.** Prý tuto číslovku vykreslují na obloze při svém létání. V sobotu 5. května odpoledne přijel, a dokonce i zastavil v Masarykově ulici

první americký džíp. Hned se k němu rozběhl a s Američany i odjel. Svým kamarádům dělal po Kdyni průvodce. Druhý den se ale vrátil zpět.

Donesl čokolády, žvýkačky, zářil radostí a zahrnoval všechny velkými díky. Na Georga čekala po celou dobu války dívka, kterou si pak vzal a měl s ní dvojčata. Bydlel u Schneiderů až do doby, než americká armáda ze Kdyně odcházela. **George Baron si s nimi dopisoval do roku 1950. V šedesátých letech dopisování přerušila politická situace v ČSSR.** V roce 1968 zkusila Marie Schneiderová znovu napsat a přišla odpověď. Zcela poslední dopis byl z domova seniorů, kde se jako vdovec George Baron podruhé oženil. Přátelství z roku 1945 trvalo celý život.

Pan Schneider přišel do Kdyně v roce 1925. Nejprve bydlel v podnájmu ve Vodní ulici a pracoval v koželužně pana Ticháčka. Později si postavil malý domek čp. 410 v Masarykově ulici.

Zdroj: z vyprávění Milušky Skovajsové, dcery paní Sladké.

*Ludmila Brychová
TIC Kdyně*

foto: archiv Marie Sladké

Město Kdyně ve spolupráci s MKS „Modrá hvězda” Kdyně zve na

OSLAVY 77. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ MĚSTA KDYNĚ

PÁTEK, 6. května 2022

PROGRAM OSLAV – Náměstí, Kdyně:

- 12:00** • zahájení oslav
- koncert dechové hudby HORALKA
- 12:20** • příjezd Konvoje vítězství Klubu 3. armády Plzeň
- 12:45** • slavnostní projevy, státní hymny, položení věnců
- koncert dechové hudby HORALKA - pokračování
- 13:10** • odjezd Konvoje vítězství Klubu 3. armády Plzeň
- 15:30** • koncert dechového orchestru ZUŠ Kdyně pod vedením pana Josefa Tíkala

- 18:00** • vystoupení orchestru SWING MELODY pod vedením Jana Veverky
- 19:00** • slavnostní odhalení pamětní desky MUDr. Františka Klemense (budova pošty – Náměstí č.p. 139)
- 20:30** • projekce dokumentu z cyklu „Sportovci – hrdinové: letec Josef Hubáček“
- projekce krátkého filmu o osvobození Kdyně a Všerub

V čase od **9:00 do 17:00 hod.** je možné v Muzeu příhraničí navštívit unikátní výstavu „**HRDINOVÉ VÁLEČNÉHO NEBE**“, která trvá až do 27. května 2022.

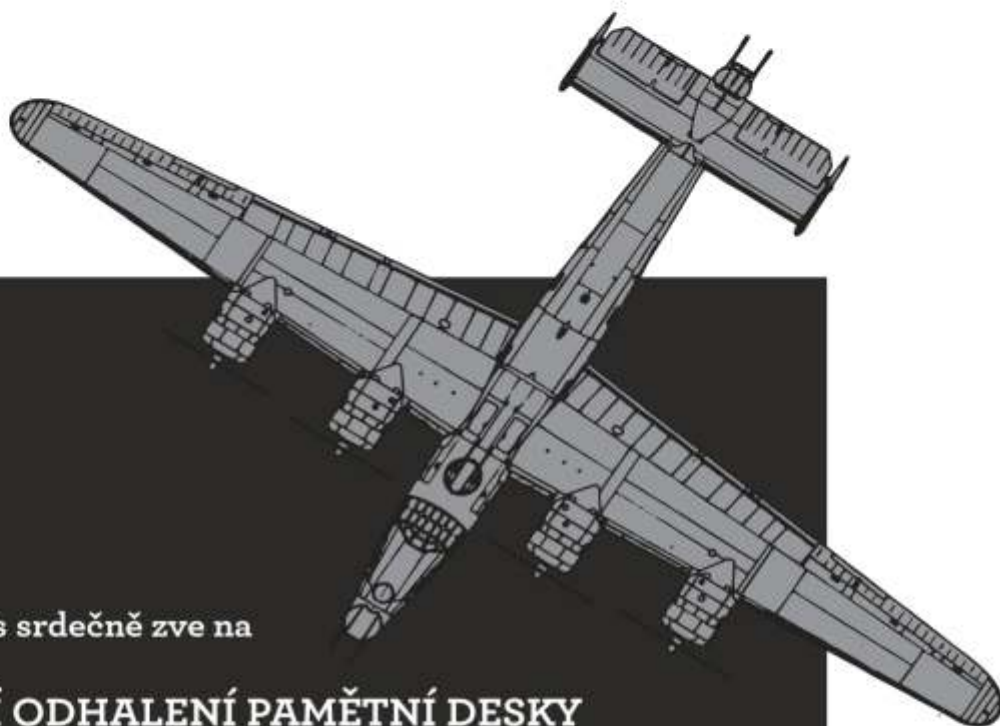
www.mkskdyne.cz

www.kdyne.cz

kontakt: +420 608 279 635

POZVÁNKA NA SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY VĚNOVANÉ MUDr. FRANTIŠKU KLEMENSOVI

Město Kdyně Vás srdečně zve na

**SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY
VĚNOVANÉ MUDr. FRANTIŠKU KLEMENSOVI,**
leteckému navigátorovi 311. československé bombardovací
perutě RAF

Slavnostní akt se uskuteční u příležitosti 77. výročí
osvobození města Kdyně americkou armádou

Dne 6. května 2022 od 19:00 hod.

Místo konání: Kdyně, náměstí
(pamětní deska bude umístěna na rodném domě
MUDr. Klemense – stávající objekt České pošty)

Oskar Hamrus, v.r.
Ing. Věra Říhová, MPA, v.r.

VZPOMÍNKY NA OSVOBOZENÍ

paní Marie Křížová v roce 1947

Paní Marie Křížová (*1931) se přistěhovala s manželem do Kdyně v roce 1962. Pracovala v Kdyňských strojárnách. Měla to štěstí, že mohla pomáhat Františkovi Šléglůvi a Miladě Hynkové v dílně Aradecoru.

Celé dětství prožila ve Lštěni, tedy i konec války. Moc ráda vzpomíná na dobu osvobození, kdy jí bylo 14 let. Ještě dnes se paní Křížová při vzpomínkách rozzáří oči a dá se snadno vyčíst její tehdy prožívaná velká radost.

Nelze nezmínit ani vzpomínku z Vavřínecké pouti v srpnu 1939. Byla tam s maminkou a s nimi mnoho tisíc lidí. Poslouchali kázání Mons. Staška a téměř všem stékaly slzy. „Maminko, proč všichni pláčete“, zeptala se sedmiletá Maruška, „vždyť jsme přeci na pouti?“. „Bude válka dítě“, zněla odpověď. V tu chvíli projel dětskou dušičkou rozdhavený šíp. Omdlela. Nějaký pán ji prý odnesl až dolů pod stánky. Nic víc si z toho dne nepamatuje.

„Ve Lštěni byl po celou dobu války klid, jen občasné hospodářské kontroly, zda si někdo nezabil na černo prase nebo neschoval obilí. Na zámku bydlel pan hrabě Starck, moc dobrý člověk. Kdykoli někdo potřeboval pomoci, on přišel jako první. Když byly nějaké hospodářské kontroly, tak on německé vojáky pozval nejprve k sobě na pohoštění, a to jen proto, aby si všichni stihli všechno uklidit. Na zámku žila ještě jeho neteř Trudi a synovec. Trudi mě často k nim zvala, abych si s ní šla hrát. Po válce pana Starcka vystěhovali. Nakonec si nikdo nevzpomněl, že za války zachraňoval celou vesnici. Bylo mi to líto.“

Když se blížil konec války, Němci utíkali před Rudou armádou. Stahovali se ke hranicím. V dubnu 1945 jich bylo plné Lštěni. Byli v každé chalupě.

„My jsme měli malou roubenku, tak u nás bydlel jen jeden. Ráno vždy odjel na motorce pryč a večer se zase vrátil. Bylo to štěstí. Jednou k nám totiž přišli i ruští zajatci. Maminka jim dala najíst a dala jim nějaké oblečení. Můj o čtyři roky mladší bráška doběhl pro pána, který uměl rusky ještě z první války. Ten s nimi dohodl, že je odvedeme do Malonic, tam totiž Němci nebyli. My s bráškou jsme tedy přes les zajatce odváděli. Soused nám doporučil, abychom se chovali přirozeně jako jedna rodina, společně si během cesty se zajatci hráli a dováděli. Můj bráška byl skvělý, neuvědomoval si tolik nebezpečí, a tak jsme skutečně šli zvesela a nebudili žádné podezření. Když jsme se vrátili domů, maminka klečela pod obrazem Panny Marie a modlila se. Moc se o nás bála.“ O zážitky nebyla určitě nouze. Paní Křížová přidává další vzpomínku:

„V dubnu 1945 před koncem války se často objevovala americká letadla nad naší vesnicí. Jednou litala opravdu hodně nízkou. Přelezla jsem tehdy plot a vyběhla na louku, abych všechno viděla ještě lépe. Byly rozeznat bomby, které nesly, daly se snadno i spočítat. Byly vidět obličejové pilotů, kteří odpovídali na moje mávání. Američany tehdy zajímalo vlakové nádraží v Blížejově, kde stál vlak s municí. Blížejovské nádraží se nachází blízko města. Naštěstí mašinfra pochopil manévry Američanů, jejich neustálé kroužení nad nádražím. Odvezl muniční vlak mimo město, až ke hřbitovu, vrátil se pěšky na nádraží a pak to začalo. Nic hroznějšího jsem nikdy neviděla. Střepiny litaly až do Lštěni nad naše hlavy. Když jsem se vrátila s vyčerpáním očima domů, maminka už své emoce neudržela. Moji nerozváznost ztrestala střídavým výpraskem a zoufalým objímáním. Úzkost, kterou tehdy prožívala, jsem pochopila, až když jsem měla vlastní děti.“ První osobní setkání s americkými vojáky ji teprve čekalo.

„Netrvalo dlouho a za pár dnů už byl z dálky slyšet velký hukot projíždějících amerických tanků. Celá vesnice byla venku, ale nikdo nic neviděl. Do Lštěni totiž nejely, projížděly Přívozem a tam odbočovaly směrem na Plzeň. To jsme si s bráškou nemohli nechat ujít, a tak jsme se běželi na ně podívat do Přívozce. Viděla jsem poprvé v životě černocho. Jel na tanku a byl obrovský. Svítily mu z černé tváře krásné bílé zuby. Mával nám a my mávali jemu. Tanky projížděly hodně rychle. Chvátaly na pomoc Plzni. Utíkali jsme zpátky domů, abychom to vše vyprávěli rodičům. Ale i naše náves byla plná lidí. Stály tam seřazené jednotky německých vojáků. Němci také slyšeli hukot amerických tanků, ve Lštěni čekali, až přejedou a bude možný další jejich postup blíž k hranici. Vtom jsme zahlédli i našeho tatínka. Běžel ke kostelu se státní vlajkou, netrvalo dlouho a lezl s ní po kopuli po

hromosvodu až nahoru ke křížku, aby ji tam vyvěsil. Byli jsme moc hrdí na tatínka, ale lidi kolem nás si říkali, že je to blázen, když má tři děti a na návesi je tolik ozbrojených Němců. Tatínek byl moc odvážný, ale hlavně moc šťastný. Lštění si užilo Američany, až když přijeli s džípy. Zastavovali a rozdávali dětem čokolády. Tehdy jsem dostala i první pus. Moc dojemné bylo, když jeden z vojáků vyskočil a rozběhl se k takové staré hrbaté babičce. Objal ji a políbil na čelo. Asi si vzpomněl na svoji babičku. Tehdy se u nás ve vesnici také ubytovali a zdrželi. V naší chaloupce bydleli hned tři. Všichni spali v jedné manželské posteli. Jeden z nich měl doma dvouletou holčičku, a protože moje maminka šila chodské kroje, darovala mu chodský kroj pro jeho malou dcerušku. Od nás odjízďeli s tím, že pokračují ještě na válku do Japonska. Nikdo z nich se nám po válce neozval. Ale snad se se svými rodinami po válce setkali. Moje vzpomínky zůstaly po celý život živé.“

V roce 1945 se v srpnu konala na Vavřínecku pouti. Kázal znovu Mons. Stašek a opět se v očích přítomných leskly slzy – tentokrát radosti. Když bylo 12 hodin, přiletěla americká letadla a piloti vyhazovali balíčky, které se ve vzduchu roztrhly. Létały z nich malé letáčky. Paní Křížová jich tehdy posbírala opravdu hodně. Během let všechny rozdala, nechala si jen jeden. Paní Křížová ještě nevynechala žádné květnové oslavy osvobození. Vrací se při nich do svého dětství.

Zdroj: z vyprávění Marie Křížové.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně

foto: archiv Marie Křížové

JARO 1945 VE KDYNĚ ZE ZÁPISŮ NPOR. JANA RETTA

popis vojenských osobností zleva: Ing. Josef Tauer, Philip De Witt Ginder, Jan Rett

Npor. JAN RETT, učitel kdyňské školy, se stal přední osobností odboje v našem městě za druhé světové války. Za svoji činnost v odboji a poválečnou stabilizaci oblasti obdržel Válečný kříž. Narodil se v roce 1907 v Osvračíně v čp. 49 v rodině významného osvračínského sedláka Ondřeje Retta a Kateřiny Rettové. V rodině vyrůstalo celkem osm dětí a Jan nebyl rozhodně jediný, který odešel na studia. Do kdyňské školy přichází ve svých 34 letech již jako zkušený kantor. Hned první rok učil v deváté třídě dívku z Dobříkova, která se po letech stala jeho manželkou.

O čtrnáct let mladší Anna Kolbeková chodívala se svojí maminkou pracovat na Modlín do lesní školky. Tu měl na starosti hajný Kordík, Rettův dobrý kamarád. Se svým bývalým třídním učitelem se po letech potkala právě na Modlíně. Po svatbě mladá rodina užívala služební byt ve Kdyni v domě čp.355 v Mlýnské ulici. V květnu 1945 v jejich bytě dvakrát přespál i plukovník Philip De Witt Ginder, velitel 9. pěšího pluku. S tímto důstojníkem americké armády udržoval Jan Rett ještě po válce písemný kontakt. Kdyně, díky své pohostinnosti, nádherné poloze i bohatému kulturnímu a společenskému dění, se mu vepsala hluboko do srdce. V roce 1959, kdy působil v ČSSR jako vojenský atašé amerického velvyslanectví, ji znovu navštívil. V době normalizace nešlo samozřejmě o oficiální návštěvu, ale o setkání s několika přáteli.

Jan Rett byl členem Sokola i Klubu českých turistů. Miloval přírodu a v okolí Kdyně měl prochozené všechny lesní cesty křížem krážem. Zrada spojenců

a mnichovský diktát v roce 1938 ho silně zasáhly, stejně jako mnoho dalších vlastenecky smýšlejících lidí v celém regionu.

V důsledku tohoto vznikla odbojová organizace NIVA. Jan Rett jako kantor nebyl totálně nasazený. Díky sňatku nemusela odejít ani Anna. Od října 1942 byl Jan Rett zapojen do ilegální skupiny L. Roppa, odborného učitele v Hluboké. Mezi jinými úkoly mu bylo uloženo, aby předával peníze paní Karasové, manželce Maxe Karase, ředitele školy ve Kdyni, který byl v období heydrichiády zastřelen v Lubech u Klatov. Peníze pocházely ze sbírek učitelstva okresu Domažlice. Rettovi je předával František Polák. Ten byl za tuto činnost zatčen v říjnu 1943. V prosinci téhož roku vyšetřovalo gestapo i Retta. Vzhledem k tomu, že F. Polák udal do protokolu, že Jan Rett předával obálky, aniž by věděl, co v nich je, Retta propustili.

V březnu 1943 dostal pověření jako člen štábu „Vojenského uskupení odbojové organizace na Kdyňsku“, aby organizoval vojenské jednotky v celém bývalém soudním okrese Kdyně.

Oslovil tedy spolehlivé záložní důstojníky a poddůstojníky a ve spolupráci s nimi daný úkol plnil. Okrsek rozdělil na menší okrsky a určil jejich velitele: Kout na Š. ppor. v zál. Ing. Josef Tauer, Kdyně por. v zál. Václav Heidler, Hluboká – ppor. Josef Benda, Pocinovice por. v zál. Josef Khas, Mezholezy por. v zál. Josef Bělohávek, Koloveč npor. v zál. František Klátil z Kanic. Tito pak s Rettovým souhlasem vyhledali ve svých úsecích zcela spolehlivé poddůstojníky a vojiny a vytvořili vojenskou jednotku. Aby mohla organizace v pří-

znivé době vojensky zasáhnout, bylo potřeba pro tuto jednotku opatřit zbraně. Základem výzbroje bylo 35 pistolí s patřičným množstvím nábojů, které jednotce dodal Augustýn Kohout (ještě před uzavřením výroby ve své zbrojovce). Některé pistole nebyly dohotoveny, a proto musely být bývalými členy Junáka dokončeny. Další zbraně Rett získával od občanů, kteří zbraně měli, ale báli se je přechovávat. Velkou pomoc představovali i bývalí příslušníci SOS, kteří si po demobilizaci v r. 1938 ponechali pistole s náboji. Zbraně byly ukryty v Mezholezích, ve Kdyni (u Vavrocha, Mlnářika) a v Brnířově. Několikrát se zbraně přemísťovaly a měnil se jejich úkryt. Na konci roku 1944 získali od zaměstnance přádelny Reifa lehký kulomet se dvěma zásobníky střeliva. Na začátku roku 1945 získal Jan Rett od vlasovců, kteří byli v prostoru Kdyně, několik pušek a granátů. Také někteří členové Wehrmachtu, většinou Vídeňáci, mu za jídlo dali granáty.

Při organizování jednotky, při opatřování zbraní a celého chodu jednotky mu velmi pomáhaly schůzky na Korábu, kde s vedoucími projednával situaci a dělal plán pro další období.

Od A. Kohouta dostával časopis „V boj!“, který do Domažlic přicházel přes Dr. Žlábků. Tento časopis pak Jan Rett rozdával mezi členy skupiny. Koncem roku 1944 byla organizace skupiny a její základní vyzbrojení ukončeno.

Dne 20. 4. 1945 se vyjednávalo v domě A. Kohouta s por. Josefem Fahnerem, zástupcem odbojové organizace NIVA, začlenění „Vojenské odbojové skupiny na Kdyňsku“ do této organizace jako její druhý oddíl. V Domažlicích byl stejným způsobem organizován první oddíl NIVY. Protože v tu dobu měl Jan Rett svoji skupinu již plně připravenou k boji, mohl po 5. květnu pomáhat obléknout do uniforem ze skladů ve Kdyni i první domažlický oddíl a zároveň dodat tam i nějaké zbraně. **V té době se ve Kdyni v různých rodinách ukrývalo mnoho uprchlých válečných zajatců, partyzánů a uprchlíků z transportu smrti. Vlaky s vězni projížděly přes nádraží a některé pěší transporty procházely Kdyní. Když sirény ohlašovaly nálet, dařilo se jim ve zmatku uprchnout. Skupina Jana Retta evidovala rozmístění a počet těchto lidí ve městě a v okolí.**

Velmi účinně pomáhali skupině NIVA i členové bývalého Junáka, které organizoval O. Smolík z Prapoříšt. Uplatňovali se jako spolehlivé spojky při ničení spojů, rozhazování zvláštních hřebů na silnici apod. Pro případ akce byl zajištěn benzín u Františka Lommerera, drogisty (Náměstí čp. 20), který měl benzinovou pumpu. Tato opatření velmi účinně pomáhala jednotce při akcích po 5. květnu. Podle rozhlasových zpráv z Londýna „Niva skáče“ se měl uskutečnit shoz zbraní pro kdyňskou jednotku. Na smlouvenou výzvu „Prudce se bojuje“ se ale shoz zbraní v lese u Prudic neuskutečnil.

Ve čtvrtek 3. května pod vlivem letáků vyzývajících ke kapitulaci shazovaných Američany rozhodl se velitel první roty v Koutě na Š. poručík Josef Tauer z Váchalovského mlýna s částí své jednotky ke spontánní akci obsadit četnickou stanici, odzbrojit dva německé vojáky a vyvěsit tam bílé prapory. Ti se po svém propuštění okamžitě obrátili na velení německé armády v Domažlicích. To vyslalo do Kouta několik desítek vojáků na nákladních autech ozbrojených kulomety a tank s ozbrojenou posádkou. Vojáci obsadili školu, čp. 65 a 66 a následně i budovu četnické stanice. Navíc v blízkosti obce, pod Rýzmberkem a v lese Slupný, měla své postavení i německá obrněná divize č. 13 s krycím názvem Therezia. Vesnice Kout na Šumavě se tehdy ocitla ve velkém nebezpečí. Proto se poručík Tauer rozhodl překročit hranice a navázat spojení s americkou armádou. Chtěl požádat o urychlený příchod americké armády.

Podle pamětníků k tomu, aby nebyl Kout na Šumavě v posledních válečných dnech zničen, přispěla i velmi dobrá diplomacie a úspěšné vyjednávání Zdeňka Schönborna a ředitele velkostatku barona Heyden von Linden.

Několikahodinové urputné vyjednávání s velitelstvím německé armády v Domažlicích bylo úspěšné. Ještě v podvečer německé velení své vojáky z Kouta odvolalo.

Tento den se Jan Rett s poručíkem V. Heidlerem rozhodli jít na velitelství německé posádky ve Kdyni, umístěné v budově dnešní pošty, požádat o kapitulaci. Velitel však kapitulaci nepřijal. Naopak požaduje opravit telefonní spojení do Domažlic a hrozí vojenským zásahem s tím, že má dostatek možností, jak jakýkoli odpor potlačit. Důrazně varoval před případnou provokací. Ve městě vedle německých hlídek již hlídkovali i členové naší jednotky. Byli v civilu, ale už ozbrojeni. Měli za úkol chránit hlavně cenné

sklady materiálu, skladiště na nádraží i v okolí.

V pátek 4. května do zmatku a nejistoty ve městě vjížděly do Kdyně dlouhé kolony motorizované jednotky 13. pancéřové divize Therezia. Při projíždění městem odhazovaly svoje maskovací prostředky. Přijížděly od Korábu a pokračovaly směrem na Všeruby, kde se u Eschlkamu vzdávaly Američanům. Německý posádkový velitel ve Kdyni prohlašuje, že není součástí kapitulovavší divize.

Pražský rozhlas vysílal obvyklé pořady, poslechová služba zahraničního rozhlasu k naší lokální situaci také nic nehlásila. Ve Kdyni vládlo bezradné interregnum, kdy byla Kdyně městem nikoho. Očekávaný nástup americké armády se nedostavoval. Bylo velké štěstí, že ve Kdyni nedošlo k žádné otevřené akci, provokaci ze strany obyvatel. Osud Kdyně by byl jistě zpečetěn. Naše jednotky již v noci nastoupily na svá stanoviště. Členové oddílů označení bíločervenou páskou na rukávu obsadili všechny důležité objekty, hlavně skladiště v přádelně a v továrně u Keilů. Byly zajištěny přístupové cesty ve všech osadách. Členové organizace hlídkují na obvodu města i přístupových cestách ke všem osadám.

Severní okraj kdyňského prostoru uvolněný po kapitulaci Theresie se začíná zaplňovat jednotkami SS a německou armádou. V tu dobu již americké dělostřelectvo odstřelovalo výšiny za Kdyní. Situace pro Kdyni nebyla nijak příznivá, poněvadž v okruhu Nýrsko, Janovice n. Úhlavou, Koloveč, Domažlice byly stále silné jednotky německé armády a SS. Kdyně byla prakticky zcela obklíčena.

Noc ze 4. května na 5. květen byla velmi rušná. Tu noc nikdo nespál.

V sobotu 5. května hned zrána jede první výprava organizace NIVA směrem na Všeruby a do Osí (Eschlkamu) vyžádat urychlený příchod americké armády. Místní velitel německé posádky se na opětovnou výzvu vzdal a předal Rettovu oddíl všechny sklady včetně zbraní. Požadoval volný průchod na Všeruby.

Bylo těžké usměrňovat náladu obyvatelstva. Všichni očekávali konec války. Ve městě se objevují československé vlajky, občané se shromažďují na náměstí, a to i přes přítomnost stále velkého množství ozbrojených německých vojáků.

V naplněném náměstí hlídkuje stále německá branná moc, naproti tomu na radnici pracují velitelské orgány místního oddílu NIVY. **Městský rozhlas vyzývá k umírněnosti obyvatelstva. Vedení si bylo vědomo, že stačí malá provokace a může dojít k něčemu nepředloženému.**

Jan Rett se rozhodl pro další výpravu přes všerubský průsmyk do Bavor k velitelství americké armády, a urychlit tak její postup směrem na Kdyni. Spolu s por. Tolarem, tlumočnickem Borisem Dleskem jeli autem, které dal oddíl k dispozici Cyril Ticháček se šoférem Starým.

V prostoru Eschlkamu přednesli žádost o pomoc veliteli 9. pluku Col.P.D.Ginderovi. Pomoc byla slíbena.

Mezi tím dochází k odzbrojování Němců, k prvním projevům odplaty za jejich činnost v okupaci. Byli zatýkáni zrádci v celém obvodu. Když přicházela hlášení o skupinkách SS a vojáků německé armády, že napadají naše osady, aby mohli proniknout do Německa, vysílal Jan Rett svůj úderný oddíl na nákladním autě na pomoc. Tak zlikvidovali skupinu u svatostánku u Kanic, Pocinovic a Úlikova. K přestřelce došlo i pod Branišovem při odzbrojování tlupy SSmanů.

Odpoledne vyjíždí již třetí výprava k Američanům. Ta již potkává americkou jednotku na křižovatce silnice u Kobylí. První voják odpovídá na dotazy český. Tato jednotka však ještě nejde k nám, má určený směr Oprechtice a dále. Jednotka určená pro Kdyni vyrazí prý odpoledne ve 14:00 hodin.

V ustavičném čekání konečně odpoledne kolem 16:00 hodiny přijíždějí první americké pancéře a spojka žádá, aby se vyklidily ulice, poněvadž americká jednotka postupuje bojově. Výstrahy jsou marné. Lidé se vrhají na pancéře pod jejichž pásy duní země. Sláva a vítání nebere konce.

V neděli 6. května bylo ve znamení oficiálního vítání kolonela P.D.Gindera a jeho vojáků 9. Infanterie Regimentu ve Kdyni. Bylo to opravdu radostné. Shromáždila se velká část obyvatelstva ze Kdyně a celého okolí. Ženy a dívky měly chodské kroje. Po příchodu velitele americké posádky kolonela P.D.Gindera zazpíval kdyňský pěvecký spolek Jindřich Jindřich Smetanův slavnostní sbor a byl pronesen uvítací projev. Poté se pozdravili s americkými důstojníky naši důstojníci českoslovenští. Následovala veselice na prostranství před radnicí, kde vyhrávala místní kapela. Děvčata v krojích tančily s vojáky. Na prožívanou radost nejde zapomenout.

Těto slavnosti se účastnil již i doktor Lev Hartman. Jan Rett jej přivezl na kdyňské náměstí. Byl jedním z mála lidí, kteří věděli o jeho úkrytu na Podzámčí v čp. 28. Nosil mu k Fleischmanům knihy a svíčky. Hartmanův návrat zaznamenal fotograf Jan Horn na jedné ze svých fotografií.

Se svolením velitele 9. pluku americké armády přejímá čs. jednotka záštitu města

a celého okresu. Americké velitelství schválilo všechna opatření a souhlasilo, aby oddíl NIVY obsadil hranice v úseku Česká Kubice-Nýrsko. Dostali také povolení ke vstupu do Německa k odvozu veškerého vojenského materiálu.

Protože na obsazení hranic a všech úkolů dosavadní Rettův oddíl nestačil, byla revolučním národním výborem ve Kdyni vyhlášena v 18.00 mobilizace dobrovolníků a záložníků do 45 let.

Ve dnech 7. a 8. května přichází od rána na výzvu mobilizace zálohy a nadšení dobrovolníci k prezentaci. Tím II. oddíl získal stav asi 800 mužů, poddůstojníků, rotmistrů a důstojníků. Z toho důvodu provedl Jan Rett novou organizaci velitelství: vel. II. oddílu npor. Jan Rett, zástupce npor. Josef Kalíšek, pobočník Jaroslav Randa, zprav. důstojník por. Tolar, hospodářský správce por. Jankovec, proviant. důstojník O Mrkvička, zbroj. sklad ppor. Bambas, autokol. npor. Kuncl, spoj. důst. kpt. Zábaj, zdravotní služba Lev Hartman, pom. četa por. Hlavsa, voj. policie por. Černý. Vel. I. roty ppor. Josef Tauer, II. roty por. V. Heidler, III. roty por. Halada, náhr. roty ppor. Dr. Kalina, nástup do pohraničí por. Josef Bělohlávek.

Dne 9. května podle plánu byly obsazeny hranice. První rota obsadila prostor Č. Kubice, Prenet, Maxov, druhá rota Všeruby, Hyršov, Brůdek, třetí rota Fuchsberk, Červené Dřevo, Fleky. U náhradní roty byl prováděn výcvik dobrovolníků. Rychlým obsazením hranic bylo zabráněno vyvezení cenných věcí do Německa a bylo zadrženo mnoho členů SS. Jen v úseku Všeruby bylo zabaveno a pak předáno do banky v Praze na 50 kg zlatých a stříbrných předmětů. Díky Janu Rettovi se v pohraničních oblastech obnovily četnické

stanice, celní služba, ve Všerubech pošta a revoluční národní výbor, takže život se tam ustálil. Výpravami na území Německa bylo dovezeno ohromné množství různého materiálu i aut a traktorů. Výrazně pomáhal i v rámci poválečné stabilizace oblasti a při odsunu Němců. Jeho vojáci hlídali příhraniční oblasti. Němci se totiž často vraceli na svoje statky pro dobytek. V tomto případě byl však Jan Rett velmi shovívavý. S pochopením, s kořeny bývalého osvračinského sedláka, nechával právě tyto lidi, aby si svůj dobytek odvedli. Nejednou ostře vystoupil i proti drsnému zacházení revolučních gard.

Protože bylo nutno revoluční jednotku převést v normální vojenskou jednotku, navštívil Jan Rett s některými členy štábu a s předsedou RNV ve Kdyni A. Kohoutem vel. gen. štábu MNO v Praze gen. Bočka. Ten navrhl provést reorganizaci tak, aby byly vytvořeny tři samostatné prapory spojené ve Strážní pluk Chodský. ONV v Domažlicích s tímto opatřením vyslovil souhlas na své schůzi 16. května 1945. Velitelem pluku se stal škpt. Akрман. Druhý oddíl se stal II. praporem se sídlem ve Kdyni. Velitelem tohoto II. praporu byl jmenován Jan Rett. Byl jím až do jeho likvidace 18. června 1945.

Na základě příkazu (dekretu ministra školství) odešel v červenci 1945 Jan Rett do Horšovského Týna, kde dostal za úkol založit českou měšťanskou školu. Na ní působil až do svého odchodu do důchodu do roku 1968. Zemřel v roce 1980.

Zdroje: Deník npor. Jana Retta. Kdyňsko v době okupace, Václav Vilímc. Kout na Šumavě, Zdeněk Procházka.

zleva: Jan Horn
zprava: pan Hruška

Ludmila Brychová
TIC Kdyně

foto: archiv Jan Rett

ZE VZPOMÍNEK ING. LUDVÍKA TOCHORA NA OSVOBOZENÍ 1945

5. května jsme všichni čekali, že přijedou ošlehaní, možná zarostlí a třeba i špinaví válečníci. Vždyť se v minulých dnech ve Všerubech a za průsmykem ještě střílelo. První tank zastavil na náměstí před radnicí, za ním následoval další. Namísto zarostlého válečníka z něj však vystoupil hladce vyholený mladý voják. Měl lehkou helmu na hlavě, kalhoty s nažehlenými puky, další dva puky na zádech čisté khaki košile, na krku bílý hedvábný šátek. Za ním vystupoval další. Na ten první moment nikdy nezapomenu. A pak následovalo vítání, slzy a taky hudba a tanec, radost, že jsme svobodní.

Již několik dní před 5. květnem se vzdala Američanům poměrně velká vojenská jednotka německé armády Schreckdivision, tzn. Strašidelná divize. Na každém jejich voze bylo namalované malé strašidlo. Tato divize měla obsazeno rozsáhlé území na sever od Kdyně a jistě chtěla hájit v nejjihnější úseku kopce na sever od Kdyně, kde byla zakopána. Čtěla využít terénu stejným způsobem jako naše armáda v roce 1938. Když nade Kdyní přelétlo několik dělostřeleckých granátů měli jsme napilno schovat se v nejbližším sklepě. Naším štěstím bylo, že došlo ke kapitulaci Němců. Nepostačili jsme se divit jejich velkému počtu. V nekonečném proudu projížděli Kdyní, kde odhazovali ze svých vozidel maskování, hlavně větve stromů. Jejich ústup probíhal velmi organizovaně až do Bavorska, kde složili zbraně. V roce 1942 musel ze svého domu na náměstí č.p. 139 odejít Viktor Klemens s manželkou a dcerou Věrkou do Terezína (budova dnešní pošty). V prázdné budově pak sídlil německý Schülerheim, německý internát. Byly tam děti ze severního Německa z Lübecku se svými učiteli a učitelkami, aby byli chráněni před bombardováním. Domov evakuovali ještě před příchodem Američanů. Do posledního dne války tam zbyli ještě dva vychovatelé. Z pudy našeho protějšího domu jsme s kamarádem pozorovali, co se v domě Schülerheimu děje. Němci tam do osobního auta skládali různé věci a chystali se na útěk. Auto, malou pragovku, zabavili pro tento účel panu Cyrilu Ticháčkovi z kdyňské koželuzny.

S kamarádem zabarikádovali výjezd ze dvora pošty. Když Němci konečně chtěli vyjet a zjistili překážku, dali si říci a šli ukázněně na radnici, kde právě začal fungovat revoluční výbor. Za stolem seděl Honza Rett, který jim po chvíli vydal potvrzení, že mohou vycestovat. Navíc jim k tomu dal průvodce, strážmistra Lišku, který měl auto opustit za Kdyní. Když ale auto odjelo na náměstí, zastavil je dav lidí a začal kontrolovat obsah auta. Němci se pochopitelně nechtěli nechat kontrolovat, byli arogantní, a když u nich byly nalezeny pistole, skončili nakonec v radniční šatlavě. Jak to s nimi dopadlo potom, nevím.

Ve Kdyni byla 6. května vyhlášena mobilizace záložníků do 45 let. Přihlásil jsem se jako dobrovolník. U praporu Jana Retta jsem sloužil do července 1945. Ta doba přinesla mnoho nezapomenutelných zážitků a leccos z toho stojí za vzpomínku.

Naše kasárna se nacházela v Masarykově škole v Komenského ulici. Ke konci války spali ve škole Němci prchající před Rudou armádou. Poprvé v životě jsem „okusil“ štenice. Celou školu jsme tedy museli nejprve vyklidit. Vynést dřevěné postele, na kterých koncem války ve škole spali.

Uniformy jsme dostali ze skladu německé armády, který byl částečně v přádelně a dílem také v továrně pana Keila. Moje uniforma byla mezinárodní. Kalhoty jsem měl francouzské, košili italskou, čepici od Afrikacorpsu a pásek americký. Americký opasek mi zbyl po Američanovi, kterého moji rodiče asi od března ukrývali a živili poté, kdy se mu podařilo za náletu zběhnout ze skupiny zajatců, které Němci hnali pěšky přes Kdyni. Hned s příchodem amerických vojsk se náš Američan s námi rozloučil a hlásil se u svých. Byl to dřevorubec z americko-kanadského pohraničí. Naše vojenská posádka byla v úzkém styku s americkou armádou. S jejich souhlasem jsme podnikali na nákladních autech výjezdy do Bavorska. Odtud se přivážela osobní i nákladní auta, která jsme zabavovali v soukromých objektech. Měla to být oplátka za ta vozidla, která před tím Němci zabavovali u nás. Ti chytřejší Němci byli na naše výpady asi připraveni a většinou garážovali svá auta raději bez pneumatik. Přesto se podařilo do Kdyně dovést tolik aut, že jich pak bylo plně tržisti. Auta převzala okresní státní instituce, která je přidělovala úřadům i prodávala soukromníkům. To byl vlastně základ pro vznik prvního poválečného autoklubu ve Kdyni, který zde v dalších letech začal fungovat. Při první takové cestě do Bavorska, brzy po narukování, mne velitel Honza Rett posadil spolu s kamarádem na přední blatníky nákladního vozu. V řidičské kabině seděl vedle něho a šoféra ještě obecní strážník Jankovec. Před jízdou jsme každý

dostali německý samopal a náboje. Samopal jsme měli oba v ruce poprvé, a tak jsme se s ním za jízdy učili zacházet i střílet. Cestou jsme míjeli zástupy pěšky pochodujících německých uprchlíků, kteří táhli směrem na Všeruby. Byli to především rumunští Němci z rumunského Banátu, kteří na útěku před Rudou armádou bydleli v posledních dnech války ve Kdyni, ale také několik sudetských Němců, kteří se snažili dobrovolně a co nejrychleji od nás utéct. Někteří z nich určitě neměli čisté svědomí. Jaké bylo pro nás překvapení, když jsme objevili mezi banátskými a sudetskými uprchlíky povědomého muže s černými brýlemi, ve kterém jsme na druhý pohled poznali doktora Herdáního, za války nejvyššího pána v kdyňské přádelně. Moc se divil, když náš velitel Rett na naše upozornění zastavil auto a zavolal si ho k sobě. Doktor Herdání nepustil našeho velitele ani policajta Jankovce téměř ke slovu. Mluvil pochopitelně česky a perfektně. Vždyť jeho otec se prý jmenoval Hrdina. Nakonec doktor Herdání slíbil, že se do Kdyně vrátí a před komisí obhájí svoji činnost ve vedení přádelny ve Kdyni. Svoje slovo dr. Herdání dodržel a za krátký čas se do Kdyně skutečně dostavil v džípu a v doprovodu tří Američanů, kteří mu zajistili hlídání pobyt v hotelu Bílý lev a asistovali mu při projednávání jeho případu na kdyňské radnici. Výsledkem bylo, že se jako nevinný vrátil s Američany do Bavorska. Byl to zřejmě obratný manažer a také nebylo známo, že by byl za války někomu uškodil. Uměl anglicky a německy a okamžitě začal pracovat u Američanů jako tlumočnick. Rozhodně si v chudém poválečném Německu nežil špatně.

Byly i nebezpečnější akce, do kterých jsme se my mladí, horliví a nezkušení pouštěli, a které naštěstí dopadly dobře. Dostali jsme hlášení, že na Rýzemberku se ukrývají dva muži pod podlahou tanečního parketu. Velitel tam proto poslal dva dobrovolníky se samopalem. I když nezkušení, přece jen prohlédli prozřetelně nejprve celý objekt tanečního přístřešku a zjistili pod podlahou přístřešku dva vstupy. Každý si stoupl k jednomu z nich a pak teprve vyzvali Němce, aby se vzdali. Výstupovali beze zbraně. Namísto dvou vylezlo deset SS-Mannů, vesměs mladých chlapců, kteří byli předvedeni do budovy školy na náměstí. Byla otázka, kdo byl při této akci více překvapen, jestli naši, kteří takové množství příslušníků SS nečekali, nebo oni, zkušení válečníci, že je zajali dva mladí, na první pohled nezkušení nováčkové.

Zdroj: Publikace Kdyně v máji 1945.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně

Z VYPRÁVĚNÍ MARTY KUBALOVÉ

Marta Kubalová

Marta Kubalová se narodila 26. 3. 1929 ve Kdyňi, ale v jejím rodném listě stojí datum 27. 3. 1929. „To tenkrát chodily ještě porodní báby. Byla to nějaká paní Nováková z Brnířova, no a ona povídá: Víte, že já už dneska rodila tři děti, já vám tu vaši holku napíšu na 27. 3., ať mám nějakou práci i na zítra.“ Tak začíná vyprávět Marta Kubalová, rozená Tauerová, která s rodiči bydlela ve Staré Kdyňi čp. 174.

Po základní škole v roce 1943 nastoupila do přádelny. Přijímal ji tehdejší ředitel JUDr. Erich Herdání (pražský Němec, jeho otec se jmenoval Hrdina). Měli dceru Meddu a Marta Kubalová se s ní znala z evangelického kostela, kam obě rodiny docházely.

„Copak by potřebovala?“ vzpomíná na první pohovor paní Kubalová. „Pane centrální řediteli, já bych potřebovala nějakou práci.“ Odpověď přišla okamžitě: „Šel s ní,

pane tajemník, a nějakou práci jim najdou.“ Pracovala jako pomocná síla v přádelnách. „Když bylo před koncem války, často se hlásily nálety, a tak se chodilo více na noční směny. Přádelna zaměstnávala hodně válečných zajatců, a tak oni tehdy využívali zmatku při přesunech do krytů a utíkali na svobodu.“

„Na konci Lesní ulice bydlela v malém domě paní Spáthová. Od Šibenice k nim jednou večer přišli tři chlapci. Dva z nich mluvili anglicky a jeden snad francouzsky a všichni trochu i německy.“ O koho se přesně jednalo, zda o výsadkáře, jak se domnívá paní Kubalová, nebo o uprchlíky z fabriky, válečné zajatce, či někoho jiného už dnes těžko zjistíme.

„Paní Spáthová vychovávala tři syny, měla tedy dostatek pánského oblečení a mohla tříčlenné skupince v tomto pomoci. Někou dobu je ve svém domku ukrývala. Byl začátek května a hoši chtěli jít naproti americké armádě. Měli plánec, kde byl zakreslený Kout na Šumavě, Mrákov a Maxov. Paní Spáthová požádala paní Krausovou ze stejné ulice, aby jejich dcera Mařenka odvedla chlapce směrem na Kout. Ta ale nechtěla pustit dceru samotnou, tak přišla k nám, zda bych já, tehdy šestnáctiletá, šla s jejich Mařenkou. Vyšli jsme všichni brzo ráno směrem na Kout na Šumavě, pak Mrákov a Kýčov. Tam nás poslali směrem na Filipovku a Mlýneček. U silnice jsme potkali pěší vojáky. Nesli krumpáče a lopaty. Naši tři svěřenci se s nimi hned začali radostně domlouvat. Posadili jsme se všichni na mezi a oni nás hostili. Jedli jsme maso s vejci z konzervy, ale taky pomazánku z burských oříšků. Po jídle jsme se společně vraceli zpátky směrem na Mrákov. Vzpomínám, jak nás tam vítali. Mrákovští si totiž mysleli, že my dvě jsme zdravotnice americké armády.

Marie Krausová

Když jsme přišli na kraj náměstí do Kdyň, byla tady již velká sláva. Mařenka naše svěřence doprovodila před radnici, ale já jsem chtěla jít hned domů, byla jsem unavená. Vedle Roubalů, v bráně se tam říkalo, mě ale oslovil jeden člověk, zda neznám nějaké Jaklovi.

Vyprávěl, že oni osvobodili Buchenwald a on nese vzkaz pro paní Jaklovou. Ty jsem opravdu znala, bydleli také ve Staré Kdyňi, tak jsem ho dovedla až k Jaklům. Nesl však smutnou zprávu. Když byl osvobozený Buchenwald, pan Jakl byl nemocný, ale přesto se rozhodl vydat se na cestu domů. Do Kdyň se ale nevrátil, zemřel cestou vyčerpáním.“

Zdroj: z vyprávění Marty Kubalové.

Ludmila Brychová

TIC Kdyň

foto: archiv Marta Kubalová,
archiv MěÚ Kdyň

ZE VZPOMÍNEK JAROSLAVY ŠTĚPÁNKOVÉ

Jaroslava Štěpánková sedí uprostřed

Ze vzpomínek Jaroslavy Štěpánkové, dcery JUDr. Jaroslava Štěpánka a Hany Štěpánkové.

Po hlavní slavnosti na náměstí následoval ještě slavnostní oběd v hotelu Modrá hvězda. Seděly jsme tam spolu s kamarádkou Aškou Ticháčkovou s Američany a s představiteli našeho města. Předtím jsme překládaly zdravotice a různá provolání na náměstí a i u stolu jsme působily jako jazyková spojka. Všimla jsem si, že Američané stolují poněkud odlišně. Nenuceně se při slavnostním menu bavili, zcela neformálněji připíjeli, vidličku třímali v pravé ruce a namísto nože používali chléb, náš chléb, který jim tolik chutnal.

Když se Američané bydlící dočasně ve Kdyni dověděli, že umím anglicky, chodili k nám často s překlady a někdy také s prosbou, abych jim šla tlumočit na místo schůzky s českým děvčetem. Říkali mi, že je bolí ruce i nohy od mluvení, a tak jsem se stala mnohdy nejen tlumočnicí, ale i svědkem toho, čemu se říká láska na první pohled.

Jednou jsem vyšla z domu, před kterým stáli dva američtí vojáci. S každou mladou dívkou začínali stejně, tedy i na

mne zavolali „hallo, baby“, a když jsem jim odpověděla anglicky, měli obrovskou radost, a pak k nám často chodili, a nejen oni. Jejich návštěvy měly opravdu mezinárodní charakter, mluvilo se česko anglicko německy. Měli rádi hudbu, a protože tatínek byl velký muzikant, hrál a zpíval jim samé chodské písničky.

Jednou u nás zazvonil americký nadporučík, který viděl přízemním otevřeným oknem na stolečku postavenou porcelánovou panenku. Byl znalec porcelánu a poprosil, zda bych mu sošku neprodala. Tu svoji jsem sice neprodala, ale slíbila jsem, že mu obstarám podobnou a k tomu ještě knížku o všech dostupných značkách porcelánu. Po jeho odjezdu přišel dopis od jeho maminky, ve kterém děkovala, že jsme jejímu synovi u nás připravili domov, že se tady cítil moc dobře.

A pak mi jednoho dne napsal i on. „Jistě víte, jak jsem měl rád Československo. Budu se ženit a naše svatba bude 5. května.“ Poslala jsem mu do Ameriky svatební chodský kapesníček, ve všech rozích vyšíváný, aby jim tam daleko připomínal místo, kde se dočkali míru.

Často k nám chodili i američtí vojáci – zdravotníci, kterým jsem překládala, když bylo potřeba pomoci našemu civilnímu obyvatelstvu. Naši lidé chodili často s prosbou o americké léky, především penicilin. V létě, když už odtud Američané odjeli, jsem penicilin obstarávala dokonce v Klatovech. Jeden kdyňský občan potřeboval naléhavě tento lék. Nebyl žádný benzin, a tak jsem poprvé v životě jela s ochotným sousedem na motorce až do Klatov. Tam jsme našli Červený kříž americké armády a skutečně dostali od hlavního lékaře několik dávek penicilinu. Později, když už americká armáda odjela i z Klatov, jsem za pomoci mé plzeňské kamarádky obstarala ještě několik dávek léku od americké armády z Plzně. Dodnes mám dobrý pocit z toho, že jsem mohla trochu pomoci, ale také z toho, jak nám Američané nezištně a s radostí pomáhali.

Zdroj: Publikace Kdyně v máji 1945.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně

foto: archiv Jaroslava Štěpánkové

MALÍŘ A GRAFIK FRANTIŠEK MICHL

František Michl, Stodola ve stráni

František Michl se narodil 20. listopadu 1901 v Domažlicích na náměstí Míru v domě číslo 44. Studoval Gymnázium v Domažlicích, ale byl vyloučen. Později pokračoval na obchodní akademii. Láska k výtvarnému umění jej záhy přivedla k malbě. Již od roku 1919 každoročně vystavoval v Domažlicích. V roce 1922 navštívil Německo, v následujícím roce Dalmácii, Řecko a Itálii. Je zajímavé, že v roce 1924 pobýval i v severní Africe. V letech 1925–1928 studoval Akademii výtvarných umění v Praze u profesora Otakara Nejedlého. Se svým učitelem podnikl řadu studijních cest v Čechách, ale i v zahraničí. Profesor Nejedlý byl u studentů velmi oblíben. František Michl měl tedy štěstí, že mohl u Otakara Nejedlého studovat.

Život autora byl bohužel zakryt i mnoha stíny. V období druhé světové války mezi lety 1940–42 a 1943–45 byl internován v koncentračních táborech ve Flossenbürgu, Terezíně ap. Začátkem šedesátých let minulého století byl odsouzen na osmnáct měsíců. Později byl rehabilitován. K jeho nejvýznamnějším výstavám lze zařadit tu, která se uskutečnila v roce 1932 ve Vídni v Glaspalastu, kde vystavoval společně s Úprkou, Hynaisem, Muchou a řadou dalších. Dále je nutno zmínit i montrealskou

výstavu z roku 1968 i výstavu v Rullos Gallery v New Yorku. Vedle toho po ukončení studia na akademii vystavoval se Sdružením západočeských výtvarných umělců, Jednotou výtvarných umělců a se Sdružením pošumavských výtvarných umělců. V roce 1937 získal cenu České akademie věd a umění za vynikající práci krajinářskou a už v roce 1945 byl navržen na funkci profesora Vysoké školy umělecko-průmyslové v Praze, kterou nepřijal.

Vedle tvorby malířské se František Michl věnoval také grafice. Pracoval převážně technikou dřevorytu. Kolorovaným dřevorytem vyzdobil knihy klasiků české poezie J. S. Machara, A. Klášterského a P. Bezruč. Vytvořil desítky ex libris, některé vydal v publikaci Ex libris mých přátel.

Na cestách za obrazy Františka Michla po Domažlicích a okolí jsem objevil obrazy z roku 1924. Malíři bylo teprve dvacet tři let, ale byl již hotovým umělcem vlastně rok před nástupem na akademii. Talent, cit pro barvu a kompozici byl dán, mohl se snad rozvíjet pouze technicky. Michl byl rozený krajinář. Přírodu znal ve všech jejích podobách a obměnách. Dokládá to řada obrazů se zimní tematikou, jarní motivy i podzimní, hlavně však žhavá letní odpoledne s bouřkovými oblaky. Stranou jeho zájmu nezůstala ani

architektura nejen chodských vesnic. Velmi známé jsou partie z Petrovic, Loučimi, ale také městská zákoutí. Krajinu zachycoval i na Kdyňsku a v okolí Kouta na Šumavě. V případě Františka Michla se jedná o monumentální zpracování krajiny. Především hluboký obrazový prostor navozuje pocit šíře, mohutnosti a rozlehlosti krajiny s dramaticky vyklenutou oblohou.

Ve třicátých a čtyřicátých letech minulého století můžeme ještě vidět v popředí figurální stafáž, která se později zcela vytrácí. Samostatnou kapitolou v umělcově tvorbě byly osamělé stromy, nejčastěji borovice, hýřící mnoha valéry zelení a kontrastující se žlutými zrajícího obilí. Nebyla to jen krajina Domažlicka, kterou autor zobrazoval, ale také Kolinecko na Šumavě, kde v létě pobýval s chotí na chalupě. K Michlovým přátelům patřil Jindřich Jindřich i spisovatel Jan Vrba. Oba často navštěvovali umělcův ateliér, kde při kávě a výborném víně nikdy nechyběla dobrá nálada. František Michl se projevoval jako vynikající a vtipný společník.

Opustil nás 4. června roku 1977.

Václav Sika
foto: archiv Václav Sika

KDYŇSKÉ POMÍSTNÍ NÁZVY – NA KOŽELUŽNĚ

Panelové sídliště ve Kdyni ohraničené ulicemi Americká, Mlýnská, Sokolská a Bratří Tšídů nese název Na Koželužně. Jak k tomuto názvu přišlo, se dozvíme v sedmém pokračování našeho seriálu.

Informaci o koželužně, která stávala na tomto místě, jsem obdržel od potomka posledního majitele koželužny, paní Věrky Ticháčkové bydlící v Praze.

Koželužská živnost byla založena ve Kdyni Janem Ticháčkem (* 1844 – + 1918), pocházejícím z Nové Vsi u Kdyně. Po vyučení řemeslu koupil dům č. p. 28 (po baráku u Majerů, později u Cukrů) od Josefa Zuckera v r. 1873. Později, když jeho děti (3 synové – Karel, Bohuslav, Cyril a dcera Josefa) odrostli a nejstarší syn Karel se vrátil z „vandru“ po Evropě, začal řemeslo rozšiřovat. Přikoupil několik menších sousedních nemovitostí, zapustil na dvoře do země dřevěné kádě na činění kůží a postupně pořídil menší strojní zařízení.

Před 1. sv. válkou začal se stavbou stodol na uskladnění smrkové kůry (ročně se jí spotřebovalo cca 60 vagonů), barvírny, původní strojovny a kotelny a i sousedícího průjezdu s mlýny na tříslu. Vše s novým komínem vysokým 30 m (komín byl postaven v r. 1917 – 18) bylo zkolaudováno v r. 1918. Strojovna a kotelna pak byly přistavěny na větší výkon v r. 1930.

V r. 1919 byla koželužna přepsána na syna Karla (*1880 + 1954), který vyráběl spodkové usně (na podrážky bot). O tom, že to byla kvalitní výroba, svědčí i Certifikát Obchodní a živnostenské komory v Plzni ze dne 3. března 1932 s ochrannou známkou „Šumavan“ (na ochranné známce byly zobrazeny 2 smrkové větvičky, protože byly kůže činěny pouze smrkovým tříslém).

Způsob výroby spodkových usní sestával převážně z činění hovězí kůže v jámách s předčiněním v barvách a ponorech se nazýval „česká třetice“. V jámách se kůže vyndané z vápenné lázně, očištěné od chlupů a proprané prokládaly každá vrstva smrkovou kůrou a zalily se vodou. Voda do koželužny přitékala náhonem na mlýn, odbočky z kdyňského potoka v dnešní Vodní ulici. Tento náhon procházel pod domy v Americké ulici a přes koželužnu tekla až do Vondráškovice mlýna. Naložené kůže ležely v zemi rok i více. Dále se zpracovávaly např. seřezáváním, sušením, tukováním dle přání zákazníka. Ve Kdyni byl tento způsob trochu upraven synem Karlem dle zkušeností získaných v jiných zemích. Při předepsaných laboratorních

dům č.p. 28

zkouškách v r. 1947 na Koželužské fakultě České vysokého učení technického v Brně byly vzorky vyhodnoceny jako jedny z nejlepších v tehdejší České republice a mezi odborníky byla známka „Šumavan“ považována za známku výborné kvality.

Koželužna se rozvíjela až do r. 1948, kdy byla továrna přepsána na syna Karla ml. (*1921 +1996). Několik měsíců nato byla v r. 1949 na koželužnu uvalena národní správa a následně byla znárodněna a začleněna do firmy Kozak, kožedělné závody Klatovy. Firma Kozak předala v r. 1951 veškerý majetek bývalé továrny na kůže Ústředí pro mechanizaci zemědělství, které tam zřídilo strojní a traktorovou stanici (STS). Ta patřila pod STS Holýšov a po čase pod STS Kout n.Š.

Začátkem 80. let se začaly budovy bourat (byla plánovaná výstavba nových bytových jednotek), a tak zbyl dlouho samotný tovární komín, na jehož hořejšku si udělala domov čapí rodinka. Po přestěhování čapů na kovový mřížový stožár postavený opodál k mlýnu již nebránilo nic odstřelu. Ten se uskutečnil v r. 1988 a byla to poslední tečka za slavnou výrobou kůží ve Kdyni.

Teď tedy víme, proč sídliště postavené na tomto místě nese název Na Koželužně.

Severním směrem od Koželužny přes Mlýnskou ulici je od začátku 70. let min. stol. panelová výstavba Na Tržišti. V minulosti se v tomto prostoru konaly dobytčí trhy. Jezdili sem i hospodáři z Bavorska. V r. 1919 si v tomto místě vytvořili hřiště kdyňští fotbalisté.

Důležitým jejích členem byl holič Bohumil Ludvík (*1899 +1970) bydlící a provozující svoji živnost nedaleko. Tehdy se jim říkalo „kopálisti“. Později se přestěhovali do nových prostor vedle cihelny Na Kobyle. Název Na Tržišti už tomuto místu zůstal. Příště se můžeme těšit na historii Vondráškovice mlýna nebo sídliště Markova.

pohled na dvůr koželužny

*Rudolf Šlajer
foto: archiv Rudolf Šlajer*

ČLOVĚK V TÍSNI

Neziskové organizace se spojily a vytvořily centrální místo, kde lidé mohou nabídnout svou pomoc v souvislosti se situací na Ukrajině.

Vznikla tak platforma Pomáhej

Ukrajíně www.pomahejukrajine.cz, kde se soustředí nabídky a potřeby pomoci, které jsou následně kolegy z místních neziskových organizací a obcí zpracovávány a propojovány. Platformu zajišťuje Konsorcium nevládních organizací pracujících s migranty v ČR, které sdružuje celkem 16 nevládních organizací zabývajících se dlouhodobě migrací a integrací cizinců.

Zapojit se touto formou může úplně každý, ať již jednotlivec, firma nebo obec. Stačí vyplnit jednoduchý dotazník, kde bude popsána konkrétní nabídka, kontakt. Po ověření se nabídka objeví v databázi nabídek. Nabízet je možné tlumočení, dopravu, právní či psychologickou pomoc, materiální pomoc, ale

i mnoho dalšího. Prioritou je v současné době ale ubytování. Pokud máte možnost a chcete nabídnout volné kapacity lidem prchajícím před válkou, určitě se na platformě zaregistrujte.

Nedostatek ubytovacích kapacit je stále aktuální zejména v okrajových lokalitách Plzeňského kraje.

Pokud byste rádi pomohli finančně, můžete touto formou podpořit naši sbírku SOS Ukrajina:

- č. ú. 0093209320/0300

Mgr. Tereza Králová

Člověk v tísní v Plzeňském kraji

grafika: Člověk v tísní v Plzeňském kraji

PRAVDIVÝ PŘÍBĚH

Za zpěvu „Nesem Vám noviny“ vstoupily do bytu dvě pečovatelky z instituce „Doma

ve Kdyni“ a nesly modré betlémské světlo. Jedna byla Maruška a hledala místo, kam postavit zázrak z Betléma, a druhá, Slávinka, mně začala vinšovat do nového roku.

Vtom jí vypadla z rukávu či z ruky pozornost a já spatřila skautskou lilii a kalendářky na rok 2022. Tento dárek byl pro mě velkým překvapením, že si skauti na mne po dlouhém čase vzpomněli.

Dojetí bylo ohromné, ztratila jsem řeč, jen slzy povídaly, co cítím.

Děkuji vám tisíckrát, byla jsem skautkou již v šesti letech jako světluška, kdy mě

rodiče dali do skautského tábora, a tou jsem už zůstala celý život.

Také jsem trpěla v době „poručíme větru dešti“, že jsem nepřešla do jiné organizace, ale plnila jsem jednou daný slib. Potěšení bylo ohromné, děkuji ještě jednou.

Je mi 92 let a mé skautské jméno je „Kláška“ až do dnešních dnů. Moc ráda na vše vzpomínám, tábory, schůzky, výlety atd.

Dagmar Kastnerová

foto: Doma ve Kdyni

INTERNET VE KDYNĚ A OKOLÍ JE NYNÍ RYCHLEJŠÍ A POZOR – TAKÉ LEVNĚJŠÍ

Jak je to možné?

Společnost KDYNE.NET investuje ve Kdyni a okolí do modernizace internetové sítě více jak 2 miliony korun. Díky tomu dojde k úspoře provozních nákladů, což se promítne do snížení ceny služeb pro zákazníky a dojde i k výraznému zrychlení internetu.

V minulých týdnech došlo k navýšení kapacity hlavního přípojného bodu a to znamená, že nyní postupuje modernizace sítě k dalším přípojným bodům a samozřejmě i k zákazníkům.

Díky takto vysoké investici nového majitele KDYNE.NET již někteří obyvatelé Kdyně využívají všech výhod modernizované sítě a parametry jejich internetových přípojek jsou nyní plně srovnatelné s panelovými domy v krajských městech. Mnoho našich zákazníků budeme v nejbližších týdnech kontaktovat a domlouvat se s nimi na výměně jejich starých zařízení.

Věděli jste, že na kvalitu internetu má největší vliv domácí router a zařízení?

Během posledních cca 10 let se zabýváme instalacemi wifi sítí převážně v rodinných a panelových domech a proto víme, že je potřeba držet se několika zásad:

- dobře umístěný domácí router, tedy co nejblíže jeho nejčastějšímu používání
- tam, kde to je možné, použít kabel
- pokud to jen trošku jde, použít pro připojení domácích zařízení pásmo 5GHz
- mít kvalitní domácí router (nemusí stát moc velké peníze)

Malé antény umožňují nabídnout zákazníkům v dosahu těchto bodů rychlost 300 Mbit/s. Dodržíte-li těchto několik jednoduchých pravidel, je pravděpodobné, že bude Vaše připojení fungovat o poznání lépe. Zákazníkům doporučujeme přímo náš vlastní router. Má

4 antény, dvě na pásmo 2,4GHz a dvě na pásmo 5GHz. Vyznačuje se výborným poměrem cena/výkon. Zákazníci si jej chválí.

Potřebujete poradit s internetem a bydlíte ve Kdyni nebo okolí? Zavolejte nezávazně na číslo: +420 371 430 100 nebo napište e-mail: na info@kdyne.net

Jiří Beneš

spol. Kdyne.net

foto: spol. Kdyne.net

DOMAVEKDYNI.CZ

Doma ve Kdyni – centrum sociálních služeb

PŘIJME PEČOVATELKU

Do našeho týmu hledáme novou kolegyni/kolegu na pozici terénní pečovatel/ka. Tvým úkolem bude péče a podpora klientů v jejich domovech.

POŽADUJEME:

- Lidský přístup, empatii a vstřícnost
- Chuť a zájem pečovat
- Dobrý zdravotní stav
- Trestní bezúhonnost
- Řidičský průkaz sk. B

NABÍZÍME:

- Práci, co má smysl
- Rozmanitou práci s lidmi
- Flexibilní pracovní den
- Další vzdělávání a kvalifikaci
- Supervizi
- 5 týdnů dovolené
- Stravenky
- Zajímavé finanční ohodnocení

V případě zájmu nás prosím kontaktujte na: tel. 379 731 388,
email: socialni.pracovnik@domavekdyni.cz

KDYNE.NET

INTERNET

VYŠŠÍ RYCHLOST

300 Mbit

NIŽŠÍ CENA

250Kč
měsíčně**JEDNODUCHÁ
INSTALACE****PROMO
ZDARMA****VYUŽIJTE SPECIÁLNÍ NABÍDKU****VOLEJTE JEŠTĚ DNES****371 430 111****WWW.KDYNE.NET**

Technické služby Kdyně, nabízejí občanům činnosti s využitím techniky a zařízení Technických služeb. Veškerá naše technika a zařízení je obsluhována našimi zaměstnanci. Rozsah prací, dobu a požadavky je třeba domluvit na Technických službách Kdyně, kde bude i upřesněna kalkulace ceny.
www.tskdyne.cz

Multicar+kartáč, zametač (čistění komunikace, úklid sněhu)	620 Kč/hod
Malotraktor	510 Kč/hod
Štěpkovač s obsluhou	580 Kč/hod
Nakladač Weidemann	700 Kč/hod
Rameno na sekání	700 Kč/hod
Odvoz bioodpadu traktor+kára	465 Kč/hod
Odvoz bioodpadu Multicar	375 Kč/hod
Pronájem kontejneru	50 Kč/den
Zahradní traktůrek	510 Kč/hod
Práce se sekačkou	485 Kč/hod
Práce s motorovou pilou	485 Kč/hod
Práce s křovinořezem	485 Kč/hod
Ostatní práce	380 Kč/hod
Multicar	510 Kč/hod
Traktor s károu	580 Kč/hod
Práce s plotostřihem	485 Kč/hod
Traktor hrnutí sněhu	690 Kč/hod

Tyto ceny jsou uvedeny s DPH. Práce se zde zmíněnou technikou vykonávají naši zaměstnanci. Ceník platný od 1. 3. 2022. Kalkulace ceny je možná po 15 minutách.

Hledáme šikovného a zručného pomocníka na zahradu a kolem domu. Lehké stavební práce a úpravy, sekání trávy. Vesnické stavení mezi obcí Prapořiště a Brůdek
Tel.: +420 737 097 718
paní Scheurer

DSP-MARKET

spolehlivost-kvalita-skvělá cena

PRODEJNA PROFI ODĚVY MRÁKOV

NEJVĚTŠÍ VÝBĚR PRACOVNÍHO A VOLNOČASOVÉHO OBLEČENÍ A OBUVI

Mrákov 21, areál ZOD
✉ obchod@dsp-market.cz
☎ +420 602 194 247
☎ +420 734 750 161

STAVEBNINY A PŮJČOVNA NÁŘADÍ KDYNĚ

- vrtací, sekací a bourací kladiva Bosch
- vibrační motorové pěchy (žába)
- vibrační desky na hutnění a dlažby
- profesionální pily na cihly, beton, porobeton
- kontejnery na suť, zeminu a odpad

AKČNÍ NABÍDKA:

- porobeton Hebel, tvárnice a příčkovky
- desky OSB s P+D, rozměr 675x2500 mm
- sádkokarton Knauf a profily
- elektrické nářadí a technika Fieldmann
- pěstitelské kontejnery ze dřeva
- zahradnické substráty, Hořtická rašelina, hnojiva NPK a Cererit

📍 **STAVEBNINY KDYNĚ**
Nádražní 678, 345 06 Kdyně
☎ +420 724 070 953, 724 070 954
✉ kdyne@dsp-market.cz

www.dsp-market.cz

V případě zájmu o inzerci v Kdyňských listech na webových stránkách města Kdyně – www.kdyne.cz v sekci „Kdyňské listy“ naleznete Pravidla pro zveřejňování inzerce a ceník inzerce.